

● پیاویکی شہیقہ رەشی

پالتۆرەشی پیلادۆشین

رۆمان

● فەرھاد پیربال

دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی

زنجیرە ی رۆشنیبری

*

خاوەنی ئیمتیاز: شەوکت شیخ یەزیدین

سەرئۆسەر: بەدران شەھمەد ھەبیب

ناوونیشان: دەزگای چاپ و بلاوکردنەوہی ئاراس، گەرەکی خانزاد، ھەولێر

س.پ. ژمارە: ١

www.araspublisher.com

ئەو ئاۋانەي لەم رۇمانەدا ھاتوون، ھېچيان پەيوەندىيان
بەواقىعەوہ نىيە و خۇم دروستەم كىر دوون

ناوى كىتەب: پىاۋىكى شەپقە رەشى پالتۇ رەشى پىلاۋ شىن
رۇمان: د. فەرھاد پىربال
بلاۋ كراۋەي ئاراس- ژمارە: ۱۸۶
دەرھىنانى ھونەرى: بەدران ئەحمەد
بەرگ: ئاراس ئەكرەم
نوسىنى سەر بەرگ: مەھمەد زادە
ھەلەگرى: شىرزاد فەقى ئىسماعىل
ھەلەگرى سەر كۆمپىوتەر: عەزىز عەبدوخالىق- دلاۋەر سادق
سەرپەرشتىيى كارى چاپخانە: ئاۋرەھمان مەحمود
چاپى يەكەم - چاپخانەى ۋەزارەتى پەرۋەردە، ھەولتەر- ۲۰۰۳
لە كىتەبخانەى بەرپۆدەبەرايە تىي گىشتىي رۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەولتەر ژمارە
(۱۵۰) ى سالى ۲۰۰۳ ى دراۋەتتە

پىاۋىكى شەپقە رەشى پالتۇ رەشى پىلاۋ شىن

فەرھاد پىربال

۱

ئەو تا ئەو کەسە من بەدوایدا دەگەریم:

- چۆنی، کاکه؟

لەو دەچنی گوئی لیم نەبی، یانیش نەیهوئیت وەلامم بداتەو.

ئەگەر (داها توو) لەلای ئەو تەنانەت تۆزقالتیکیش بەها و واتای هەبیت، بیگومان دەبی ئەو نەو نەو و و تاقە تەهی هەبیت کە خۆی بەییتتە سەر ئەو پروایەیی وەلامم بداتەو. سەیرە!

- چۆنی، برام!

ئەم جارە، تەماشایەکی کردم. وەک بلیی خەوالتو بیت، دیسان پرووی کردەو پەنجەرەکە و وەلامی نەدامەو.

پۆژیاری گەنجیکی تەمەن بیست و حەوت یان بیست و هەشت سالتیک دەبوو، بەژن زراف، سپیکەلە، موو کەمیک زەرد. دەست و پەنجەرەکانی دەتگوت دەست و پەنجەیی کچیک بوون: ئەو نەو سەیی و ناسک بوون. سمیلتیکی سووسنیی بەردابوو، لەگەڵ ریشیکی تەنک، کە دیاریو تەنیا دوو هەفتە یەک بوو نەیتراشبوو.

پۆژیاری، زۆر بەناشکرا دیاریو: کورە مییریک بوو. بەرەسەن، پشتا و پشت دەگەراییو بوو یەکێک لە میرە شکۆمەندەکانی مەلبەندی شەمزینان، کە لە ماوەی سەدەیی حەوتەم تا کووتایی سەدەیی نۆزدەهەم فەرمانرەوایەتی شەمزینان دەکرد. پاشان لەگەڵ هاتنی عەسکەرە تورکە کە مالبیەکان، عەشیرەتی ئەوانیش، ناچار، بنەوبارگی خۆیان پینچایەو، دەیان گوند و هەزاران دۆنم عەردی بەیار و سەدان رەز و باغاتیان بەجی هیشت و بەرەو دەشتی هەولتیر سەری خۆیان هەلگرت. (۱)

(۱) من هەندیک لەم زانیاریانەم لە کتیبە میژووییەکانەو کە لەبارەیی کورد نووسراون خۆتندۆتەو. ئەو زانیاریانەش کە لەبارەیی خۆدی کەسایەتی پۆژیاریو دەیانزانم، پینشتەر- پینشتەر ئەو پەنجەرە لای پۆژیاری، لە هاوڕێیەکی خۆم وەرگرتبوو بە ناوی ئیبراهیم شەمزینی کە کورپی مامی پۆژیاری خۆی بوو، باش دەیناسی.

گوتم:

- مېوورە ئەگەر سەغله تەت دەکەم. دەکرێ تەنیا پرسباریکت لێ بکەم؟ چەند لقه داریکی سەوز، گوڵ و گەلای زۆر جوانیان پیتو شوپر بێزۆه. پۆژیاری چاوی لەسەر لایردن و تەماشایەکی منی کرد. دیسان، خەوالتو، بی ئەو هی وەلامم بداتەو، پرووی کردەو پەنجەرەکە و قەلماسنگی نیگای خەوالتووی برییهو چیلکە دارەکان.

من لە مالمۆه تا فلۆرنسا هەزاران کیلۆمەتر ریکەم پەیی کردبوو بو ئەو هی پۆژیاری بیینم، کەچی ئەویش بەم شتیهو پینشتاوی لێ دەکرد: بی ئەو هی وەلامم بداتەو.

گوتم: «کاک پۆژیاری، من ناوم مامۆستا فەرەیدوونە، خەلکی شارەکەیی خۆتم...».

پۆژیاری هەر تەماشای لقه دارەکانی ئەو دیو پەنجەرەکەیی دەکرد، بی ئەو هی ئاوپر لە قسەکانم بداتەو.

من لە مالمۆه تەنیا یەک جانتای زۆر گەرەم لەگەڵ خۆم هینابوو. پینشت ئەو هی بییمە ناو شوقەکەیی ئەو، لەناو هۆلی شوقەکەیدا بەجیم هینشتبوو. لەناو ژووهرەکەیی خۆیدا، لەتاو ئەزیه تی وەلام نەدانەو، خەریک بووم توورە دەبووم، دەمبوست لە دلی خۆمدا جینوئیکی پین بدم و بچم جانتاکەم هەلبگرم و برۆم، بەلام پۆژمان بوومەو. لیتی پارامەو:

- کاک پۆژیاری، تەنیا تۆ دەتوانیت یارمەتیم بەدی...

پۆژیاری بەهیچ شتیهو بە چاوی لەسەر لقه دارەکانی ئەو دیو پەنجەرەکە لانه دەبرد.

من کاتێ لە خوارەو بووم، پینشت ئەو هی بوو شوقەکەیی ئەو سەر بکەوم، بەئینگلیزی، لە ژنه دەرگەوانەکەم پرسی:

- کورپیکی کوردی عیراق لەم ئاپارتمانە دەژی...

ژنه دەرگەوانەکە نەیهیشت قسەکەم تەواو بکەم، بەدلینیاییه و پەنجەیی بوو سەرەو درپژ کرد، گوئی:

- بەلێ. قاتی دووم.

که‌واته، من دلنیا بووم که ئەمه رۆژیاری خۆبه‌تی! ته‌نانه‌ت هه‌ر به‌سیما و ئاداگاریبه‌وه دیاربوو که کورده.

که گه‌یشتمه به‌ر ده‌رگای شوقه‌که‌ی، له قاتی دووهم، ده‌رگاکی له‌سه‌ر پشت، کرابۆوه. سێ جارێ له ده‌رگام دا، که‌س وه‌لامی نه‌دامه‌وه؛ ئینجا ناچاربووم هێواش هێواش پێ بنیسه‌ ژووره‌وه و بێم له ژووره‌که‌ی خۆیدا بیهینم.

کاتی قسه‌ی هه‌ندی له براده‌ره‌کانی خۆیم بیرده‌که‌وته‌وه، ئەمه وای لێ ده‌کردم هێشتا سه‌بر بگرم و دان به‌خۆمدا بگرم و که‌میکی دیکه‌ش چاوه‌پێ بکه‌م؛ هه‌ولێ دیکه‌ییشی له‌گه‌ڵ بده‌م.

ئهو براده‌ره‌ی رۆژیاریان ده‌ناسی، ده‌یانگوت:

- هه‌رگیز قسه‌ ناکات.
- وه‌لامی هێچ که‌سێک ناداته‌وه.
- هه‌رگیز ده‌رگای شوقه‌که‌ییشی داناخات..
- ته‌نانه‌ت ده‌رگای ژووره‌که‌ییشی.
- شیت بووه ئەوه‌نده‌ی به‌ته‌نیا بژیت. (٢)

(٢) ئیبراهیم شه‌مزیی ده‌یگوت: باوکی رۆژیاری، شیخ زیلانی مام، که له ئاغا زۆر دیار و ده‌وله‌م‌هنده‌کانی عه‌شیره‌تی خۆمان بوو، له سالی ١٩٧٩ رۆژیاری نارده ئیستالیا بۆ ئەوه‌ی له‌سه‌ر حسایی خۆی، له فلۆرنسا، کۆلیژی ئەندازباریی بیناسازی ته‌واو بکات. پاشان که‌ جه‌نگی عیراق و ئێران ده‌ستی پێ کرد، ورده ورده دیناری عیراقی شکا: باوکی رۆژیاری چیت نه‌یتوانی پاره‌ی عیراقی به‌دۆلار بگۆزیتسه‌وه و بۆ رۆژیاری بنیترت؛ به‌تایبه‌تیش چونکه له سالی ١٩٨٢، له سه‌ره‌تای جه‌نگدا، باوکی رۆژیاری - که سه‌رۆک جاش بوو - له جه‌نگی دیزفول، مه‌یتی گه‌رپه‌وه هه‌ولێر: مه‌یتی خۆی و کورپه‌ گه‌وره‌که‌ییشی، عه‌بدال! ئیتر حکومه‌تیش، ورده ورده، ده‌ستی به‌سه‌ر مۆلک و سامان و زه‌وی و زاوه‌کانی شیخ زیلان داگرت و ته‌نانه‌ت له‌ ڕێگه‌ی سه‌فاره‌تخانه‌ی عیراقیبه‌وه له فلۆرنسا، سێ چوار جارێ داوای له رۆژیاریش کرد «بگه‌ریته‌وه و ولاتی خۆی: بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی».

ئیبراهیم شه‌مزیی ده‌یگوت:

- رۆژیاری ئەوسا و ئیستاش هه‌ر نه‌گه‌رپه‌وه هه‌ولێر بۆ خزمه‌تی سه‌ربازی. پێم وابێ نه‌شیتوانی خۆت‌نده‌که‌ی خۆی ته‌واو بکات.

براده‌ره‌کانی رۆژیاری ده‌یانگوت:

- ئەوا زیاتر له یازده ساڵه، هه‌ر له پۆلی سییه‌مه.
 - ده‌رگای ژووره‌که‌ی، هه‌میشه، به‌شه‌و و به‌رۆژ، هه‌ر له‌سه‌ر پشته.
 - بیهست و چوار سه‌عات هه‌ر خه‌وتوو...
- من هه‌رگیز نه‌مده‌توانی باوه‌ر به‌قسه‌ی براده‌ره‌کانی رۆژیاری بکه‌م. به‌خۆم ده‌گوت: گه‌نجیکی کورد له ئەوروپا چۆن ده‌کرێ هه‌میشه هه‌ر بنوی؟

٢

ده‌ی محمه‌ده!

ئهو کاتژمێر ده‌وروپه‌ری سیی ئیواره‌یه؛ له خه‌و هه‌لسه!

ده‌ی! یه‌کسه‌ر- هه‌ر له ناوچێ- جگه‌ره‌یه‌ک داگیرسینه؛ بیه‌که‌وه، با خه‌یال بتباته‌وه... جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌ش داگیرسینه! ئینجا، له‌ناو به‌تانیه‌کان و هه‌ر ده‌ره‌وه و برۆ ئاوێک به‌ده‌م‌چاوت داکه! نانێک (هه‌میشه پارچه‌ په‌نیرێک و له‌تێک سه‌موون) فراوینت بێ، پاشان ئیتر یه‌کسه‌ر ده‌رگاکی له‌ دوا‌ی خۆته‌وه به‌کلێل داخه و برۆ ده‌ره‌وه!

به‌ره‌و کوی؟

به‌ره‌و هه‌ر کویه‌ک بێت، گرنگ نییه! گرنگ ئەوه‌یه ئەم دوو سێ کاتژمێره له وه‌ختت بکوژیت، تا کاتژمێر هه‌شتی ئیواره: بۆ ئەوه‌ی بگه‌یته هوتیل، ئەو هوتیله‌ی تاقه سه‌رچاوه‌یه‌کی ژبان و بژیوی تۆیه.

Hotel Berghof, 117 Nurnbergstrasse

له کاتژمێر هه‌شتی ئیواره‌وه، له‌و هوتیله، به‌تاقی ته‌نیا، له (پیشوازی) داده‌نیشیت؛ هه‌م پاسه‌وانیت و هه‌م له پیشوازی میوانه‌کاندا.. تا کاتژمێر هه‌شتی به‌یانیه‌ سبه‌ینیه، کاتی خاوه‌ن هوتیله‌که دیت و رۆژنامه‌یه‌کی «فۆغن پلاتی» به‌ده‌سته‌وه‌یه و پیت ده‌لی:

- گود مۆرگن، سیروان!

تۆش پیتی ده‌لی:

- گود مۆرگن ھېر تۆماس.

دەرۆی...

پیش ئەوہی برۆیت و ھوتیلەکہ بەجی بیلیت، باشە؛ نانی بەیانیت لە مووہ قەکہی ئەوئ خوار دووہ، پتویست ناکا کاتی دەگەیتەوہ مال ھیچ گەرم بکەیتەوہ و ھیچ بخۆی.

ھەلتەک ھەلتەک خۆت دەگەیتەیتە ناو میتروۆ.

خەلک تازە لە خەو ھەلساوان و دەچنە سەر کار، کەچی تۆ تازە کار بەجی دیلیت و دەچی دەنووی! پەنجە کەس لە دەرگاکانی شەمەندەفەرەکەوہ دادەبەزە خواروہ و ھەفتا کەسی دیکە خۆبانی پیا دەکەن! ھەموو رۆژیک، ھەمان بەزە، ھەمان غارەغار، ھەمان قەرەبالغی، ھەمان دەموچاو، ھەمان سواربوون، ھەمان داہەزین.

ھیندە ماندوویت، ھیندە بۆرژاوی، ھیندە پتویستیت بەخەوہ (دەترسیت شەمەندەفەرەکەت تپپەر بییت و گەرەکەکەت بەجی بەھیلج) لە پەنجەرەکەوہ ھەر چاوەرپتی دەرکەوتنی ناوی گەرەکەکەت دەکەیت...

لەناکا و گەرەکەکی خۆت Kirchatal, Str

لەنا و پالەپەستۆی قەرەبالغی ناو فارگۆنەکەوہ، ھەرچۆنیک بییت، رینگەبەک بۆ خۆت دەکەیتەوہ و دەکەویتە سەر شوستەیی ناو میتروۆ.. بەرەو مالەوہ!

کە دەگەیتەوہ ژووہکەت: ئاھ! وەک کیتۆیک ھەرەس بەھینئ! ھەندی جار فریا دەکەویت پیللاوہکەت دابکەنیت، بەلام زۆر بەی جارانیس ھەر بەپیللاوہوہ دەکەویتە ناو جینگەکەت و بەتانیەکہ بەخۆت دادەدەیت! دەمو دەست دەکەویتە ناو خەوئیکی قوولەوہ!

تۆ کاتژمیرت نییە، چونکہ ھیچ پتویستییەکت بە کاتژمیر نییە.. تەنیا ئەوہ نەبێ کە کاتژمیر ھەشتی ئیوارە بگەیتە ھوتیلەکەت! ئەمەش دیارە، زۆر ئاشکرا و ئاسانە: دوا پیا سەبەکی ئیوان کاتژمیر چوار تا ھەشتی ئیوارە تەماشای یەکیک لە کاتژمیرەکانی سەر رینگە یان ئەوہی ناو قاوہخانەکان دەکەیت و بریار دەدەیت.

تۆ کاتژمیرکی بایۆلۆژیت ھەبە؛ راھاتووی: کاتی بەیانان کاتژمیر ھەشت و نیوی بەیانی دەگەیتەوہ مال و دەنوویت، یەکسەر، بێ ئەوہی ھیچ کاتژمیریک دابنیتەوہ زەنگت بۆ لێ بەدا، دەوروبەری کاتژمیر سیی ئیوارە، لە خۆتەوہ خەبەرت دەبیتەوہ. کاتی دەوروبەری کاتژمیر چواربش دەگەیتە ناو شەقامەکانی بەرلین، یەکسەر، دوا چەند پیا سەبەکی و قاوہخانەبەک و خەیاڵبەردنەوہبەک.. دەتوانیت زۆر بەئاسانی بزانیت ئیستا دەوروبەری کاتژمیر چەندە؟

ھەندی جار، کە لە ئیوان کاتژمیر سی تا پینجی ئیوارە، لە گەرەکەکی خۆتان دەچیتە سووہمارکیتەکہ بۆئەوہی بازاریک بکە یان جلوہرگت بشۆی (زۆر بەدەگمەنیش جلوہرگت دەشۆی!)، کاتژمیرە بایۆلۆژیەکەت لێ تیک دەچێ: دەبێ زووتر لە قاوہخانەکہ ھەلسیت و زووتر بگەیتە چیشتخانە چینییەکہ بۆ نانخواردن (نەوہک لە کاتژمیر ھەشت تپپەر بکات!).

گەلیک جارانیس، زوق و تاقەتی پیاسەیی دەروہی ئیوان کاتژمیر چوار تا ھەشتت نابیت! چی بکە! بوو بەچی؟ تاکە! بریار دەدەیت ھەر لە ژووہکەکی خۆت بمینیتەوہ. لەسەر کورسیەکەت، ئانشکی راست لەسەر مینز، جگەرەبەک بەدیار قاوہبەکەوہ دادەگیرسینیت و بێردەکەیتەوہ. بێدەنگ، مات، لەسەر خۆ مژ لە جگەرەکەت دەدەیت و جار جار (دەنگ درەنگ) فریک لە قاوہکەش دەدەیت: بێردەکەیتەوہ. دەنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ناوی بەلووہکە جارست دەکا. ھەلندەستی دەچی شیرەیی بەلووہکە توندتر دەبەستیت. دەگەریتەوہ سەر ھەمان کورسیەکەت، دادەنیشیتەوہ. ئینجا لە ناکا، دەنگی ئحمە ئحمی پیاوہ پیرە ئەلمانییەکەکی دراوسیت راندەچلەکیی:

- ئحم.. ئحم..

پاشان ترپیک دەکا..

«ئحم.. ئحم..» لەگەڵ ترپەکەیی، دەنگ دەداتەوہ. ئنجا خشەخشە سۆلەکەیی، ھیتواش ھیتواش، لەگەڵ پیتی خۆی رایدەکیشێ.

لەو دەمانەدا، کە ناتوانیت بێر بکەیتەوہ، دیسان ھەزدەکەیی بچیت

گۆڤاریک لە گۆڤارە رووتەکان بەینیت و خۆت بەتەماشاکردنی وینە ی رووتی ژنە ئەلمانییەکان مەژغوول بکەیت؛ یان بچیت فیلمیکی سیکسی بخەیتە سەر شیدییۆکەت. بەلام لەو کاتانەدا، زۆریە جارێ، کاتژمێرە بایۆلۆژییەکەت پیت دەلی:

- نەخێر. ئەمەیان هەلبگرە بۆ کاتژمێر دەوروبەری شەشی بەیانی (ئەو کاتانە ی بەپێدزکە سەردەکەویت بۆ قاتی دوویم: لە پەنجەرەکەوه، بەدزییەوه، لە فلیمیکی سیکسی خۆشتر و واقعیی رادەمیتیت!).

۳

دوو جارێ، بەپشتی پەنجەم، دیسان، توند کیشام بەدەرگای ژوورەکە ی. راجلەکی، بەلام ئاوری لێم نەدایەوه. کەمیک دەنگم لە جارانی پێشوو بەرزتر کردەوه:

- کاک رۆژیاری، من لە سوێدەوه، بۆ لای تۆ هاتووم!

زۆریە ی برادەرەکانی (ئەوانی رۆژیاریان دەناسی) دەیانگوت:

«رۆژیاری، ئەجندە دەستیان لێ وەشانوووه و شیت بووه»

«هەرگیز لە مالهوه نایەتە دەرەوه»

«تەنیا بەدیاری پەنجەرەکە یەوه دادەنیشیت و بێردەکاتەوه»

«قەتیش دەرگای ژوورەکە ی داناخات»

من کاتی قەسەکانی ئیبراھیم شەمزینی کوری مامیم بێردەکەوتەوه و رۆژیاری بەم شیویە دەدیت، لە دلی خۆمدا دەمگوت «برادەرەکانی رۆژیاری راست دەکەن!» «شیتە!» «ئەمە چییە؟»؛ بەلام لە هەمان کاتدا، بەخۆم دەگوت «سەبر بگرە! هەندیکی دیکەش چاوەرێ بکە! ئیستا بەقسە ی دەهینم!».

رۆژیاری تاکە کەسیک بوو هیوام پیتی هەبوو شتییکم پیت بلت؛ تاقە ئینسانیک بوو- لە هەموو دنیا- کە چارەنووسی خۆم و ژن و مندالەکانی لە چنگدا بوو؛ تەنیا لە رێگە ی ئەوهوه دەمتوانی بزانی چۆن بەژن و مندالەکانم شاد دەبەوه!

پیت گوت: «وہ لآم بەدەوه، کاک رۆژیاری!».

رۆژیاری هەر بێدەنگ بوو..

لەو دەمەدا، نازانی بۆچی، بۆ یەکەمین جار حەزم کرد چاویک بەژوورەکە یدا بگێتم:

ناونیشکی شروشۆلی پر چەرچەف و بەتانیە ی لوول. تەباخیکی دوو چاوه ی بێ پتی کە لەسەر عەرزەکە داندراوو (بە پریشکی رۆنی هەلقراو سەرتاپای رەش هەلگەرایی) تاوہ یەکی زۆر گەورە ی رەشەلگەرایی پەلەپەلە تیا سووتاو لە تەنیشتیەوه فری دراوو. سەللاجە یەکی زۆر بچکۆلەش، لە تەنیشتیەوه، پلاکەکی دەرہینراوو. لەسەر عەرزەکەش، لە ناوەندی ژوورەکە، تاکە نەعلیک و سینیک، قۆریە یەکی چا و پەرداخیکی لەسەر دانراوو. لە بەردەم کەنتۆرەکە یشی، کاتژمێریکی گەورە ی خری لەخەوہەلستین (بێ ئەوه ی هیچ چرکە چرکیکی لێوہ بیت) لەگەل پەسپۆرتیک و دەفتەریکی بچکۆلە ی لاکیشە یی سوور فری دراووون. لەسەر پەسپۆرتەکە نووسراوو (الجمهورية العراقية.. جواز سفر)، لەسەر دەفتەرە بچکۆلە سوورەکەشی نووسراوو (الجمهورية العراقية.. شهادة الجنسية العراقية).

تەنیا یەک هەنگاو، زۆر لەسەرخۆ، لیتی چوومە پێشەوه:

- کاک رۆژیاری!

رۆژیاری دەتگوت بۆ نیگارکیشیک دانیشتووہ کە پۆرتیتیکی بۆ بکیشیت، بێدەنگ، لە پەنجەرەکەوه تەماشای لقەدارە بەگول و گەلا جوانەکانی دەکرد.

من وەک ئەوه ی فەرمانبەریکی زەبوونی بێدەسەلات بێم و لە بەرپۆبەرەکەم بپارێمەوه، گوتم:

- من لە هەولتیر، مامۆستای کیمیا بووم. برادەریکی زۆر نزیکی ئیبراھیم شەمزینی کوری مامت بووم.

پاشان گوتم:

- هەر ئەویش ناونیشانی تۆی بۆ هەلدام و گوتی «دەتوانی بچیتە

لای».

پۆژیار بە بیستنی ناوی کورە مامەکە، ئیبراھیم شەمزینی، ناوری نەدایەوه، بەلام ئیستیککی کرد. من گوتم:

- ئیستا سأل و نیوتیک زیاترە لە سوید، لە شاری مالمۆ دەژیم.

پۆژیار ھەر وەلامی نەدامەوہ. گوتم:

- لێرە لە تو زیاتر کەس ناسم، کاک پۆژیار!

پاشان درۆیەکم کرد، گوتم:

- ئیبراھیم شەمزینی کورپی مامت سلاوتی لی دەکرد، دەیگوت بە پۆژیار بلتی: «ھەر دەبێ یارمەتیت بدات».

پۆژیار، بەو ریشە تەنک و سمیڵنە سووسنی و ئادگارە کچانەییە خۆیەو، بەراستی لە بەگزادەییەک یان لە پیاویکی نوورانی دەچوو. زۆر لەسەر خۆ، ئاورپیکی لیم دایەوہ و سەری بەرز کردوہ، تەماشای ناو چاومی کرد و چرپاندی:

- چیت دەوی؟

دلم خۆش داھات: کەوتە قسە! گوتم:

- تەنیا دەمەوی بزنام محەمەد لە کوئی دەژیت؟

ئەو بیدەنگ مایەوہ. ویستم بیدەنگییەکە ی بوروژینم. گوتم:

- محەمەد حەمە رەحیم شوانی.

ئەجا گوتم:

- دەمەوی ناو نیشانی ئەوم بەدیتتی.

پاشان دوویاتم کردوہ: محەمەد حەمە رەحیم شوانی.

پۆژیار بێ ئەوێ تەماشام بکا، گوتم:

- لێرە بوو.

گوتم: دەزانم لێرە بوو. دەزانم: ھاوڕپی نزیککی تو بوو. ئیوہ ھەر لەو پۆژوہی گەیشتونە تە فلۆرنسا، خانووتان پیکەوہ گرتووہ و لە یەک شوققەدا پیکەوہ ژیاون. لە کۆرسەکانی فیربونی زمانی ئیتالی و تەنانەت لە خۆتندنی بەشی ئەندان یاریشدا، لە یەک پۆلدا، پیکەوہ بوونە.

پۆژیار تەماشامی دەکرد.

- من دەزانم ھاوڕپی گیانی بە گیانی یەکتەر بوون. ھەر بۆیەش ھاوومە تە لای تو. بۆئەوێ کە تو ھاوآل و ناو نیشانی ئەوم بێ بلتیت!

پۆژیار دیسان بیدەنگییەکە ی ھەلبژاردوہ. گوتم:

- ئیستا لە کوئیە؟

پۆژیار زۆر بەنەرمی، دەتگوت کچە قسە دەکات:

- حکوومەتی عیراق پارە ی لە ھەموومان بری.

پاشان زۆر نەرم و لەسەر خۆتر گوتم:

- دەلتی: «وہرنەوہ!».

- کی دەلتی «وہرنەوہ»؟

- حکوومەت.

من باش ئاگام لە بارودۆخی پۆژیار و محەمەد و ئەو قوتابیانە ی تر ھەبوو کە لە زانکۆکانی ئیتالیا پیت دەستپیتکردنی جەنگی عیراق - ئێران دەیانخویند. لە گەل دەستپیتکردنی جەنگ، حکوومەتی عیراق پارە ناردنی بۆ قوتابییانی زانکۆکانی ئیتالیا و ولاتانی تری ئەوروپا قەدەغە کرد. جگە لە مەش، لە ئەنجامی دابەزینی نرخێ دیناری عیراقی، ھێچ کەس پیک توانای ئەوہی نەما دیناری عیراقی لە ھەولبیرەوہ بنیترت بۆ کورپی خۆی و لەوی بە خپۆی بکات و خویندنی پێ تەواو بکات. سەرباری ھەموو ئەمانەش، حکوومەتی عیراق پەیتا پەیتا داوای لە ھەموو ئەو قوتابیانە کرد کە ناوی سەربازییان ھاتووہ و مەوالیدیان بانگ کراوہ، بگەریتنەوہ ولات بۆ بەشداریکردن لە جەنگی قادسیە ی صەدام. لە مەوہ، ئیتر، قوتابییەکانی زانکۆکانی ئیتالیا و پۆلۆنیا و بولگاریا و یەکیەتیی سۆقیەت... زۆریەیان دەستیان لە خویندن ھەلگرت و ناچار بوون بچن لە ولاتانی وەک سوید و سوئیسرا و دانمارک و ئەلمانی داوای مافی پەناھەندەیی بکەن!

ویستم لە پۆژیار پیرسم:

- ئەدی باشە، تو بۆچی، وەک ئەو ھەموو برادەرانی تە چوویتە ولاتییکی

دیکە ی ئەوروپا کە بە پەناھەندە قبوالت بکا؟

پۆژیار خەریک بوو بکەویتەوہ ناو قۆزاغە ی بیدەنگییەکە ی پیتشووی.

ویستم زوو بیداری بکەمەوہ:

- کاک رۆژیاری، نازانیت محەمەد چۆتە کام شار؟
- نازانم.
- نازانی لە کام ولاتە؟
- نازانم.

- ئاخر، تا چەند سالییک پیش ئیستا هەر لەگەڵ تۆ، لەم شوققە یەدا بووہ.

- وایە.

- ئەدی کە رۆیشت، نە یگوت دەچمە کوئی؟

رۆژیاری، ئاورپکی لیم دایەوہ:

- محەمەد چیی تۆبە؟

گوتم: ژنبرامە.

لەناو بیدەنگییە درێخایەنە کەیدا حەزم دەکرد لیبی بپارێمەوہ و پیتی بلێم:

- لیت دەپارێمەوہ، کاک رۆژیاری.. ژن و مندالەکانی من ئیستا لەلای ئەون.

رۆژیاری بە دەم تەماشاکردنی لقەدارەکانی ئەودیبو پەنجەرە کەوہ، زۆر لەسەر خۆ، نەرم نەرم دانی بەسەر وشەکانیدا دەگرت:

- محەمەد خیانەتی لیم کرد..

لیبی گەرام قسەم بۆ بکات. گوتی:

- محەمەد منی لێرە بە تەنیا بە جێ هیشت.

قەیرێک بیدەنگ ما، پاشان گوتی:

- هەرچەند، خۆ من، هیچ مننەتم بە ئەو نییە.

لە رۆژیاری پرسی:

- کە رۆیشت، نە یگوت «بۆ کوئی دەچم؟».

- دە یگوت «دەچم لە جەزیرە ی بورانوۆ لە چیشخانە یەک کار دەکەم».

- جەزیرە ی بورانوۆ لە ئیتالیا یە؟

- پاشان، خاوەن چیشخانە کە.. پە کە کە بوو...

- ئی؟

- کوشتیان.

- بۆ؟

- ئیدی محەمەدیش ناچار، پرووی کردە لایەکی تر.

- پرووی کردە کوئی؟

- لە میژە.

- پرووی کردە کوئی؟

- پیش ئەو ی محەمەد برۆا، ئیمە رۆژیکی لە گەڵ یە کتر بە شەر هاتین.

- لەسەر چی بە شەر هاتن؟

- محەمەد پیمی دەگوت «تۆ هەر دەنووی».

من لە هەموو ژباندا، ئەمە یە کە مین جار بوو بیینم پیاویک هیندە نەرم و لەسەر خۆ بدوی. پاشان بە ئاوازیکی پر گلەیییەوہ، زیاتریش وەک ئەو ی قەشمەری بە محەمەد بکا، زەردە خەنە یە ک کەوتە سەر لیبوی:

- خۆ ئەو بۆ خۆشی، لێرە، هەر دەنووست.

ئنجار پرووی کردەوہ لقەدارەکانی بەرەنجەرە کە:

- ئەو عەلاقە ی چیبە کە من هەر بنووم؟

هەستم دەکرد رۆژیاری دەزانی محەمەد چووہ بۆ کام ولات، بە لام پیم نالی، گوتم:

- تکات لێ دەکەم، کاک رۆژیاری، پیم بلێ: محەمەد چووہ بۆ کام شار،

بۆ کام ولات؟

رۆژیاری بە رامبەرم، ئەم جارە پشتی تی کردبووم، پرووی لە پەنجەرە، متهقی لیبوہ نە دەهات. گوتم:

- کاک رۆژیاری، من لە سویدەوہ هاتووم بۆ لای تۆ، بۆ ئەو ی محەمەدی

هاورپت بیینم؛ محەمەدی ژنبرام بیینم.

رۆژیاری، لە ناو بیجامە خەتخەتە کە ی خۆیدا، تۆزقالییک چیبە

نە دەجوولا. گوتم:

- کاک رۆژیاری لیت دەپارێمەوہ؛ چارەنووسی ژنە کەم و مندالەکانم،

داهاتووی خیرانییک بە تۆوہ بەندە. ئەگەر دەزانی محەمەدی ژنبرام چووہ بۆ

کوئی، لبت دہ پاریمہ وہ: پیم بلتی!

رؤژیار رووی وەر سووراندوہ، زؤر به ہیمنی و له سەر خو (دیاریبوو میسکی له لایه کی دیکه بو) گوتی:

- نازانم.

گوتم: باشه، ئاگات لی نییه: ژنیک و دوو منداڵ بیته لای ئه و؟

چاوه کانی پرسیاریان ده کرد. وه لام دایه وه:

- ژنه که ی من، که ده کاته خوشکی ئه و، له گه ل دوو منداڵه که مان..

له گه ل ئه وت نه دیون؟

سه ری نه زانیی پاته کاند.

لیم پرسى:

- نازانیت هاتوون بو لای ئه و یان نا؟

- نا...

- به عنی، نه تدیوه ژنیک و دوو منداڵ بیته لای ئه و؟

- نا.

من ته نیا له م ئان و ساته دا بۆم ده رکه وت که رۆژیار هیچ جیاوازییه کی له گه ل «نه خوشیکی شیتخانه» نه بوو. به تاییه تیش له کو تاییدا کاتی بینیم: هیواش هیواش، به و په ری بیباکی و بیده نگییه که ی خو به وه، چوو ناو نوینه که ی خو ی و به تانیه که ی به خو ی دادا و رووی له دیوار کرد، گوتی:

- من خه وم دئ.

٤

ده ی محمه د!

دیسان ئه و کاتژمیر دهر و به ری سی ئیواریه؛ له خه و هه لسه!

ده ی! به کسه ر- هه ر له ناو جی- جگه ره به ک داگیرستنه؛ به ریکه وه، با خه یال بتباته وه... جگه ره به کی دیکه ش داگیرستنه! ئینجا، له ناو به تانییه کان و هره دهر وه و برؤ ئاو یک به ده موچاوت دا که؛ نانیک (هه میسه پارچه په نیریک و له تیک سه موون) فراوینت بی، پاشان ئیتر

به کسه ر دهر گاکه له دوای خو ته وه به کلبل داخه و برؤ دهر وه!

به ره و کوئی؟

به ره و هه ر کو تیه ک بیته، گرنگ نییه! گرنگ ئه وه به ئه م دوو سی کاتژمیره دیسان له وهختت بکوژیت، تا کاتژمیر هه شتی ئیواره: بو ئه وه ی بگه یته هوتیل، ئه و هوتیله ی تاقه سه رچاوه به کی ژیان و برؤی تو به.

Hotel Berghof, 117 Nurmbergstrasse

ئه مپروش دیسان له کاتژمیر هه شتی ئیواره وه، له و هوتیله، به تاقی ته نیا، له (پیشسوازی) داده نیشتیت؛ هه م پاسه وانیت و هه م له پیشسوازی میوانه کاند، تا کاتژمیر هه شتی به یانیی سبه ینی، کاتی خاوه ن هوتیله که دیت و رۆژنامه یه کی «فوغن پلاتی» به دهسته وه به و دیسان بیته ده لی:

- گود مۆرگن، سیروان!

تۆش پیی ده لی:

- گود مۆرگن هیتر تۆماس.

ده رۆی...

پیش ئه وه ی برؤیت و هوتیله که به جی بیلتیت، باشه؛ نانی به یانیت له مو به قه که ی ئه وئ خوار دووه، پیویست نا کا کاتی ده گه یته وه مال هیچ گه رم بکه یته وه و هیچ بخۆی.

دیسانه وه هه لته ک هه لته ک خو ت ده گه یه نیته ناو میترؤ.

خه لک تازه له خه و هه لساون و ده چنه سه ر کار، که چی تو تازه کار به جی دلیت و ده چی ده نووی! دیسان وه ک دوینی و پییری و به ستر پییری... په نجا که س له دهر گاکانی شه مه نده فه ره که وه داده به زنه خواره وه و حه فتا که سی دیکه خو یان پیا ده که ن! هه موو رۆژیک، هه مان به زمه، هه مان غاره غار، هه مان قه ره بالغی، هه مان ده موچا، هه مان سوار بوون، هه مان دابه زین.

هینده ماندوویت، هینده بۆرژاوی، هینده پیویستیت به خه وه (ده ترسیت شه مه نده فه ره که ت تیپه ر بیته و گه ره که که ت به جی به یلی) له په نجه ره که وه هه ر چاوه رتی دهر که وتنی ناوی گه ره که که ت ده که یته...

له ناکاو گه ره که کت Kirchatal, Str

له ناو پال په ستوی قه ره بالغی ناو فارگوننه که وه، هه چو نیک بیت، ریگه بهک بو خوت ده که یته وه و ده که ویته سهر شوسته ی ناو میتروکه .. به ره و ماله وه!

که ده که یته وه ژووره که ت: ئاه! وهک کیو نیک هه ره س بهینی! هه ندی جار فریا ده که ویت پیلا وه که ت دابکه نیت، به لام زوربه ی جار انیش هه ره به پیلا وه ده که ویته ناو جیگه که ت و به تانیه که به خوت داده دیت؛ ده موده ست ده که ویته ناو خویکی قو له وه!

تو کاتر میتر نییه، چونکه هیچ پیوستییه که ت به کاتر میتر نییه .. ته نیا نه وه نه بی که کاتر میتر هه شتی ئیواره بگه یته هوتیله که ت! نه مه ش دیاره، زور ئاشکراو ئاسانه: دوا ی پیاسه به کی نیوان کاتر میتر چوار تا هه شتی ئیواره ته ماشای به کی که له کاتر میتره کانی سهر ریگه یان نه وه ی ناو قاوه خانه کان ده که ویت و بریار ده ده ی.

تو کاتر میتر یکی بایلو ژوبیت هه به؛ راهاتووی: کاتی به یان یان کاتر میتر هه شت و نیوی به یانی ده که یته وه مال و دنوویت، به کسهر، بی نه وه ی هیچ کاتر میتر یک دابنییته وه زهنگت بو لئ بدا، ده ورو به ری کاتر میتر سی ئیواره، له خوت وه خه بهرت ده بیته وه. کاتی ده ورو به ری کاتر میتر چوار بش ده که یته ناو شه قامه کانی به رلین، به کسهر، دوا ی چند پیاسه به ک و قاوه خانه به ک و خه یال بردنه وه به ک .. ده توانیت زور به ئاسانی بزانت ئیستا ده ورو به ری کاتر میتر چهنده؟!

هه ندی جار، که له نیوان کاتر میتر سی تا پینجی ئیواره، له گه ره که که ی خوتان ده چیته سوو په رمار کیته که بو نه وه ی بازار یک بکه ی یان جلو به رگت بشوی (زور به ده گمه نیش جلو به رگت ده شو ی!)، کاتر میتره بایلو ژوبیه که ت لی تیک ده چی: ده بی زووتر له قاوه خانه که هه لسیست و زووتر بگه یته چیشتخانه چینیه که بو نان خوار دن (نه وه ک له کاتر میتر هه شت تیپه ر بکات!).

گه لیک جار انیش، زوق و تاقه تی پیاسه ی ده ره وه نیوان کاتر میتر چوار تا هه شت نابیت! چی بکه ی! بوو به چی؟ تاکه ی! بریار ده ده بیت هه ره له

ژووره که ی خوت بمینیته وه. له سهر کورسیه که ت، ئاشکی راستت له سهر میتز، جگه ره به ک به دیار قاوه به که وه داده گیرسی نیت و بیرده که یته وه. بیده نگ، مات، له سه رخو مژ له جگه ره که ت ده دیت و جار جار (درهنگ درهنگ) فریک له قاوه که ش ده دیت: بیرده که یته وه.

دیسان دهنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ئاوی به لوو عه که جارست ده کا. هه لده ستیت ده چی شیر ی به لوو عه که توند تر ده به ستیت. ده گه ریته وه سهر هه مان کورسیه که ت و داده نیشیته وه. ئینجا له ناکاو، دیسان، دهنگی ئحمه ئحمی پیاوه پیره نه لمانییه که ی دراوسی، راتده چله کینی:

- ئحم. ئحم ..

پاشان تریک ..

«ئحم. ئحم ..» له گه ل تره که ی دهنگ ده داته وه. ئنجا خسه خشی سوله که ی، هتواش هتواش، له گه ل پی پی خوی رایده کینیش.

له وه ده مانه دا، که ناتوانیت بیر بکه یته وه، دیسان حه زده که ی بچیت گو قاریک له گو قاره روو ته کان بهینی ت و خوت به ته ماشا کردنی وینه ی رووتی ژنه نه لمانییه کان مه ژغوول بکه ی؛ یان بچیت فیلمیکی سیکسی بکه یته سهر فیدیو که ت. به لام له و کاتانه دا، زوربه ی جار ان، کاتر میتره بایلو ژوبیه که ت پیت ده لی:

- نه خیر. نه مه یان هه لبره بو کاتر میتر ده ورو به ری شه شی به یانی (نه و کاتانه ی به پیدز که سه رده که ویت بو قاتی دو وه م: له په نجه ره که وه، به دزییه وه، له فلیمیکی سیکسی خوشتر و واقعی راده میتیت!).

من له کاتر میتر نو و نیوی سپیده ی رژی ۱۶ ی مانگی نیسان گه ی شتمه پاریس. ماموستایه کی فه قیرحالی درسی کیمیا، نه گه رچی سال و نیویک زیاتره له سوید ده ژیم، به لام له پاریس کی ده ناسم، کی ده مناسی؟ هه ره له فرۆکه خانه وه ته کسییه کم گرت و به ئینگلیزییه شه ره که ی خوم به شو فیتره که م گوت:

- مبه هوتیلکی هه زانی نزیک ئەم ناو نیشانە!

ناو نیشانە کەم لە سەر لاپەرەیهکی گەورە سپی، بە ئاشکرایێ نووسیبوو.

شوفیر ناو نیشانە فەرەنسییەکی خۆبندەوه، گوتی:

- پارسی دەبەم، ۱۴۳ شەقامی لافایەت، قاتی سێبەم. باش.

لە خۆمەوه (لە حەژمەت تەنیایی و بیکەسیی خۆم) دەمویست دەردی دلی خۆم لای شوفیری تەکسیه کە هەلپێژم. هیندەهی نەما بوو لە ناکاو بە شوفیرە کە بلێم:

- من کوردم، برای بەرێژ!

ئنجە دەست بکەمە قسە و پیتی بلێم:

- سالت و نیویک زیاترە لە سوێد بە پەناھە نەدی دەژیم. سالت و نیویک زیاترە هەرچی پارەیهکی پێم کراوه پاشە کەوتی بکەم و لە دەمی خۆمی بگرمەوه، تەرخانم کرد بۆ ئەوهی ژن و مندالەکانی لە کوردستانەوه بۆ سوێد پێ دەریاز بکەم. سالت و نیویک زیاترە هەر چاوەرێیان دەکەم بە لکو بتوانن بەرەو لای من دەریازیان ببیت. سالت و نیویک زیاترە هەر ناو میترو و ناو گۆرستانەکان پاک دەکەمەوه بۆ ئەوهی پارەیهکی زیاتر دەست بکەویت و، لە پێناو گەیشتنیان بۆ لای خۆم ناچار نەم دەست لە ئەم و ئەو پان بکەمەوه.

ئەگەر ئەم هەموو قسەبەم، بە سەر یەکەوه، لە ناکاو بە شوفیرە کە گوتبایە، بێگومان سەری سوور دەما و ئاوریکی دوای بۆ لای من دەدایەوه و دەیگوت:

- ئی؟ ئنجە ئیستا تۆ چیت لی قەوماوه، کاکە؟

منیش تەنگەتاو دەمگوت:

- ژنە کەم و دوو مندالە کەم..

- چیبانە..؟

- دوو مانگ زیاترە هەولێریان بەجێ هێشتوو و بەگەل قاجاغچیان کەوتوو.. بە هیوای ئەوهی بگەنە لای من.

ئەم ئەوروو پیبیانە، بێگومان، سەریان لەم جوۆرە کارانە سوور دەمینی!

مرۆڤ چۆن دلی دێ و چاوی بەرایی دەدا ژنە کەهی خۆی و دوو مندالی خۆی

بەسپێرێتە دەست قاجاغچیان؟

- خەزورە کەم ئەم نەخشە یەهی بۆ دانابووین.

- نەدەبووایە...

- خەزورە کەم بە تەلەفۆن هەمیشە پیتی دەگوتم: «قاجاغچیبەکان خزم و ناسیاوی خۆمان، تا نەیانگە یەننە دەست خۆت لە شاری مالمۆ، بەرە لایان ناکەن! مە ترسە!». کەچی ئەو تە، ئەوا دوو هەفتە زیاترە ئەستەمبۆلیان بەجێ هێشتوو و هەر نەگەیشتونە تە لای من! وەختە شیت بێم. نازانم چی بکەم! مردم هیندەهی سوورایان بکەم. هەرچی پارە و پوولی پاشە کەوتم کردبوون، هەمووم دایە تەلەفۆن بۆ ئەم ولات و ئەو ولات.

شوفیری تەکسیه کە، لە ئاوێنە کەوه تە ماشامی دەکرد. بە زمانی عەرەبی لیبی پرسی:

- جەنابت خەلکی سووراییت؟

زۆر کەیفم هات کە شوفیرە کە بە عەرەبی پرسیری لی کردم.

گوتم: نەخیر، کوردی عیراقم.

- پێخۆش حالتم.

یە کسەر لیبم پرسی: تۆ چەند سالتە لە فەرەنسایت؟

- من خەلکی مووسلم. دوازدە سالتە لە پارێسم.

لەو دەمەدا نازانم بۆچی: بێ ئەوهی بەهیچ شیوەیهک بتوانم گومان لەو شوفیرە بکەم یان لیبی بسلە مێمەوه، هەرچی دەردی دلی خۆم هەبوو لای ئەوم هەلپشت، چیرۆکی ژبانی خۆم و خێزانە کەم لە نوو کەوه بۆی گێرایەوه. باسی ئەووم بۆی کرد کە چۆن ژنە کەم و دوو مندالە کەم، دوو هەفتە زیاترە لە ئەستەمبۆلەوه بەرەو ئیتالییا بەرێ کەوتوو؛ وە چۆن هەر جارێکی لە شاری مالمۆ تەلەفۆنم بۆ مالمۆ خەزورە کەم لە هەولێر کردوو، خەزورە کەم هەر گوتوو یەتی «قاجاغچیبەکان گەراونە تەوه هەولێر و دەلین: ژن و دوو مندالە کە یان سپاردۆتە دەست محەمەدی ژنبراکەهی خۆی لە فلۆرەنسا». هەر وهه ئه وهشم بۆ شوفیرە کە باس کرد کە من ئیستا هەر ئەمرۆ لە

ئیتالیواوہ دہگہمہ ئیرہ؛ ہموو ئیتالیا م تہی کردووہ و بہدوای محہمدی
ژنبرام گہراوم و نہمدؤزیوہتہوہ؛ تہنانتہ ئہوشم بؤی باس کرد کہ چؤن
ئیسستا تہنیا سئ ہزار کرؤنیککی سوئدیم لہلا ماوہ، ئہم سئ ہزار
کرؤنش ہر بہشی ئیرہ و ئوتیل و بلیتی فرؤکہم دہکات و .. ئیتر .. کہ
دہگہمہوہ مالؤ دہبئ یہکسہر بکہومہوہ قہرزوقؤل.

من لہو دہمہیدا کہ غہمی ئہوہم بوو ئاخؤ (کہ دہگہریمہوہ مالؤ) تو
بلیتی کہسٹیک پہیدا بکہم ہندیک پارہم بہقہرز بداتی .. شوفیتری
تہکسیہ کہ لیٹی پرسی:

- باشہ، ئہدی ئیسستا تو بؤچی ہاتووی بؤ پاریس؟ لہ پاریس چ دہکھی؟

- لہوہ دہچی ژنبراکہم ہاتبیتہ پاریس...

پاشان گوتم:

- ئہم ناونیشانہی پاریس .. تاقہ ہیواہکی ژبانہ! دواین ئومیدمہ کہ
بتوانئ ہہوالبکی ژن و مندالہکانم بداتی.

شوفیرہ کہ گوتی:

- کیت لہوی ہہیہ؟

گوتم:

- راستییہ کہی، من نایناسم؛ بہلام برادرئیکی ژنبراکہمہ.

- کی؟

- ئہو کہسہی کہ ئیسستا دہچم دہیبینم.

- کیتیہ؟

- کاتی خؤی پیکہوہ لہگہل ژنبراکہم لہ زانکؤی فلورہنسا لہ ئیتالیا
قوتابی بہشی ئہندازیاری بیناسازی بوونہ.

شوفیرہ کہ لہ ئاوتینہ کہوہ تہماشامی دہکرد و بہسہر دلئیامی دہکردوہوہ.
گوتم:

- ئیتر، ئیسستا ئہم برادرہ ہہوال و ناونیشانی ئہو دہزانی!

شوفیرہ کہ، نازانم بؤچی، لیٹی پرسی:

- خہزوروت دہلئ کہ ژن و دوو مندالہکہت گہبشتوونہتہ لای

ژنبراکہت؟

- بہلئ.

- لہ ئیتالیا؟

- بہلئ. ئیتر .. بہپی قسہی قاچاغچیہکان.

شوفیرہ کہ دیاروو دہبویست باش لہ چیرؤکہ کہم حالی بیئت. وایزنام
دہبویست لیٹم پیرسیت «ئہدی کہواتہ بؤچی لہ پاریس بہدوایاندا
دہگہرئی؟» بہلام لہ کوٹاییدا، دوای بیتدہنگیہکی پر بیگردنہوہ، لیٹی
پرسی:

- تو ناشزانیٹ ژنبراکہت لہ کام ولاتہ؟

گوتم:

- پیشتر لہ ئیتالیا بووہ.

شوفیرہ کہ ہر بیری دہکردوہوہ، گوتی:

- ئہدی ئیسستا؟

من تہنگہتاوی ئہوہ بووم زووتر بگہم، نہختیک نائومیدانہ دہنگم
ہہلبری:

- ئہوہ نییہ... بہدوایدا دہگہریم!

٦

جمهورية العراق

وزارة الداخلية

مديرية الجنسية والاحوال المدنية العامة

البطاقة الشخصية

صادرة بموجب قانون الاحوال المدنية رقم ٦٥ لسنة ١٩٧٢ المعدل

الدائرة: كركوك

السجل: ٩٦٨٥

الصحيفة: ٣

رقم الهوية: ٤١٥٥١٧

الاسم: محمد

اسم الاب والجد: حمه رحيم

اللقب: شواني

اسم الام و الجد: گولناز حسين

الجنس: ذكر

تاريخ التنظيم: ١٩٧٣/٨/٢٤

ته ماشايه كى ديوه كهى تريشت كرد:

المهنة: —

الديانة او المعتقد: مسلم

تاريخ الولادة رقما: ١٩٦١/٨/٢٠

كتابة: تسعمائة و واحد وسبعون

محل الولادة: كركوك / شوريجه

العاهات الظاهرة: سالم

الحالة الزوجية: اعزب

اسم الزوج: —

محل التسجيل: رحيم او

الاوصاف

لون العين: نرجس

لون الوجه: حنطي

لون الشعر: اسود

ناسنامهى «ئه حوال مه ده نيبه كهت» فرى دا به وه سه سسه مه كهت، به لام چاوت هه ره سه ره و پنه كهى خوت بوو. پوليسى ئه لمانى ئه گهر ئه ناسنامه بهى توى بهر چنگ بكه وى، چيت لى ده كا؟ دا به رهى په ناهه ندانى ئه لمانيا، ئه گهر بزنان توناوى خوت گوريوه و به ناويكى تازه وه، به به لگه نامهى تره وه خوت له لايمان ناو نووس كرده وه؛ چيت ليده كه ن؟ بيگومان ده موده ست كارتى په ناهه نده بيت له ئه لمانيا،

به به سا پورته كه شه وه، لى ده سه ننه وه و ته نانه ت له وان به به تخه نه به نديخانه شه وه!

خه تاي خوت بوو! هه ره له سه ره تا وه، نه چوى راستگويانه پتيان بلتي:

- من تاكو سالى ١٩٨٣ له ئيتاليا، له سه ره حسابى خوم، له به شى ئه ندا زيارى بيناسازى، له زانكوى فلوره نسا قوتابى بووم. پاشان حكومه تى عيراق چيتر ريگه ي نه دا له ولا تى خومان وه پاره مان بو بنيرن، داوا شى ليكردين بگه رتي نه وه بو «خزمه تى سه ربا زى» و بچينه جه نك. ئيتر بويه ژيانم له فلوره نسا ورده كه وه ته ژير هه ره شه و مه ترسي به وه: مه ترسي به هه ره شه ليكردم له لا يه ن سه فاره تخانه ي عيراقيه وه له فلوره نسا، له لا به كى دي كه شه وه مه ترسي به ئه وهى كه خه ريك بوو له بي پاره بى و له برسان ده مردم. ده بوا به كاريك بدوزمه وه پتي بريم، ولا تيك بدوزمه وه دالده م بدا. بويه دواى ئه وه هه موو ساله ته حه موم كردن له ئيتاليا، ناچار بووم بيمه ولا ته كهى ئيه: ئه لمانيا!

چوى ناسنامه بهى كهى ده سه له به ست و ره گه زنامه بهى كهى عيراقى ساخته ت دروست كرد و ناوت له خوت نا «سيروان حيكه ت بابان». گوت:

- من سى سالان له به نديخانه ي (ئه بوو غري ب) زندان كرابووم، له سه ره ئه وهى كه له سه ره ژمي تر بهى كهى سالى ١٩٨٣ له كه ركوك خوم به «كورد» ناو نووس كردبوو؛ تومه تى «كارى سياسي دژ به حكومه تى به عسيبان» دا بو وه پالم. بويه ناچار بووم به ريگه ي ئيرانه وه خوم بگه به نمه پولونيا و له سنورى پولونيا وه بيمه ناو خاكى ئه لمانيا وه.

ئوف!

ئه م هه موو درق و ده له سه و غاره غاره!

ئه م هه موو مه ته خ به كو لى و زه بوونى و ده رده سه ربه!

ئه م هه موو مان دوو بوونى ئه م هه موو سالانه؛ له پينا و چى؟

له پينا و ئه وهى كه بيم شه و تا به يانى له هوتي ليك، شه ونخون، بيمه پاسه وان!

له كاتر مي ره شه تى ئيواره وه تا هه شه تى به يانى، له پيشوا زى

هوتیلێکدا، وەک سەنەم، دانیشم تەماشای ئەو گەزیدە و رێبوارانە بکەم که میوانی هوتیلەکن و هەموو شەویک، هەمان ریتەم، هەمان شت: دینە ژوورەو، دەچنە دەرەو، دەچنە دەرەو، دینە ژوورەو. دەچنە سەرەو، دینە خوارەو؛ دینە خوارەو، دەچنە سەرەو...

بەلێ. ژبانی تۆ، ئەو یە ئیتر. هەموو گەرێ و میوانەکانی ئەم هوتیلە، بەشەوان بۆ خۆیان دەگەرێنەو دهنون؛ تەنیا تۆ نەبێ... نابێ بنووی!

هەموو بەرلین، هەموو ئەلمانیاش بنووی؛ تۆ نابێ بنووی! تۆ پاسەوانی ئەم هوتیلەیت، تۆ لە پێشوازیی ئەم هوتیلە دایت. لە کاتژمێر هەشتی ئیوارەو تا هەشتی بەیانی، لەم هوتیلە، هەرچی روویدات و بکری، هەرچی بدزری، هەرچی بشکی، بسووتی... تۆ بەرپر ساریت!

چی بکەیت؟ تۆ ئەمە چەندین سالە، چەند بیری لێ دەکەیتەو؛ لەم کارە زیاتر تاقەت و هێزی هیچ ئیشیکێ دیکەت نییە. (ئارام) لە دەزگایەکی بەستنی هێلی کارەبا ئیش دەکات؛ تۆ لێی نازانیت. (سەرگەفاز) لە چێشتخانە یەکی تورکەکان قاپ و قاچاغ دەشوا؛ تۆ پیت عەبیە ئەم کارە بکەیت. (نەژدەت) لە گەڵ ستافیکی دروستکردنی بینا کرێکاریتی دەکا؛ تۆ هێزی ئەوەت نییە. پاشان، دکتۆر سەردار، بەشەهادە ی دکتۆرای خۆشەبەو، لێرە دانیشتوو دوکانیکێ مۆتەفرۆشی کردۆتەو و مۆتە دەفرۆشی! هەر چۆنیک بێ، تۆ ئیتر هەر لەو رۆژەو ی ناوی خوات لێ هینا کارێک بکە، ئەم هوتیلەت دۆزبێو. لە هەموو کارێک ئاسانتر و کەم ئەزبەتتر، بەلام- ئەمە بوو چەند سال؟ یازدە سال زیاتر- مردی، شیت بوو هیندە ی رۆژەکان و شەوکان و هەفتەکان و مانگەکان و سالەکان.. هەر دووبارە و دووبارە بکەیتەو. بەتەواوەتی بێزار بوو هیندە ی ژبانت تەنیا کاتژمێر چواری ئیوارە تا هەشتی ئیوارە بیت!

تەنیا چواری ئیوارە تا هەشتی ئیوارە. ئەمە یە ژبانی تۆ!

تۆ.. حەیف، وا یازدە سال زیاتر ژبانت تەنیا لە چواری ئیوارە دەست پێ دەکات تا هەشتی ئیوارە. وا یازدە سال زیاتر نازانیت سپیدە لە دەرەو چ رەنگیکێ هەیه! نازانیت وەخە بەر هاتنەو ی بەیانیمان واتە چی؟ یازدە سال زیاتر نازانیت نانخواردنی نیوهرۆ چ تامیکێ هەیه! یازدە سال

زیاتر نازانیت ئیوارە، کاتی خۆر لەودیو کەژ و ئاپارتمانەکانەو و دەرەو دادەبەزیتە خوارەو، چ جوانی و واتایەکی هەیه! یازدە سال زیاتر نازانیت شەو، ئەو قەرەباڵغییە بۆندارە زێرەوشانە پر هەرا پێندانە ی سەر شەقامەکان، چ پرشنگ و جوانییەکی ئەفسووناوی هەیه! ئایا ئەمە یە ئەورووپا؟ ئایا ئەورووپا هەر ئەم نوستنە بەردەوامە و هەر ئەم مردنە بێدارە یە که تۆ دەیبینیت؟ نەخیر، بەلام تۆ تازە راهاتووی. بەو راهاتووی که ئاوا بژیت. تۆ بەناتوومیدی و بەدبەختییەکانی ژبانی پەناھەندە یی خۆت تازە راهاتووی. تۆ که دەقت بەژبانی کەو گرت، ئیتر واتیدەگە ی ژبان ئەمە یە ئیتر. تۆ تا ئەوکاتە ی نەچیت بەشێوە یەکی دیکە بژیت، هەرگیز ناتوانی لەو تیبگە ی ت که تۆ چەنیک کۆیلە و چەنیک بەدبەختیت!

چواری ئیوارە تا هەشتی ئیوارە. ئەمە یە ژبانی تۆ! تەنیا چواری کاتژمێر! دوو سەعاتیش بۆ میترۆ و پاص و نانخواردن! کەواتە ژبانی تۆ، ژبانی تاییەت بەخودی خۆت: تەنیا دوو سەعاتی لێ دەمیتیتەو. ژبانی تۆ تەنیا دوو سەعات! تەنیا دوو سەعات! لە گەڵ رۆژانی یەکشەممە ی بیتاقەتی و تەنیا ییت.. رۆژانی یەکشەممە ی لە هەموو رۆژیک ناخۆشتر و ئیسک گرانترا!

تۆ!

ئەم هەموو درۆ و دەلەسە و غارە غارە، ئەم هەموو ماندوو بوونە ی ئەم هەموو سالانەت، ئەم هەموو سنوور برینە بێهۆودە یەت، ئەم هەموو ولاتە و ولات کردنەت، ئەم هەموو دا بەرە ی پۆلیس و پەناھەندە یی و تەندروستی و بەلەدیە و تەحقیق و تەحقیقکارییە... لە پینا و چی؟ لە پینا و چی؟ تۆ ئەمە سەدان جارە ئەم پرسیارە لە خۆت دەکەیت، هیچ چارەسەر و بریارێکیشت نییە. بێهۆودە یە. ناگەیتە هیچ. چارەت نییە. هەیت. کە هەیت، دەبێ بژیت! ژبانیشت هەر تەنیا ئەم دوو سەعاتە ی نێوان کاتژمێر چواری تا هەشتی ئیوارە یە.

دیسان دەنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ئاوی بەلوووعە که چارسی کردیت، هەلسایت، چووی شێرە ی بەلوووعە که توندتر بەست. گە پرایتەو سەر هەمان کورسیە که ت و جگەرە یەکی دیکەت داگیرساند. لە ناو، دیسان

دهنگی (نحمه نحمی) پیاوه پیره ئەلمانیه‌که‌ی دراوسیت سه‌رودلتی تییک دایه‌وه:

- نحم.. نحمم...

پاشان ترپیک..

دهنگی نحمه نحمی پیاوه‌که، له‌گه‌ل دهنگی تره‌که‌ی، له ژووره‌که‌ی توشدا دهنگی دایه‌وه. نجا خشه‌خشی سوله‌که‌ی هات، هیتاش هیتاش، له‌گه‌ل پیتی خۆی رایده‌کیشا.

«ده هه‌لسه، ده‌ی،

محهمه‌د؛ هه‌لسه!» . کاتژمیره بایۆلۆژییه‌که‌ت وات پین ده‌لێ.

هه‌لسه! ژماره ۱۱۷ شه‌قامی نوورمبیرگ شتراسه

Nurmberg strasse

هوتیلی بیرگۆف Berghof بانگت ده‌کا! هه‌لسه!

۷

- سوپاست ده‌که‌م.

پاره‌ی کریتی ته‌کسیه‌که‌م نه‌دایه شوفیره‌که، چونکه گفتی پیدابووم: چاره‌گه سه‌عاتیک له‌سه‌رم بوه‌ستیت تا ئەوکاته‌ی هه‌وال و ناوینیشانی محهمه‌دی ژنیرام «له‌و براده‌ره» وه‌ر‌بگرم و پاشان ده‌موده‌ست بگه‌یه‌نیتته‌وه فرۆکه‌خانه‌ی (شارل دو‌گۆل).. یانیش ئیتر له‌وئ بتوانم بریاریک بده‌م.

جاننا گه‌وره‌که‌مم هه‌ر له‌ناو ته‌کسیه‌که‌ی به‌جئ هیتش و به‌په‌له دابه‌زیم: - هه‌ر ئیستا ده‌گه‌رپیمه‌وه.

- ئەم ئاپارتمان ده‌وده‌ریبه وه‌نه‌وشه‌بیبه خۆیه‌تی، قاتی سییه‌م.

- به‌لێ.

که گه‌یشتمه چینی سییه‌می ئاپارتمان‌که، ئاورپیکی لای ده‌سته‌چه‌پم دایه‌وه؛ به‌دوای ناوی براده‌ره‌که‌ی محهمه‌ددا ده‌گه‌رام: (نه‌وزاد نه‌جیب رواندزی).

له‌ نا‌کاوا نووسینیکم به‌کوردی به‌رچاو که‌وت که له‌سه‌ر پارچه کارتۆنیکی

چوارگۆشه هه‌لواسرابوو، له‌ژیره‌وه‌یشی، شتیکی دیکه (دیاریوو به‌فه‌ره‌نسی بو). کاتی لیتی نزیك كه‌وتمه‌وه و كوردیبه‌که‌م خۆینده‌وه، نووسرابوو: «تکایه له‌ ده‌رگا مه‌ده؛ نوستووم...»

من له‌ به‌رده‌م ده‌رگا‌که هینکه‌هینکم پین که‌وتبوو. سه‌یره! من له‌ فلۆره‌نساوه (تا فیزه‌ی فه‌ره‌نسام وه‌رگرتوو!) بلیستی فرۆکه‌م بریوه، به‌په‌له‌په‌ل خۆم گه‌یانده‌ته پاريس بۆ لای ئەو، که‌چی ئەویش کارتۆنیکی له‌سه‌ر ده‌رگا‌که‌ی هه‌لواسیوه و ده‌لێ: «تکایه له‌ ده‌رگا‌که‌م مه‌ده؛ نوستووم...»! زۆر سه‌یره! ئەم کورده له‌ هه‌موو شوپینیک هه‌ر ده‌نوێ!

به‌ پشستی په‌نجه، زۆر به‌توندی، سین جار له‌سه‌ر به‌کتر له‌ ده‌رگا‌که‌م دا.

له‌و کاتدا پیره‌ژنییک که‌ گوجیله‌یه‌کی به‌په‌تیکه‌وه به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌ قاتی چواره‌مه‌وه، به‌ره‌و خواره‌وه داده‌به‌زی.

دیسان، ته‌ماشایه‌کی ده‌رگا‌که‌م کرده‌وه و به‌پشستی په‌نجه، زۆر به‌توندی، سین جار له‌سه‌ر به‌کتر له‌ ده‌رگا‌که‌م دایه‌وه.

نه‌وزاد نه‌جیب رواندزی، براده‌ری محهمه‌د، پینچ سال زیا‌تر له‌ فلۆره‌نسا له‌گه‌ل محهمه‌د به‌هه‌قرا قوتابی بوونه. دوای ئەوه‌ی پاره‌ی لێ براره‌ و نه‌یتوانیوه خۆینده‌نه‌که‌ی ته‌واو بکات؛ سه‌ری خۆی هه‌لگرتوو و هاتۆته پاريس. ئیستا له‌م شوقه‌یه ده‌ژێ.

نه‌وزاد نه‌جیب رواندزی! ده‌بێ ئیستا بی‌ت و ده‌رگا‌که‌م لێ بکاته‌وه.

سه‌یره! ئەویش له‌ ماله‌وه نییه.

چی بکه‌م؟

ته‌ماشام کرد: پیره‌میردیک، که‌ گوجیله‌یه‌کی به‌په‌تیکه‌وه به‌دوای خۆیدا راده‌کیشا، له‌ پپیلیکه‌کانی قاتی دووه‌مه‌وه، به‌زه‌حمه‌ت (هینکه‌ هینکی پین که‌وتبوو) سه‌رده‌که‌وت.

من دیسان، به‌پشستی په‌نجه، زۆر توندتر، سین جار له‌سه‌ر به‌کتر له‌ ده‌رگا‌که‌م دایه‌وه.

- ئی! ئی! ئی! ئی! ئی! ئی! ئی!

هاواریک له‌م دیو ده‌رگا‌که‌وه به‌رزبووه:

- هاتم!

دوو جار کلتومی دهرگا که سوورا و دهرگا که کرایه وه.

- برای بهریتیم، ببوره نه گهر له خهوم کردی.

- فرموو.

«نهوزاد نه جیب رواندزی» ده تگوت زندانکراویکه و دهرگای زندانه کهی
خویم لی ده کاته وه. ده موچاوی، یه کسه ر، ده موچاوی کوره خالیکی خویمی
بیرخسته وه، که نوزده سال پیشتر، له سهردانیکمان بو زندانه کهی - له
موسل - چاوم پیتی که وتبوو: لاواز، دریت، سهروقر بز، ناو روومه ت چال،
زهرده هلگه راو، ریشیکی چلکنیشی بهردابووه.

«نهوزاد» له واق ورمانی من ورد ده بووه:

- فرموو!

دیشد اشه یه کی سپیی وه ک دیشد اشه ی عاره بانلی له بهربوو، که له سنی
شوتین پاشماوه ی په له په له ی مهره گه یه کی لیخنی به سهره وه بوو.

گوتم: جه نابت کاک نه وزادی!

یه کسه ر گوتم: هاتووی بیبه یته وه؟

سهرم سوورما، گوتم:

- کی بیبه مه وه؟

دیاریوو ده یویست دریتزه نه دهینه قسه کافان، ده یویست زور له بهر ده رگا
رام نه گری؛ دهستی بو پیپیلکه کانی خواره وه دریتز کرد. گوتم:

- له خواره وه یه، کاکه.

- کی؟

- له ژتیر قالد رمه کان ده نوئ.

گوتم: کی؟

گوتم: تو به دوا ی (نهوزاد رواندزی) دا ناگه ری؟

- با.

- ئی، له خواره وه یه. نه وه تا...

نیوه ی له شی له ناو دهرگا وه هینا دهره وه و په نجه ی بو قاتی خواره وه دریتز

کرد:

- له قاتی خواره وه یه. له ژتیر قالد رمه کان...

من ئنجا تیگه یستم که ئم براده ره (خو ده بوایه ههر له سهره تا وه بزائم:
چونکه دیالکتیکی سلیمانیه یه هه بوو) نهوزاد رواندزی نیبه.

کابرای دیشد اشه له بهری پیش دهرگا گوتم:

- سنی روت پیش نیستا، یه کییک له خزمه کانی هاتوو، ده یویست
بیباته وه هه ولیر. وام زانی جه نابیشت بو هه مان مه بهست هاتووی.

به بیستنی ئم هه واله، یه کسه ر له دلی خو مدا گوتم: «هه تا
نه یانبردو ته وه، با فریای کهوم».

- سوپاس.

به پیپیلکه کاندای رام کرده خواره وه، گوتم له و براده ره ش بوو (پیش نه وه ی
دهرگا که دابخاته وه و بچی بنویته وه) گوتم:

- سهرچاوم.

له قاتی خواره وه چوومه ژتیر قالد رمه که، بینیم: به راستی مالوچکه یه کی
لییه! مالی (نهوزاد نه جیب رواندزی) له ژتیر قالد رمه کوله وار یه؟

کاتنی نزیک که وتمه وه، توانیم شته کان باشتر بینیم: جه سته یه کی
زه به للاح، دریتز، له ژتیر دوو به تانیه ی زور ته ستووری بوو و چلکندا که وته
جووله. ویستم له خهوی هه ستینم، بانگم کرد:

- کاک نهوزاد!

نانوئینه شه پرتوه بو ره که، که چند کارتونیکی پانو پوری له ژتیر راخرا بوو،
بوئیکی پیسی ناخوشی لی هه لده ستا (که له بونی رشانه وه ده چوو).

نهو بوئه پیسه، یه کسه ر، بوئی نهو پیشیله توپیوه ی سهرده می مندالیمی
بیرخسته وه که بیست و ههوت سال له مه وه بهر، له ته نیشته دوکانه که ی
باو کم، له ناو دوکانی خه لووز فرۆشیک که پتیمان ده گوت مام نه چقورت.

کهس نه ییده زانی چند ههفته و چند مانگه له وی مردار ببووه و کهس پیتی
نه ده زانی! کاتنی دوکانداره دراوسیتکان بوئی که لاکی نهو پیشیله توپیوه یان
کرد ئنجا زانیان که مام نه چقورت خویشی له ناو دوکانه که ی خویدا گیانی

له دهست داوه. مام نه چقورتی بی بناوان له گه ل پشبله به سته زمانه که ی پیکه وه مردبوون. کهس نه یده زانی کامه یان پیش کامه یان مردووه، به لام هردووکیان به هه فزا له ناو کلتو خه لووزه کاندای که له واژ ببوونه وه. نه و رۆژه له ناو بازاره که بووه هه را. من و باو کم، سه بارهت به وهی دراوسی پی دوکانه که ی نه و مام نه چقورته خه لووزفرۆشه بیکه سه بووین، له یه که مین نه و که سانه بووین که ویستمان بیچینه ناو دوکانه تاریک و به نسرمه که وه. کاتی یه که مین هه نگاومان به ره و ژووره وه هه لنا، به بیرمه، باو کم یه که سر رشایه وه. به دهم رشانه وه شه وه، هه هیلنجی ده دا و پاشه و پاش ده کشایه وه. ئیتر به م شپوه به، بو ماوه ی نیو کاتژمیر کهس نه یده توانی بیچینه ناو دوکانه که لاشه ی نه و دوو به سته زمانه غه رب و بیکه سه به ییتنه دهر وه. هه ندی له دوکانداره کان ده یانگوت: «نه مه بوئی پشبله تو پیوه که یه»، باو کیشم ده یگوت: «نه خیر، نه چقورت که زندووش بوو هه ره به ره بوئی عاره ق و رشانه وه، کهس نه یده ویرا نزیکی بکه ویتنه وه».

مام عومه ری فافۆنفرۆش ده یگوت: له برسان مردوون.

سه یید سه عیدی ئاسنگه ره ده یگوت: هه ردو وکیان له سه رمان ره ق بوونه ته وه.

مه حموود زینگریش ده یگوت: نه خیر، نه و گه واده ئیبلیس به عاره ق مردووه.

- گوناخت ده گا! نه دی پشبله که ی؟

- پشبله که ی شی، خوا ده زانی چند رۆژ و چند ههفته هه ره له ناو نه و کونه سه گه به برسی پی و تینوویتی ماوه ته وه و ئیتر نه ویش دوا ی نه و ته و او بووه.

مام نه چقورتی خه لووزفرۆش، پیاویکی که ته ی تیکسمراوی کورته له ی سوور و سپی، ژن و مندالی نه بوو، ره بهن، له ناو دوکانه ره ش و نووته که که ی خویدا، سی و سه وت سال بوو هه ره به ته نیا ده ژیا. باو کم ده یگوت: مام نه چقورت به نه سل تورکمانی خه لکی ئۆزه کستان بووه، کاتی له شگری رووس له ریگای چبای برادۆسته وه هاتوون پوستی و گه لاله داگیربکن، نه چقورت سه ربازی رووسیا بووه. کاتی گه یشتۆته هه ولیر

شه یدا ی ژنیکی تورکمانی هه ولیری ده بیته و ده یخوازی، دوا ی نه وه ش ئیتر ئیستاشی له گه لدا بی نه گه راپه وه مه مله که تی خۆی.

باو کم ده یگوت: «ژنه که ی، دوا ی سال و نیویک، مندالی له به رچوو، بۆزه گیانی له ده ست دا»، «ئیتر نه چقورت دوا ی نه وه، دلی نه ده هات گۆری ژنه که ی به جی به یلیت. زۆری خۆش ده ویست. تا نه م دوا بییه ش، هه میشه، هه موو پینج شه مه یه ک له قه برستانی چراغ ده چوو بوتلیک عاره قی له سه ر گۆری ژنه که ی خۆی ته و او ده کرد. کاتی تاریکیش داده هات ده گه راپه وه کولانه که ی خۆی».

من خویشم، به بیرمه - نه و کولانه یه ی مام نه چقورتم دیوو - دوکانیکی خه لووزفرۆشی تاریک و به نسرم، له ژیزه مینیکدا، بوئیکی پیسی ناخۆش له و ناوه هه لده ستا که نه مه زانی بوئی چیه!

دهستم بو لای سه ری به تانیه که درێژکرد و له سه رخۆ هه لمدایه وه:

- کاک نه وزاد!

نه وزاد خه به ری نه بوویه وه. جاریکی دیکه ش بانگیم کرد:

- کاک نه وزاد!

نه وزاد زۆر به زه حمه ت سه ری به رز کرده وه، بی نه وه ی هه ست به هیج له ناکاوییه ک بکات:

- به لی.

ئنجایستی ناوله پی خۆی له سه ر عه رز دا بنیت و پشتی بداته دیوار هه لبستیته وه، دهستی به ر قۆریه ی چایه که ی ته نیشتی که وت و رژاندی.

خه ربک بوو پی پی بلیم «ببووره»، پرسیم:

- تو کاک نه وزادی؟

ته نیا ترووسکایییه کی به ئاسته می خۆر له م ژیر قالدومه شیدار و تاریکه ی ده دا. چاوی «نه وزاد» دیار بوو خۆی له به ر نه م تا قه ترووسکایییه به ئاسته مه ش رانه ده گرت، دهستی له سه ر برۆکانی کرده که پر، ده یویست چاوی هه لبه یینی:

- به لی.

هەستەم پێ کرد، بۆنێکی پیسی تیکەڵ بەبۆنی عەرەق لە دەمیەو دەهات؛ ئەو بۆنە ناخۆشە دەتگوت لە چالێکی قوولێ پر پشیلە تۆبێووە هەڵدەستێ. خەریک بوو هیلنجم بێتەووە.

ئەو گوتی:

- تۆ کێی؟

من لەبەر بۆنە ناخۆشە، هەندێ کشامەووە. گوتم:

- من ناوم مامۆستا فەرەیدوونە. لە سوێدەووە بۆ لای تۆ هاتووم.

«نەوزاد نەجیب رواندزی» گەنجیکی چوارشانی قژن، سەرۆکەللی لە سەرۆکەللی ئەو گامیشانە دەچوو کە لە ئیسپانیا لەناو مەیدانەکاندا زۆرانبازییان لەگەڵ دەکەن و تیریان لێ دەدەن تا ئەوکاتە کە ئەواژ دەبنەووە. نازانم بۆچی من لەو دەمەدا ئەو کاک نەوزادەم وەک «گامیشیکی کە ئەواژکراوەی ئیسپانی» هاتە بەرچاوی. هەولێ دەدا چاوی بەتەواوەتی هەلبهێتێ تا «بناستیەو» و بزانی چیم دەوی:

- فەرموو.

لەو دەمەدا، لەژێر تیشکی ترووسکاییبە کزەکی ئەو ناویدا، تیبینی ئەو دەم کرد کە دوو ددانی پیشەووی نەوزاد شکابوون. لێم پرسى:

- تۆ محەمەد دەناسی، کاک نەوزاد؟

- محەمەد کێ؟

- محەمەد حەمە رەحیم شوانی! خەلکی کەرکوکە.

نەوزاد، دیاریبوو، لە سەرخۆشی و مەستیبهکی زۆر قوولەووە گەرابۆو؛ بەلام دەمۆدەست بیری کەوتەووە:

- ئا.. ئی.. ئی.. محەمەد کەرکوکێ؟

- دەیناسیت؟

- بەلێ دەیناسم.

لەو دەمەدا هەستەم کرد پیاویک لە رووناکیی ناو دەرگاکیەو دەیتە ژوورەووە و لە ئیمە نزیک دەبێتەووە. دیتەم شوفیری تەکسیهکەمە، گوتی:

- هەستەم کرد زۆر دواکەوتیت، بۆیە هاتم.

ئنجای گوتی:

- ئەمە کێی؟

منیش (وەک ئەوێ هەست بەشەرمەزاری بکەم) گوتم:

- ئەمە نەوزادە.

شوفیرەکە کەمپیک سەری دانەواندبوو بۆ ئەوێ نەوزاد لەناو تارێکیهکەدا باشتر ببینی.

لە ناکاو، ژنیکی (ژنیکی قەلەوی خەپ، پۆشتهوپەرداغ، سپیکەلە، دیاریبوو فەرەنسی بوو) لە قاتی یەکەمەووە، سەری بەرەو خوارەووە، بۆ لای ئیمە، شۆرکردبوو و لەسەر شیشە قالدەرمەکانەووە یەک بەدەنگی خۆی هاواری دەکرده سەرمان. بۆلە بۆلی بوو. من وا تینگەیشتم جنیومان پێ دەدات و هەرەشەمان لێ دەکات.

راستییهکە، کەمپیک ترسام. چاوم لە قاتی سەرەووە، لە شوفیرەکەم پرسى:

- ئەو دەلێ چی؟

شوفیرەکە بێ ئەوێ بشلەژیت، لەسەرەخۆ پیتی گوتم:

- دەلێ: ئەو حەشیشەکیشە چلکنە بیەنەووە ولاتی خۆتان... پیرۆزی خۆتان بێ!

ژنە فەرەنسییهکە، لەو دەچوو خاوەنی ئاپارتمانەکە بیت، هەر بۆلەبۆلی بوو. شوفیرەکە بەچریه تەرجمە قسەکانی بۆ دەکردم:

- دەلێ: بۆ ماوەی پینج مانگ کرێی شوقەکە نەداینی و خواردی، ئیستاش ئەوا حەوت مانگ زیاترە ئەم ژێر قالدەرمەیه چۆل ناکات. هەر دەری دەکەین، هەر دیتەووە. پۆلیسیش دەرەقەتی نایە. ئەم گەرەکی ئیمە پيس کردوووە.

ژنە هەر هاوار هاواری بوو.

گوتم: دەلێ چی؟

- دەلێ: ئەگەر بمزانیایە کورد هیندە پيس و پۆخل و بەربادن، هەر لە ئەوێ ئەو خۆم تووشی ئەم بەلایە نەدەکرد و خانووم بەکرێ نەدەدایە.

پاشان ژنەکه زۆر قایمتر دوو جارمان لەسەر بەکتر قیژاندی. دیاریبوو پرسیاریکی دەکرد و دەبویست ئێمە وەلامی بدەینەوه.

- دەلتی چی؟

- دەلتی: «بۆ نایبەنەوه؟». دەلتی: «بۆ نایبەنەوه، بەلکو ئەم گەرەکه ئیسراحت بەکات؟».

نەوزاد دەبویست سەرنجی ئێمە بۆ خۆی رابکێشیت، دەستی بۆ سەرەوه بەرز دەکردەوه و لچی هەلدهقورتاند:

- دەفنی کەن! سۆزانیبە. وازی لێ بیتن.

ژنەکه له هاتوهاواری خۆی نەدەوهستا، تەنانهت له ناکاو زۆر گورج و گۆلانە، هەر هیندەم زانی بەپێپیلیکەکانەوه گەیشته خوارەوه و پرووی له ئێمە کرد. من واقم ورمابوو، دەشتەرسام، بەتایبەتیش لەبەر ئەوهی نەمدەزانی دەلتی چی.

له شوفیترەکەم پرسی:

- مەسەله چیبە؟

شوفیترەکه گوتی:

- وا دەزانی ئێمە هاتووین بۆ ئەوهی حەشیشە یی بفرۆشین.

- دەلتی چی؟

شوفیترەکه ئەمجاره وەلامی شپرزانی منی نەدایەوه، زۆر بەنەرمی چەند قەسەیهکی له گەل ژنە فەرەنسییەکه کرد و پرووی کردەوه من (وهک ئەوهی من دلتیا بەکاتەوه):

- وادهزانی که ئێمە برادر و خزمی ئەوین، یان حەشیشە یی دەفرۆشین و هاوتیبی ئەوین.

- ئی؟

- هیچ نییە. تێم گە یاند.

ژنەکه هەندیک ئارام ببۆوه، بەتەپەتەپ وەسەر پێپیلیکەکان کەوتەوه؛ بەلام یەک چرکه چیبە دەمی نەدەوهستا.

من دلتیا بووم که جنیوی دەدا. له شوفیترەکەم پرسی:

- ئەوه جنیو دەدا، وا نییە؟

شوفیترەکه، بەداخ و خەفەتەوه، گوتی:

- بەلتی، دەلتی «ئەم کوردانە پارسییان پیس کردووه».

- بۆ؟

- دەلتی: له ولاتی خۆیان لە برسان غاردهدەن و دین لەسەر ورگی ئێمە دەژین.

- سۆزانیبە، دەفنی کەن! راسیسته.

پاشان، شوفیترەکه بی ئەوهی گوی له قەسەکانی نەوزاد رابگری، پرووی کردەوه من و گوتی:

- دەی، من له دەرەوه چاوه پیت دەکەم. کاری خۆتی له گەل تەواو بەکه! بەلام زوو.

که گەر امەوه لای نەوزاد، هەر لچی له ژنەکه هەلدهقورتاند و دەستی بۆ سەرەوه رادهوه شاند:

- راسیسته. دەفنی کە! سۆزانیبە.

ئەمە بی ئەوهی نەوزاد تۆزقالتیک چیبە له ناو نوینەکهی خۆی بجوولیت. هەر لەژێر قالدەرمە تاریک و بەنەسرمەکهوه، خۆی ئاماده کردبوو تی بگات من بۆچی هاتوومەتە لای.

نزیك له شپوازی پارانهوه، بۆ کاک نەوزاد نوشتامەوه:

- کاک نەوزاد، نازانی محەمەد له کوێیە؟

نەوزاد پێکەنی:

- محەمەد کەرکوکی؟

- بەلتی. نازانی له کوێ دەژی؟

نەوزاد دیسان پێکەنی:

- محەمەد زۆر برادرەم بوو.

- ئیستا چووه بۆ کام شار؟

- هەشت نۆ مانگیك لیتر هەر پێکەوه بووین. لیتره بوو.

- لیتره؟

- له پاریس. بەلتی.

- ئەدی ئیستا، چووه بۆ کام شار؟

- لە ئەلمانیا یە .

- ئەلمانیا ؟!

- بەلێ . وابزانم .

- کە ی چوو بۆ ئەوئ ؟

- لە مێژە . زۆر لە مێژە .

نەوزاد بە تەواوەتی چاوەکانی کەوتیبونەوێ ترووسکانەوێ . کە سەری
هەڵدەپری و تەماشامی دەکرد ، دیاربوو لێم ورد دەبوو بزانئ من کێم ، یان
منی لە کوئ دیوێ ؟ گوئی :

- جگەرەت پێیە ؟

منیش کاغەزی پەنجافەرەنکیکی فەرەنسیم لە گیرفانی راستم کەوتە بەر
چنگ ، دامی ، گوتم :

- دوا یە بۆ خۆت جگەرە ی پێ بکەر ! پێم بلێ : نازانی لە ئەلمانیا لە کام
شارە ؟

- لە بەرلینە .

- لە بەرلین ؟

- بەلێ

نەوزاد دەستی لە ژێر کارتۆنەکانی ژێر بە تانیە کە دەرھیتنا و قوونکە
جگەرە یەکی دەرھیتنا . کاتئ جگەرە کە داگیرساند ، گوئی :

- من پێشتر مالم لە قاتی سەرەوێ بوو ، ئەم سۆزانییە دەرمی کرد .

- کاک نەوزاد ، ناویشانی محەمەد ت لە بەرلین پێ نییە ؟

- نە ، چونکە زۆر لە مێژە ناگام لێی نییە . کە گەبشتمە ئەوئ ، دوا ی
چەند مانگێک پۆستکارتێکی بۆم نارد .

- ئەو پۆستکارتەت لە لا نەماوێ ؟

- نەماوێ .

ئنجای پێکەنی :

- ئەم سۆزانییە مالمە کەمی لێ تێک دا . نابینی !

نەوزاد لە ناکاو جگەرە کە لە دەمی کردووە و گوئی :

- بەلام نووسیوی کە لە هۆتیلێک ئیش دەکا .

- نازانی ئەو هۆتیلە ناوی چییە ؟

- بۆمی نووسیوو . ناویشانی کەیشی نووسیوو ؛ بەلام لە بیرم نەماوێ .
لام نەماوێ .

(نەوزاد نەجیب رواندزی) بە تەواوەتی لە خەوێ کە خۆی هەلسابۆوێ ،
بەلام لە ناو نۆینە شەرەکی خۆی تۆزقالتیک چییە ، نە دەجوو لا .

کە پێکەنی ، دیسان دوو ددانە شکاوێ کە ی ، لە ناو ریزە ددانە
زەردەهەلگەر اوێ کانیەوێ وە دیارکەوتن و دیسان بۆنیکی پیسی ناخۆشی
پڕژاندوێ رووم :

- محەمەد کەرکووکی .. ! گفتی دامی ئەگەر بگاتە ئەلمانیا و ئیشیکی
دەست بکەوئ ، پارەم بۆ بنیتریت ! کەچی تا ئیستا یەک فەرەنکی بۆ
نەناردووم .

من کەوتە سەر ئەوێ هەناسە سارد برۆم و خواحافیزی لە نەوزاد بکەم ،
گوتم :

- .. لەوانە یە بیبینم .

لەو دەمەدا ، گویم لە هۆرنی تەکسییە کەم بوو ، لە دەرەوێ بانگی دەکردم .
نەوزاد گوئی :

- ئەگەر بینیت ، ئەو گلەیییە منی پێ رابگە یەنە ! بلێ : «هە ی بێ
وفا...»

من پێشتر کردە قسەکانی نەوزاد و نەمزانی چیی دیکە ی گوتم .. بەپەلە
خۆم گە یاندووە ناو تەکسییە کە .

۸

ئەم هەموو درۆ و دەلەسە و غارە غارە ، ئەم هەموو ماندوو بوونە ی ئەم
هەموو سالانەت ، ئەم هەموو سنوور پێنە بێهۆودە یەت ، ئەم هەموو ولاتە و
ولات رۆیشتنەت ، ئەم هەموو دایەرە ی پۆلیس و پەناھە ندەیی و
تەندروستی و بەلەدیە و تەحقیق و تەحقیقکارییە ، ئەم هەموو
هەستکردنەت بە بێ ولاتی و بێکەسی و بێ نرخیه ی خۆت .. ! چی بکەیت ؟

باشە تۆ بۆچی رۆژتیک بىرت لەووە نەکردۆتەو (هەيچ نەبە بەسەردان) سەرئىكى شارەكەى خۆت بەدەيتەووە و مالى خۆتان بىبنيتەووە؟ ئەوا يازدە سال زياترە دوورەولات و ئاوارەى! ئاخەر باشە، بگەرئيتەووە چى بگەيت؟ كى بىنى؟ كوى بىنى؟ پاشان، دەى، بەچى بگەرئيتەووە؟ دوو هەزار و پىنج سەدە مارک بەشى چىت دەکا، چەندى لى پاشەكەوت بگەى؟

بچيتەووە بۆ لای كى؟ برا گەرەكەت يازدە سال پيشمەرگەى ئەو حزب بوو. ئەم حزب شەهيدى كرد. برا بچووكەكەشت نۆ سال پيشمەرگەى ئەم حزب بوو. ئەو حزب شەهيدى كرد. داكىشت، گوناح گوناح، دواى بى سەروشوتىن مانەوەى سوهامى خوشكت، كۆستى كەوت و بەحەسەرەتى ئەو سەرى نايەووە. ماووتەووە باوكت. ئەویش هەبى و نەبى چاوەرتى ئەو دەكات تانيا و مندالەكانى بگەنە ئەم ناو و ئيتەر ئەویش بەدواياندا بيت! ئەو ديه ئيتەر، ئەمرو له كوردستان هەموو رتيهك هەر دەتهيتتەووە ئەوروپا! تۆ بلتتى بتوانيت جارئىكى ديكە (رەحىماوای منداليت) بىبنيتەووە! تۆ بلتتى جارئىكى ديكە بتوانيت پياسەيهكى ديكە بەبەردەم مەكتەبەكەى كچانى (ئەسەرى) دا بگەيتەووە و كچە ئەسەره ئەگرىجە شۆرە شۆرىجە بيبەكان بىبنيتەووە؟ منداليت، ئاخەر. حەيف، وەك ئەو قەلاتەى كە دەپروانىيە پەنجەرەى مالەكەتان، خاپوور كرا. تازە. ئەو. ناگەرئيتەووە. باوهر ناكەى. نە. هەموو كوردى ئەوروپا و ئەمريكا هەز بگەن بگەرئيتەووە كوردستان، تۆ هەرگيز حەزى ئەووت نيبە و باوهرىش ناكەيت بگەرئيتەووە! نەخىر. بگەرئيتەووە بۆ كوى؟

هيممەتى هاوړت، پار، لەگەل يەشار، لە هۆلەندەووە گەرئابوونەووە هەولتير. كاتى هاتبوونەووە ئەمستردام، بەتەلهفون پىيان دەگوتيت:

- هەر نەچيتەووە باشترە.

- بۆچى؟

- لە هەولتير هەستمان دەكرد بەتەواوەتى غەربىن.

- بۆچى؟

- پاشان چووينە سلىمانى. ئەویش هەر بەهەمان شتووە بوو.

- بۆچى هەستتان بەغەربى دەكرد؟

- هەموو كەسئىك كە دەچتەووە ولاتى خۆى، دەچى شارى خۆى دەبىنيتەووە. كەچى شارى ئيمە، لە ئيمە قەدەغە بوو. نەمانتوانى بچىن گەرەك و كۆلانەكانى مندالىي خۆمان بىبنينەووە! لەناو ئوتومبيلەكەى نيوان حاجى ئۆمەران و هەولتير يەك دوو گەنجى هەولتيرمان لەگەلدا بوو، لە حاجى ئۆمەرانەووە تا گەيشتینە هەولتير هەر گۆرانىيان دەگوت و نوكتەى خۆشيان بۆ يەكتر دەگىرايەووە، چونكە دەيانزانى لە هەولتير داىكيان، خوشكيان، برايان، باوكيان، كەسوكارىيان پيشوازىيان دەكات و لەباوهرشيان دەگرى. بەلام ئيمە. هەردووكمان، غەرب، بەتەواوى واتاى «غەرب» غەرب بووين. تەنانەت هەستمان بەدلتهنگى و بەدبەختيبەكى زۆرىش دەكرد. كاتى نربكى هەولتير كەوتينەووە، لەناو ئوتومبيلەكەى حەزمان دەكرد بگرىن.

- بۆچى؟

- ئەى چى؟ چى ئيمەى دەگەياندەووە كەركووك!

- ئەى داىك و باوك و خوشك و براتان. نەهاتنە لاتان؟

- هاتن. چوار پىنج رۆژتیک لە هەولتير يەكترمان بىنى و گەرئانەووە. لە هەولتير و سلىمانى، كەسمان نەدەناسى، كەس نەيدەناسين. عەينەن ئەمستردام. هيتشتا ئەمستردام چاكتەرە، چونكە هەيچ نەبى وا چەند سالىكە لەگەلى راهاتووين.

ئەو ديه! تۆش لەگەل ئيرە راهاتوويت. باشيش راهاتوويت. بەلام خۆ تۆ بەلای كەمبىهەووە هەر دەبووايه چاوتىكت لە باوكە تەنيا و بىكەسەكەت بووايه: رۆژ تا ئىوارە ئىوہى بە (دوكانى پىلاو فرۆشيبەكەى) بەخپوكرد. كاتى خۆى پوول بەپوول كۆى دەكردەووە بۆ تۆى دەنارد، دەيگوت: «با كورەكەم ببیتە ئەندازيار». كاتى خۆى سى جارن بەلین و ابوو سەردانىكى فلۆرنسا بكات و بىتە لات بتبىنى، هەر نەرەخسا. بەلام بەلین بى: لەم رۆژانە، بزانيت ئاخۆ كى لە برادەرە كوردەكانت دەگەرئيتەووە هەولتير، نامەيهك و پىنج سەدە ماركىكى لەگەلدا بۆ بنىرتەووە. هەيچ نەبى ناوئيشانى ئىستاي خۆتيشى لە بەرلین بۆ بنىرت! ئىستا بىگومان دلئى

بهو نامه بهت زور خوش ده بی. ده لئی: «ئه وه تا، کوره کهم، دواي ئه م هه موو ساله به دبه ختی و ئاواره بییه، نامه یه کی جوان و پینج صد مار کیتی بۆ ناردم!».

باوکت نازانی که تو ئیتالیات به جی هیشته و ئیستا له ئه لمانیا ده ژیت. تانیای خوشکیشته هه نازانی. چون بزانی؟ بۆ بزانی؟ ئه دی چی! تو بۆچی سه ری ئه وان به گرتی خۆت بیه شینیت؟ ئنجا خۆ وایشه. بۆچی هه ناوی ئه وانیش پر له خه م و خه فته بکهیت؟ به لام تو بلتی ناسیا ویک، ئاشنا به کی تو هه والی تو ی پنه گه یان دین؟ شه رمین خانی کچی خودادادی گۆران بییژ خۆ له کۆنیه گانه وه نامه ی بۆ مائی به هجه تی هاو ریت نارد بو و پیتی گو تیبوون که کوره که یانی له ئۆسلۆ دیوه!

به بیرته: هه فته یه ک پیتش ئه وه ی فلۆرنسا به ره و پاریس و پاشان به ره و به رلین به جی بیلیت، نامه یه کت بۆیان نارد و نووسی بووت که له وانیه بچیت له جه زبه یه کی رۆژئاوای ئیتالیا له چیشته خانه یه ک کار بکهیت؛ یانیش له وانیه بچیته ولاتیکی دیکه ی ئه وروپا و له وئ داوای مافی په ناهه نده یی بکهیت. ئه مه که ی بو؟ به ته واره تی بیرت نییه، به لام وایزانیته ئاخرو ئۆخری سالی ۱۹۸۵ بو. ئیستا ده دوازه سال زیاتره به سه ر ئه و رۆژده تیبه ر ده بی و تو تازه ده ته وئ نامه یه کی دیکه یان بۆ بنیریت. ئاخ، بلتی چی؟ بلتی «بابه گیان نه متوانی خویندنه کهم ته واو بکه م و بیه ئه ندا زیار، لیم بیووره!»؟ بلتی «له به رلین به شه وان له هوتیللیک پاسه وانیته ده که م و وه زعم زور باشه!»؟ بلتی چی؟ بلتی «چاوه ریتان ده که م. ئیوه ش وه رنه ده ره وه»؟ تا له فلۆرنسا بویت، باش بو، تا قه ته هه بوو: زوو زوو ته له فۆنت بۆ ماله دراوسی که تان له که رکوک بۆ ده کردن و بانگیان ده کردن هه ندی قسه ت له گه لیان ده کرد، به تاییه تیش له گه ل دایکت. به لام دواي ئه وه ی فلۆرنسات به جی هیشته، له و ساته وه ژیان له ئه وانیش و له تۆش تیکچوو: ئه وان حکومه ت ده ری کردن و ئاواره ی هه ولیتری کردن، تۆش سه ری خۆت به ره و پاریس و پاشانیش به ره و ئه م به رلینه هه لگرت.

مائی هیمه مه ت له (ره حیماوا) هینده له ماله که ی ئیوه دوور نه بوو.

کاتی له هه ولییره وه گه رابۆزه ئه مستردام، نامه یه کی بۆت نارد بوو، نووسی بووی:

«محهمه د گیان، ئیستا مائی ئیوه له که رکوک نه ماون. ده رکراون و ها تونه ته هه ولیتر. به داخه وه نه متوانی بزانی له کام گه ره کن و ناو نیشانیان چیه: ئه گینا سه ریکم هه ر لئ ده دان، به لام دایکم ده یگوت:

- پیتی بلتی که باوکی سحه تی باشه. خوشکه که یشی، تانیا خان، شووی به مامۆستایه کی خه لکی هه ولیتر کردوه و ئیستا دوو مندالیان هه یه».

ئه مه هه موو شتی که که تو ئیستا له باره ی باوکت و تانیای خوشکت ده یزانیته. رۆژیکیش له نا کاو،.. ئا، بیرت که وه ته وه: کورپتی گه نجی ته مه ن ۱۸-۱۹ سالی ک ده بوو، تازه گه یشتی بووه به رلین، له گه ل گه نجیکی دیکه ی ها و ته مه نی خۆی، له به رده م چیشته خانه یه کی شاورمه ی یۆنانی، له شه قامی توو بینگن شتراسه له لای بورجه که، سه نده ویچی گه صیان ده خوارد و به کوردی قسه یان ده کرد. تۆش له ته نیشته ئه وان وه ستا بویت سه نده ویچت به ده سه ته وه بوو، کاتی بینیت ئه و دوو گه نجه به کوردی قسه ده که ن، دلت خوش داها ت، دوواندن. هه والی کوردستان لئ پرسین و سۆراغی شه رو شۆری برا کوژیت لئ کردن. له کۆتاییدا بۆت وه دیار که وت که ئه و کوره گه نجه هه ولیتری به ده بیته نامۆزای خالی زاواکه تان. تۆش، زۆرت پئ سه ر هات که له م بنی دنیا یه دا ریکه وتی «خزمیکی خۆت» بکهیت که به درێژایی ژیانته ته دیوه و نه تناسیوه. تو زۆتر بۆ دلخۆشکردنی ئه و کوره گه نجه، لیت پرسی:

- ناوی زاواکه م چیه؟

گو تی:

- مامۆستا فه ره ی دوون. مامۆستای کیمیا یه.

لیت پرسی: «ئه دی تانیا چۆنه؟»

گو تی: «باشه. دوو مندالیان هه یه».

پاشان، گو تی:

- کاتی من له هه ولییره وه به ره و تورکیا به ری ده که وتم، ئه وانیش

دایانابوو دهرچن.

- به ره و کوئی؟

- نازانم، به للام دهیانگوت «دهچینه خاریج».

به بیرته: ناویشانی خۆت له سهر پارچه کاغه زیک نووسی و داته ئه و کوره گه نجهی «ئاموزای خالی زاواکت»؛ له بیریشته کرد لیتی بهرسی:

- تۆ ناوت چیبه؟

- گود مۆرگن سبروان!

تۆماسی خاوهن هوتیله که بوو، دیسان رۆژنامهی «فۆغن پلات»ی به دهسته وه بوو، وهک هه موو به یانییهک، کاتژمیر ههوت و په نجا دهقیقه گه ییشته سهرت.

- گود مۆرگن هیتیر تۆماس.

9

له بهر خۆبه وه، شوفیره که پیتی گوتم:

- تۆ له سوپده وه هه لتهک هه لتهک هاتوویت بۆ پاریس، بۆ لای کلۆشاغیک!

منیش پرسیم:

- «کلۆشاغ» چیبه؟

- لانه وازیکی له سهر جاده که وتوو، ئه وانه ی تریاک ژیانیا لئی دهسه نیته وه و له ناو میترۆ و له په نا دیواره کاندایه نوون.. به فهره نسی لیره پیاپی ده لیتن «کلۆشاغ».

من، سهریک و هه زار سه ودا، نه مده زانی بییر له کام گرفتیک بکه مه وه، گوتم:

- کاکای برا، هه موو ئه و شتانه ی له ژیانته دا نه تدیون، له غه ربیی و له دووره ولاتیدا ده یانییهت.

شوفیره که، من پیم گوتموو که - بۆ ئه وه ی پاره ی زیاد له پاریس خه رج نه که م و له هوتیل نه مینمه وه، هه روه ها سه بارهت به وه ی که هه ر ئه مپرۆ

کاتژمیر هه وتی ئیواره فرۆکه به ک به ره و ستۆکه و ئلم به پری ده که وی به لکو فریای کرینی بلیتیک بکه وم - پیتویسته ده موده ست هه ر ئه مپرۆ بکه ریمه وه سوپد.

شوفیره که، هه ر به دیالیکته مووسلاویه که ی خۆی، لیمی پرسى:

- ئیستا بریارت دا بکه ریتته وه سوپد یان بچیتته به رلین؟

- نه خیر و باشته ره که م جار بکه ریمه وه ماله که ی خۆم له مالۆ. پاشان له ویتوه به شه مه نده فهر، ده چم سهریک له به رلین ده ده م.

- ده چی بۆ به رلین؟

- به لئی.

- من پیم وانیه کلۆشاغیکى ئاوها تا ئه و راده یه شتی له بییر مابیت که تۆ متمانه به قسه کانی بکه یته.

منیش، وهک ئه وه ی گازانده له به ختی خۆم بکه م، گوتم:

- ئه م کوره، کاتی خۆی، پینش ئه وه ی سه دام حوسین کویت بگریته، له گه ل محمه دی ژنبراکه م له فلۆره نسا پیکه وه قوتابی بوونه.

- له وانه یه چاره سه ری دیکه شت نه بی، بۆیه به قسه کانی ئه و باوه ر بکه ی..

- ئنجا من به هه زار حالیش تا ناویشانی ئه م «کلۆشاغهم» دۆزبوه ته وه.

- له ئه و روویا ناسیاویکت نه بی یارمه تیت بدا، ناخۆشه.

- پینج رۆژ له فلۆره نسا مامه وه به س بۆ ئه وه ی ناویشانی محمه دی ژنبراکه م بدۆزمه وه، به دوای که سیکدا ده گه رام که هیچ نه بی بیناسیت، ته نانهت چومه زانکۆکه یشی. پۆلیسه خانه کان و دایه ره ی په ناهه ندانیش گه رام.

- بۆ؟!!

- چونکه من تا ئه و کاته ش له سهر ئه و باوه ره بووم که محمه دی ژنبرام هه ر له فلۆره نسا یه و ژن و دوو منداله که شم هاتوون بۆ لای ئه و. له هه ولییره وه به ته له فۆن هه ر ئاوها یان پی ده گوتم.

– خه زورره کهت وای پی دهگوتیت.

– به لئی. له فلوره نسا هم موو دنیا گه رام به دوایدا. بیهووده بوو. نه پولیس، نه دایره ی په ناهه ندان، نه زانکۆکه ی (ته نانه ت دوو براده ری دیکه یشیم دۆزبیه وه) که سیان نه یانده زانی چوو به بۆ کوئی!

– قاچاغچیه کان وایان پی راگه یاندوو!

– به لئی. ئیتر، له دواین رۆژدا، ماندوو بووم، دامنا بوو بگه ریمه وه مالمۆ، یه کییک له دوو براده ره کۆنه ی محمه مد، له ناکاو هات بۆ هوتیله کهم و گوتی:

– مژده!

– خیر؟!

– ناو نیشانی براده ریکی ئه وت دهده می له پاریس، کاتی خۆی لیره پیکه وه قوتابی بوونه.

شوفیره که گوتی:

– ئم.. که واته ئاوها بوو که جه نابت رینگه ت که و ته لای ئه م به سته زمانه.

– به لئی..

شوفیره مووسلاوییه که ده یویست کۆتایی به م گفتوگۆیه بینین، گوتی:

– باشه، ده ی. خیری پتویه. ده یاندۆزبته وه ئینشاللا.

له ناو فرۆکه خانه ی (شارل دوگۆل)، من تا ئه و چرکه یه ی بلیتیشم بۆ ستۆکهۆلم بری، هه ر دوو دل بووم: بچمه به رلین یان بگه ریمه وه مالمۆ؟

ده مویست بچم بۆ به رلین، به لام به ته واوه تی دلنیا نه بووم ئاخۆ محمه دی ژنیرام سه د له سه د له به رلین ده دۆزمه وه یان نا؟ له هه مان کاتدا ده شموست بگه ریمه وه ماله کهم له مالمۆ له به ره وه ی چه زم ده کرد بزانه چ هه وال و نامه یه کی تازه م- له وانه یه له کوردستانه وه یان له ئه سته مبوله وه- له باره ی ژنه کهم و دوو منداله کهم بۆ هاتوو؟ هه ر چۆنیک بچ، دوو رینگه م له پیش بوو. ده بوایه هه ردوو کیشیان ته ی بکه م. ئه مه جگه له وه ی رینگه ی سییه میشم هه بوو: ته له فۆنیک بکه م بۆ کوردستان و قسه له گه ل

خه زورره کهم بکه م، بزانه ئاخۆ له گه ل قاچاغچیه که ره کوو کییه که ی خزمی خۆیان چیه کردۆته وه؛ چ هه و الیکه ی تازه ی له باره ی تانیا و دوو منداله که مان پتیه؟

بلیتی کاتژمیر هه وتی ئیواره م به ره و ستۆکهۆلم بری و به په له، جاننا گه وره کهم به سه ر شانه وه، به ناو هاتوچۆی رتبه واره کانی ناو فرۆکه خانه دا، چاوم به دوا ی ته له فۆنیکدا ده گتیرا. ته ماشای کاتژمیره که ی مه چه کم کرد: هیتشتا پینج سه عات و نیوم ما بوو فرۆکه کهم به ره و ستۆکهۆلم هه لبفری. له گه ل ئه وه ش، هه ستم ده کرد ده بی په له بکه م. نازانه بوچی.

کاتی کابینه ی ته له فۆنیکم بینی، ئنجا بیرم کرده وه ده بی کارتیکیش بکرم! له و ده مه دا، له ناو ئه و قه ره بالغه یه بی ئه ندازه یه ی لای فرۆشباری کارتیه ته له فۆنه کان، نازانه بوچی له ناکاو پرسباری شوفیری ته کسویه کهم بیره اته وه که لیمی پرسی: «تۆ ناشزانیت ژنیراکه ت له کام ولاته؟!». هه ستم ده کرد من ئیستا تیده گه م که شوفیره که به تۆنیکه گالته جار بیه وه ئه م پرسباره ی لیم کرد، به شتیه یه کی ئه و تۆ که به «ساویلکه» م بزانیته و هه لدانه که شم به «شتیکه ی بیهووده» له قه له م بدات.

ئه وه ی له هه موو شتیک زیاتر نازاری ده دام و خستبوومیه گیشه نیکه ره تینه وه ئه وه بوو که خه زورم له سه ره تادا پتی ده گوتم: «قاچاغچیه کان ناسیاوی خۆمان؛ تا نه یانگه به ننه ده ست خۆت له شاری مالمۆ، به ره لایان ناکه ن»، که چی پاشان، ئیستا پیم ده لئی: «قاچاغچیه کان گه راونه ته وه هه ولیر و ده لئین: تانیا و دوو منداله که مان سپاردۆته ده ست محمه مد له فلۆرنسا».

تیناگه م. بوچی چوونه ته ئیتالیا؟ چ شتیک وای لئێ کردوون ئاراسته ی خۆیان بگۆرن و رووبکه نه ئیتالیا؟ خۆ قاچاغچی ده بی باش بزانه که ئیتالیا په ناهه نده راناگری. زۆر زه حمه ته. بیگومان رینگه و رینگه ده بانگه ریننه وه ئه و ولاته ی لیبیه وه هاتوون! تۆ بلیتی قاچاغچیه کان- خۆیان ئه م رینگه سه خته یان پی باشتر بوویته؟ باوه ر ناکه م. بوچی؟ خۆ له وانه شه تانیا خۆی بریاره که ی پی گۆربن. به لئی، هه بی و نه بی تانیا به رنامه که ی پی گۆربن. له وانه یه پتی و ابوویته که رینگه ی ئیتالیا

ئاسانتره و زووتریش ده گهن. گوتوویه تی «با سهریک له محمه دی براشم بدم». به لام ناو نیشانی محمه دیان چۆن دۆزبوه ته وه؟ بلیم چی! خو له وانه شه له وکاته دا رووداویک هاتبیتته پیتسه وه و تیکرا ناچار بووبن ریتگی ئیتالیا هه لبتیرن.. به لام سهیره! ریککه و تیان له گه ل قاچاغییه که ئاوها بوو که به په ساپورتیکی ساخته ی ئه لمانی، یه کسه ر له فرۆکه خانهی ئه سته مبوله وه هه لبا نفرینن به ره و ستوکهلۆم. پیتسه ئه مه ش، واته پیتسه ئه وه ی له ئه سته مبوله وه به ره و ستوکهلۆم هه لفرن، به چهنده سه عاتیک، ده بووایه ته له فونیک بۆ من بکه ن و ئاگادارم بکه نه وه: بۆ ئه وه ی من بزائم که ی و چ سه عاتیک ده گهنه فرۆکه خانهی ستوکهلۆم؟ ریتگی دوو میشیان، له گه ل هه مان قاچاغچی به م شیویه بوو: له ئه سته مبوله وه به هه مان په ساپورتی ساخته ی ئه لمانی - که هه ر له هه ولیر بۆ کریبون - به ره و ارشو هه لفرن، له ویتسه وه، له سه ر سنووری پۆلۆنیا وه، سواری که شتی بین و به و په ری سه لامه تیه وه بگه نه قه راغه کانی سوید و منبیش له مالمووه بچمه پیتسه وازیان. به لام له م کاته شدا هه ر ده بووایه رۆژتیک یان چهنده سه عاتیک پیتسه تر ته له فونیک بۆم بگردایه و ئاگاداریان بگردمایه ته وه! ریتگی چوونه ئیتالیا هه ر ئه سلهن له به رنامه دا نه بوو. سهیره! بۆچی روویان کردۆته ئیتالیا؟

تانی، دوایین جار که له ئه سته مبوله وه ته له فونیک بۆ کردم، ده یگوت:

- فه ره ی دوون گیان، غه می ئیمه ت نه بی. ئیمه لیره، له گه ل ماله په ناهه نده یه کی دیکه ی کورد (ژن و میردیکن، دوو کچی عازهب و کورپکی پارچه له شیان له گه له) خانویه کمان گرتووه و چاوه رپی قیزه ی سویدی و پۆلۆنی ده که یین. هه ر هه موومان هه مان قاچاغییه که ی ناسیاوی خۆمان کاره گامان بۆ مه یسه ر ده کا. چاوه روانی ده سته ی ئه وانین. ئه وانیش تا ئیستا هه ر پیمان ده لیتن «جاری چاوه ری بکه ن!». هه ر چۆنیک بی، قیزه ی هه ر ولاتیک - پۆلۆنیا یان سوید - زووتر بیتسه وه، و بزائم ئیتر به ویدا سه فه ر ده که یین».

ته نانه ت که پیتسه م گوت: «وا باشتر و خۆشتره که یه کسه ر بگه نه فرۆکه خانهی ستوکهلۆم». له وه لامدا گوتی: «ئیمه ش و اه زده که یین، به لام

ئه گه ر قیزه ی پۆلۆنیمان زووتر بۆ بیتسه وه، ئه وا به سواری که شتی ده گه یه نه سوید. جاری نازانین».

له هه موو حاله تیک، تانی به هه یچ شیویه که باسی ریتگی به ره و ئیتالیای بۆ من نه ده کرد؟ سهیره! ته نانه ت هه ر باسی محمه د و فلۆره نسا یشی هه رگیز نه ده کرد - دیار بوو نه یده و یست متمانه بکه یه نه سه ر محمه د - . تۆ بلتی تانی له کۆتاییدا، له به ر خاتری ئه و ماله په ناهه نده کورده ی دیکه (ئه گه ر ئه وان رایان گۆربیتت و هه زیان کردی بچه ئیتالیا) ئه ویش رای گۆربیتت و چووبیتته ئیتالیا؟ یانیش، تۆ بلتی، له به ر خاتری په ساپورته ئه لمانیه که یان، یه کسه ر له ئه سته مبوله وه، بی قیزه، بلیتی فرۆکه یان به ره و ئه لمانیا بریبیت و گه شتیبیتته ئه لمانیا! ده شی! ئه مه یان، زۆرتر رپی تی ده چیت. به لام، ئه دی بۆچی، له هه موو حاله تیکدا ته له فونیک یان بۆ من نه کردووه؟ تۆ بلتی ته له فونیک بۆ کردم و له و ده مه دا له مال نه بووبم؟ یان په له یان بووبی و فریا نه که وتبن؛ یه کسه ر به بی ته له فونیک به ره و ئه لمانیا هه لفرین؟ خۆزگه! به لام له م کاته دا، خو تانی به هه یچ شیویه که ئاگاداری ئه وه نییه که محمه دی برای، ئیستا ئه ویش له ئه لمانیا یه. تانی - خۆشی و باوکیشی، هه ر وا ده زانن که محمه د له فلۆره نسا یه. به لام کئی نالی که تانی به م دواییه له ئه سته مبوله خه به ر و ناو نیشانی تازه ی ئه وه ی پی گه یشتبیت! یان محمه د - خۆی له ناکاو ته له فونیک بۆ کردبیت؟ به لام محمه د خو ناو نیشانی تانی نازانی! نه خیر. هه ر چۆنیک بی، زۆرتر رپی تی ده چیت که چووبیتته ئه لمانیا. یانیش ئه و په ری، به یه کیتک له و دوو ریتگی یه دی دایانابوو، هاتوونه ته سوید و نه یان توانیوه ته له فونیک بۆ من بکه ن. ئای تانی گیان، غه ربیی و ئاواره یی چۆن له یه کتر داپری کردین! چۆن له خۆرایی ئه و ژیا نه ساده و ئاسووده یی خۆمان له خۆمان تیک دا! ئۆف! هه ر چۆنیک بی.. باش بوو: باش فریای ئه م فرۆکه یه ی کاتژمیر حه وت که وتم!

له به رده م کابینه ی ته له فونیکه وه ستابووم: چۆل بیتت و بچم ته له فونیک بۆ هه ولیر، بۆ ماله خه زوره که م بکه م. له ناکاو، به خۆم گوت «ئه نجامه که ی، ته قریبه ن، ئاشکرایه»، «که واته، بۆچی ته له فونیک بکه م؟».

پاشان گوتم: «تازه کارته کم هه کربوه و خه سار ده بی. هیچ نه بی ته وهی پی بلیم که چیتروا نه زانن محمه ده هه له فلوره نسا ده ئی».

هه که ده سکی ته له فونه کم به گویمه وه نا، ده موده ست ته له فونه که ی هه ولیر زرنگایه وه. خه زورم بوو. هاوارم کرد:

- خاله حه مه په حیم.. چونی..!

یه کسه دهنگمی ناسیه وه. به هه مان دهنگی بهرز، پیتم گوت:

- محمه دهی کورت له فلوره نسا نه ماوه.

- چۆن؟

- چوه بو ولاتیکی دیکه.

- بو کام ولات؟

- نازانم. نازانم بو کام ولات؟

خه زورم، له ویه، بی ته وهی ناگاداری ته وه بیت که من لیره چ دهردیکم به ده ست گه ران به دوا ی محمه دهی کوری دیوه، پیتم گوتم:

- کورم له ئیتالیایه، هه له ئیتالیایه.

من هاوارم کرده وه:

- له ئیتالیایه نه ماوه، له وئی نه ماوه.

دهنگی خه زورم زور به دلنیا بییه وه جه ختی لیتم ده کرده وه:

- کورم، له ئیتالیایه. من جاری پیشوو، خو ناو نیشانه که ی ته وم دایه تو. له گه ل براده ریکی، پیکه وه ده ژین، ناوی رۆژیاره.

- چورم. چورم. نه مدوزیه وه.

- چوری بو فلوره نسا؟

- چورم. ته و رۆژیاره براده ری، ده ئی: «ئیتالیای به جی هیشتوه».

خه زورم درهنگ باوه ری هات. دیار بوو ته ویش شله ژا. له من خه مۆکتر و سه رسامتر، لی پی پرسیم:

- که واته ته دی تانیا و منداله کان چۆن گه یشتوونه ته ئیتالیایه! ته گه ر محمه ده له وئی نه مابئی؟

- نازانم. منیش له وه تی ناگه م.

- بپرسه کورم!

- دنیا م ته ی کرد. نایاندوزمه وه.

- کورم، من دلنیا م: تانیا و منداله کان گه یشتوونه ته ئیتالیایه. قاچاغچییه کان خو خزمی خو مانن، قابیله دروم له گه ل بکه ن؟ بگه ری به دوا یاندا، رجات لی ده کم! ته م حورمه یه و ته دو منداله به سته زمانه به ته نیا له ئیتالیایه چ بکه ن؟ بو کوی بچن؟

خه زورم سه رله نوی مه ترسیی ته وهی خسته دل مه وه که تانیا و منداله کانم به راستی هات بیتنه ئیتالیایه. گوتم:

- خاله گیان، تو ته نیا من له وهنده دلنیا بکه وه بزانه قاچاغچییه کان چ ده لئین!

- کوری خوم، قاچاغچی ناسیاوی خو مانه، پیتری دیسان بینیمه وه؛ ده ئی: «تانیا و هه ردوو منداله که شمان گه یاندوته فلوره نسا و داومانه ته ده ست محمه دهی کورت له ئیتالیایه».

له تو وره یی و شله ژان و که لله بی خو مدا، خه ریک بوو می شکم شق بیات، ده مویست یه ک به دهنگی خوم هاوار بکه م و به خه زورم بلیم:

- ناخر.. من پیتم ده لیم محمه ده له ئیتالیایه نه ماوه!

ده موده ست، به توندی، ده سکی ته له فونه کم داخسته وه.

بو یه که مین جار بوو له ژیا نندا هه ستم کرد: زه مین چه ند فراوان و پانو پوره و.. منیش چه نیک بچووک! ژیا ن چه نیک بی لۆژیک و تیک چر ژا وه، ئیمه ش چه نیک ساویلکه و به دبه خت! له دلی خو مدا گوتم: نه فره ت له و ته ورو پایه ی که ساویلکه یی منی ته فره دا!

زور دلته نگ، له ناوه راستی فرۆکه خانه ئاپوره که ی شارل دوگول، خه ریک بوو له پر مه ی گریان بده م. له به رده م کابینه ی ته له فونه که، نا ئومیدانه له خوم پرسی:

- چی بکه م؟

بیرم که و ته وه که بلیتم برپوه:

- بو کوی بچم؟ بو مالو؟ بو به رلین؟ بو فلوره نسا؟.. بو کوی!

ده مزانی، بیگومان، ده بو ایه بگه ریمه وه... به لام نه مده زانی بو کوی؟

۱۰

سپیدہ، کاترمیر ہشت و بیست دہ قیقہ، کاتی دیسان، وک ہممو روژتیک، دہرگای ژوورہ کھی خوتت کردہوہ؛ سہرت سورما، بینیت: نامہ یہک، بہ زمانی عہرہ بی لہ سہری نووسراوہ «الی السید محمد حمہ رحیم شوانی»، لہودیو دہرگا کت کہوتوہ.

ئہمہ یہ کہمین جارہ «نامہ یہک بہ عہرہ بی» بگاتہ ئہم مائلہ!

ئہم نامہ عہرہ بییہ چییہ؟ کئی نامہ بہ عہرہ بی بو تو دہ نووسی؟ چ برادر تیکی عہرہ بت ہہ یہ؟

عہلی ہاشم مزعہل، ئہوکاتہ ی لہ فلورہ نسا پییکہوہ لہ کولتیری ئہ نڈازیاری قوتابی بون، لہ سہر داخوایی سہ فارہ تخانہ ی عیراقی لہ ئیتالیا، بو خزمہ تی سہریازی، خوتندنی بہ جی ہبشت و گہ رایہوہ عیراق. بہ لام دوای چوار مانگ خہ بہرت بو ہاتہوہ کہ لہ ہیرشہ کھی عیراق بو سہر قہ سری شیرین «شہید کراوہ». عہلی مزعہل تاقہ برادر تیکی عہرہ بت بوو لہ ہہممو دنیا کہ بہ عہرہ بی قسہ تان دہ کرد! تو کئی دیکہ ی عہرہ بت برادر تہ و بہ عہرہ بی لہ گہل یہ کتر قسہ دہ کھن؟

ئہوہت لہ بیبر چوہ کہ دیسان، وک ہممو بہ یانییہک کاتی ہیلاک و خہ والو لہ ہوتیلہ کت دہ گہر پییتہوہ، ہہر بہ جلو بہرگہوہ لہ ناو نوینہ کتدا ہہرہس بہینیت. بی ئہوہی جلو بہرگ و پیلاوت داکہ نی، لہ سہر سیسہ مہ کہ دانیشیت، بہ پلہ پرووزی زہرفی نامہ کت ہہ لپچری. بہ زمانی عہرہ بی نووسرابوو:

بو بہر تیز، محمہد حمہ رہیم شوانی

ئہم کاتہ شاد،

دہ زانین لہ کار گہ راویتہ تہوہ و ماندوویت و دہ تہوئی یہ کسہر بخہویت، بہ لام بو کار تیکی پیویست کہ پھیوہندی بہ ژانی خوتہوہ ہہ یہ؛ پیویستہ یہ کتر ببینن و ہندی قسہ پییکہوہ بکھن. بو ئہم مہ بہ ستہ، ہہر ئہمرو، کاترمیر چواری ئیوارہ، لہ کافتیریای «ہتر لووسیانو» لہ بہرامبہر نافورہ کھی کونک شتراسہ ہیوادارین نامادہ بیت.

کئیہ ئہم نامہ یہ «بہ عہرہ بی» بو نووسیوہ؟ بہ عہرہ بی..! ئہمہ واتای وایہ کہ ئہو کہ سہ یان ئہو لایہ نہ عہرہ بہ! سہیرہ!

کاتی لہ فلورہ نسا بوویت، زوو زوو لہ سہ فارہ تخانہ ی عیراقیہوہ، نامت بہ عہرہ بی بو دہات، بانگیان دہ کردیتہ سہ فارہ تخانہ و جارسیان دہ کردیت. تو لہ دہست ئہو بہ عسییانہ بوو کہ غارت دایہ ئیرہ. تو بلئی لیرہش ہہر وازت لی نہین! نہ خیر ہیچ ماقوول نییہ ئہمہ نامہ ی سہ فارہ تخانہ ی عیراقی بیت. سہ فارہ تخانہ ی عیراقی لہ بہرلین؟ حزبی بہ عس..! ئہ لمانیا؟ نہ خیر. نا. دوور نییہ نامہ ی حزبیکی عہرہ بی- عیراقی ئوپوزیسیون بیت! بہ لام نامہ کہ دہلی «پھیوہندی بہ ژانی خوتہوہ ہہ یہ»! ئہم «ژانی خوتہوہ» یہ، واتای ژانی تایہ تیم دہ گرتتہوہ. من چ گرفتیکم لہ گہل چ حزبیکی یان چ لایہ نیک ہہ یہ؟ کہ واتہ.. مہ سہ لہ کہ سیاسی نییہ. نہ. ئہدی کہ واتہ بوچی نووسراوہ «دہ زانین»، «ہیوادارین». نہ خیر. تو لہ شیوازی نووسینہ کہ یان ورد بہوہ! بہ ناوی گرووییکہوہ قسہ دہ کھن. نووسیویانہ «ئیمہ». بہ کارہینانی ئہم «بین»، «ہین»، «ہین».. دہ زانین.. ہیوادارین... ئہوہ دہ گرتتہوہ کہ گرووییکن یان بہ لای کہ مییہوہ لایہ نیکن کہ ئہم نامہ یہ یان بو تو ناردوہ.

دلٹ، تہپ، تہپ.. خیرا لئی دہدا.

بہ تہواوہ تی شپرزہ بوویت. چی بکہیت؟

بہ راستی، ناخوشہ! نامہ یہ کت بو ہاتوہ لہ لایہ نیک گومان لیکراوہوہ، داوات لی دہکا لہ روژ و کات و شوینیتیکی دیار بکراوہ نامادہ بیت! تو ش گومانت لہ مہ ہہ یہ و بہ ہرہ شہ یہ کی دہ ژمیریت بو سہر ژبان و ئاسایشی خوت. تہواو. مافی خوتہ و پیویستہ بترسیت! کہ واتہ، باشتیرین شت ئہوہ یہ کسہر بچی خہ بہری پولیس بدہی!

بہلی. بہ زوو ترین کات بچوہرہ پولیس و خہ بہریان بدہری! تو لہ دہست حکومہ تی بہ عس و سہ فارہ تخانہ ی بہ عسییانہ کان فلورہ نسات بہ جی ہبشت و غارت دایہ ئہ لمانیا؟ ئایا لیرہش ہہر وازت لی ناہین؟ بہ لام لای پولیس بلئی چی؟ چون بلئی چی؟ بلئی «نامہ یہ کی ئاواہام بو ہاتوہ». ئاخر کئی دہلی ئہم نامہ یہ لہم لایہ نہوہ ہاتوہ؟ بوچی پیشتر

نامه یه کی واهییان بۆت نه ده نارد؟ بۆ نمونه یه کسه ره دوا یه ئه وه ی گه بشتیته ئه لمانیا؟ ئه دی نه گهر له حزبیکی وه ک په که که وه هاتیت، یان له حزبیکی ئۆپوزیسیون دژی حکومه تی عیراقییه وه و بیانه وی میواندارییه کت بکه ن.. یان نه گهر بیانه وی داوات لی بکه ن بیسته ئه ندامیان و کاریان له گهل بکه یته؟ باشه، به لام تۆ که ی سیاست کردوه و چی له سیاست ده زانی؟ پاشان، ئه مه په یوه ندیی به «ژیانی تاییه تی خۆمه وه چییه»؟ سهیره! ههر چۆنیک بی، باشتره. زۆر باشتره که پیش چونت بۆ دیداره که، ئاگاداری پۆلیس بکه یته وه! به لی. زۆر چاکه. راسته، وا باشتره. ههر ئیستا!

تۆف!

چ ئیسنایکی گیروگرتاوی و نه فره تلپکراوه.. ئه م کورده!

ئاخر تۆ ناوی خۆت لیره، له دایه ره ی په ناهه ندانی ئه لمانیا، ههر وه ه لای پۆلیس و سۆشیالی بهرلین به (سیروان حکمه ت بابان) تۆمار کردوه! تۆ ناوت سیروان حکمه ت بابانه.. له کاتیکدا نامه که ئاراسته ی (محمه د حه مه ره حیم شوانی) کراوه! محمه د حه مه ره حیم شوانی تۆ نیت. تۆ له لای پۆلیس سیروان حکمه ت بابانیت!

چی بکه یته؟ پۆلیسی بهرلین و دایه ره ی په ناهه ندانی بهرلین له م جۆره حاله تانه دا ناتوانن بهرگرت لی بکه ن! بیگومان.

به لام باشه، ئه و لایه نه ی که نامه که تی بۆ ناردوه، چۆن ناوی راسته قینه ی تۆی زانیوه؟ لیره، له بهرلین، ته نانه ت له هه موو ئه لمانیاش، ته نیا سێ چوار براده رتیکی زۆر نزیک ناوی راسته قینه ی تۆ ده زانن.. ئه وانه ش ته نیا ئه و ناسیاوانه تن که له کۆنه وه، پیش ئه وه ی فلۆره نسا به جی بیللیت و بگه یته بهرلین، ده تناسین. ته نانه ت ئه وانه ش ههر، ئیستا راهاتوون به سیروان بانگت ده که ن! که واته کتییه ئه و که سه ی ئه م نامه یه تی بۆ ناردوه؟ کیتن ئه و جه ماعه ته ی ئه م نامه یه تیان بۆ نوسیوه؟ سهیره! هه بی و نه بی، پیوسیسته جه ماعه تیک بن که زۆر باش ده تناسن یان په یوه ندیه کی دیرنیان به رابردوی تۆوه هه یه! پیوسیسته که سیک یان لایه نیک بیت که په یوه ندییان به ناو ولاته وه هه بیت، واته په یوه ندییان به و

سالانه وه هه به که تۆ له کوردستان بویت. به لی. زۆر باش ده تناسن! بیگومان. ئه گینا ناوی ته واوی تۆ له کوی ده زانن؟! به لی، من پیم وابی ئه م جه ماعه ته.. گومانلیکراون. ریتی تی ده چی مه ترسیشیان بۆ سه ر ئاسایشی ژیا نی تۆ هه بیت. ده بی زۆر مقه یه ت بیت! مه سه له که ش به بایه خه وه وه ربه گریت. پیش ئه وه یه یه یه بیت بۆ ئه و دیداره، لی بی بکۆله ره وه و خۆتی بۆ ئاماده بکه، ئنجا بچۆ.. یانیش... نازانم! چی بکه م؟

ئه وه یه، ئیتر.. محمه د حه مه ره حیم شوانی تۆ نیت. تۆ سیروان حکمه ت بابانیت. چی بکه یته؟ ناتوانیت په یوه ندی به پۆلیسه وه بکه یته! چونکه ئه گهر بچیته پۆلیس و خه بهریان بده تی، ئه وا ناچار ده بیت که دانی پیدا بنییت و بلتی «من ناوی راسته قینه م محمه د حه مه ره حیم شوانی یه». ده لئین «چۆن؟». تۆش ده لتی «کاتی خۆی، ده دوازه سال پیش ئه مرۆ، کاتی له ئیتالیا وه هاتمه بهرلین، بۆ ئه وه ی مافی په ناهه ندیه ییم بۆ دهریجیت و نه زانن له ئیتالیا وه هاتووم، ناچار بووم ناوی خۆم بگۆرم و بیکه مه (سیروان حکمه ت بابان)».

بیگومان له و کاته دا دۆسیه یه کی دیکه م بۆ ده که نه وه و.. ئنجا ئه و کاته ش.. بیگومان.. گرفتیک دیکه م بۆ دروست ده بیت و نازانم سزاکه ی چییه؟

نه خیر، ناکری. وا باشتره جار ی په یوه ندی به پۆلیسه وه نه که م!

تۆ بلتی ئه م نامه یه، ههر خۆی، له لایه ن پۆلیسی ئه لمانی و دایه ره ی په ناهه ندانه وه نه هاتیت: بیانه وی ناوی راسته قینه ی خۆم پی ئاشکرا بکه ن؟ خۆ هه موو شتییک ده بی.

ههر به جلویه رگ و پیلاره وه، له سه ر پشتت، له سه ر سیسه مه که راکشابوویت، رووت له بنمیچی ژووره که، په نجه کانی هه ردوو ده ستت له ناو یه کتر له سه ر نیوچه وانت لیک به ستبوون و.. بیرت ده کردوه.

نه خیر، ئه گهر پۆلیس یان سۆشیالی بهرلین بوویه، بانگیان ده کردیته نووسینگه ی خۆیان. ئه م شیوازه، دیاره، شیوازیکی «ئیسستیخباراتی» و تۆقینه.

له ناکاو، سوکنا بیبهک به دلندا هاته وه:

تو بلتی برادره کانی خوټ نه بن، بیانه وی گالته به کت له گهل بکن؟
فوناد خه بیر؟ شپروان شه پښه؟ به لی. ئەمه له ئیسی «فوناد» ده چی.
جاریکیشیان همه لای به سته زمانی له بهرلینه وه راپیچ کردبوه
شتووتگارت، گوايه دایک و باوکی همه لای کوردستانیان به چی هیشتووه
و گه یشتوونه ته شتووتگارت داوای په ناهنده یی ده کن و .. پیویسته
همه لای بگاته شتووتگارت: ئەمه بهس بوئوهی همه لای بگاته لایان و
له سهیرانه جه معایبه که یاندا گورانیان بو بلتی و گولمه زه که یان خوشر
بکات! پاشانیس، به فوناد و هممو برادره کانیه وه، پاره ی هاتوچوکه یان
دابووه وه. فوناد و شپروان تا ئیستاش ئەم رابواردنه به همه لای، وهک
نوکنه یه کی خوټ بو یه کتر ده گپرنه وه!

نامه کت جاریکی دیکه ش خوینده وه. بیرت کرده وه: «ده زانی له کار
گه راپوئته وه و ماندوویت و ده ته وی یه کسه ر بخره ویت».

ده بیی: باش ده تناسن! باش ناگادارتن! ته نانهت پیشتتر به ته واوه تی له
جه دوه لی ژبان و کارت وردبونه ته وه. که چی ئیمزا و ناوی خوشیان
نه نووسیوه. ته نانهت به پیتیکیش!

ماقووله ئەلمانیاش به چی بیلیت و غاریده یته ولاتیکی دیکه؟
که بیی له ده که یته وه، پیکنینت دی. زباتریش له گولمه زتیکی
برادرانه ده چییت!..

کافتیریای هیپر لووسیانو، بهرامبه ر نافورده کی کونک شتراسه، که
ده که ویتته ناوه راستی شاری بهرلین...

ماقووله له ناوجه رگه ی یهک دونیا خه لک و قهره بالغی خه لکی
بهرلین، به بهرچاوی ئەو هممو خه لکه وه بتکوژن یان شتیکت لی بکن؟

برپارت دا: باشتر وایه بچیت!

۱۱

له پاریسه وه، له فرۆکه خانه ی شارل دوگولوه وه، به دوو کاترمیر و شتیکی
گه یشتمه ستوکهولم.

من عاده تمه: کاتی گرتیکی سه ختم ده بیته، یه کسه ر سه رم ده که ویتته ژان
و نه خوټ ده که وم. له ناو فرۆکه وه، به ئاسمانه وه، ئەو سه ربه شه یه م ده سته
پی کرده وه.

کاتی ده که مه ستوکهولم و بلیتی گه رانه وه بو مالو ده برم، داوی یهک دوو
جه م نانخواردنی دیکه ش.. ئیتر ته واو: پارم پی نامینی. له مالو،
بیرده که مه وه: نازانم هندیکی پارم له کی به قهرز وهریگرم؟
غهریبی تانیا و منداله کان خه ریکه ده مکوژی.

۱۷ یان ۱۸ نیسان

۱۲

له ده وری میزتیکی قوژنی کافتیریاکه، جگه ره یه کت داگیرساندبوو.
به دیار قاوه که ته وه چاوه رپت ده کرد.

کافتیریاکه هینده قهره بالغ نه بوو. له ده سته راست: دوو میز، هه ر
یه کیکیان سی چوار کچ و کوری ئەلمانیی به ده ورده وه، له ناوه راستیش سی
چوار میزی دیکه، که همموویان به تال بوون. دوو مندالیس له نزیک
کوئتواره که خه ریکی یاریکردنی ئەتاری بوون.

بارمانی کوئتواره که، سه رقال، به په رۆیه ک په رداخه کانی پاک ده کرده وه،
له ناکاو دیتی: پیاویکی شه پښه ره شی پالتو ره شی پیلاو شین.. زور
له سه رخو هاته ژورده وه.

پیاویکی شه پښه ره شی پالتو ره شی پیلاو شین، هه ر دوو ده سته له ناو
گیرفانی پالتو، ته ماشایه کی ناو کافتیریاکه ی کرد و یه کسه ر، کاتی چاوی
که وته سه ر تو، وهک ئەوه ی بتناسیت یان پیشتتر تو ی بینیبیت، به ره و
میزه که ی تو هات:

- مه رحه با!

تو ش، هه ره به عه ره بی:

- نه هله ن وه سه هله ن.

زور به حورمه ته وه له گه لت دووا:

- ئیزنم ده دهی؟

ده یوست کورسییه که راکیشیت بۆ لای خوئی و له لات دانیشیت.

- فه رموو! بنگومان.

کاتی دانیشیت، پیش هه موو شتیک شه پقه ره شه که ی له سه ره میتزه که دانا. پاشان په نجه کانی هه ره دوو دهستی، له شیوه ی په رژیئیک، له ناو په کتر به ست.. له سه ره میتزه که، به رامبه ره خوئی داینان.

بروئی راستی، لیت به رز کرده وه، گوتی:

- تو ناوت چیه؟

تو، راستییه که ی، ترسایت. ئایا ناوی راسته قینه ی خوئی پی بلتیت یان نا؟ له وه ده ترسایت که ئه م پیاوه ناوه راسته قینه که ت له لای پزلیس و سۆشیالی ئه لمانی بدرکیتیت و تووشی مه حکه مه و سزادان بییت؛ له دیماهیشدا دۆسیه ی په ناهه نده بییت هه لبوه شیتته وه و ناچار بییت به ره و ولاتیکه دیکه ی ئه وروپا ئاواره بییتته وه.

نه تده توانی ده موده ست وه لایم بدهیتته وه. باش بوو، شاگردی کافتیریا که، به خوئی و به روانکه یه که نارنجییه وه، زه رده خه نه یه که بۆ کردن.

تو به کابرای پالتو ره شت گوت:

- قاوه یه که ناخوئیتته وه؟

کابرا گوتی:

- نه خیر. من ته نیا ئیواران، دوا ی نانخواردن قاوه یه که ده خۆمه وه..

ئه ویش ئه گهر خوارده مه نییه که ئه وتۆم خوارد بیت که سه وزه واتی زور له گه ل بوو بیت.

شاگرد ده که، که میتک بۆ کابرای پالتو ره ش دانوشتایه وه:

- هتیر..!

کابرای پالتو ره ش به ئه لمانییه که ئه وتۆ، که دیاربوو سالانیکه ی زور له ئه لمانیا ژیاوه و باش فیری زمانه که بووه، به شاگرد ده که ی گوت:

- چایه که تیزان بۆ من بیته، به لام که م شه کر و زور سووک!

تو ئه مه یه که م جار بوو له ژیانندا له گه ل که سپک دانیشیت داوای چای تیزان بکات. ئه م پیاوه کتیه؟ چیه له من ده وی؟ بیرت ده کرده وه: بلتیم ناوم چیه؟

- بۆچی؟

گوتی: چی بۆچی؟

گوتت: بۆچی له ناوی من ده پرسی؟

پیاوه پالتو ره شه که، به زه رده خه نه یه که وه، به لام زور جیددی و پر و یقار:

- چه زده که م یه کتر بناسین.

که ئه مه ی گوت. ددانه درشته زور سپییه کانی، له و دیو لچ و لپوه پاک و تراشراوه کانیسه وه به دیار که وتن. به دیالکتیکه ی عه ره بیی عیراقییه نه ی ته واو قسه ی ده کرد. پیاویکی تا بلتیی کوک و پاک و ته میز و «جه تلمان» دیاربوو. له وه ده چوو ته مه نی ده وروبه ری په نجا سالتیک بیت. جه تلمانیه که ی ئه م، هه ره ها جیاوازی نیوان ته مه نی خوئ و ئه و، زیاتر وای لی ده کردیت ریزی بگریت.

لیت پرسی: تو دختوری؟

پیکه نی، گوتی:

- بۆچی؟ له به ره وه ی گوتم «من قاوه ته نیا دوا ی نانخواردنی ئیواران ده خۆمه وه.. ئه ویش ئه گهر سه وزه واتم زور له گه لی خوارد بیت»؟

تو چه زت کرد ده موده ست لیتی پرسی:

- جه نابت چیت له من ده وی؟

کابرای پالتو ره ش نه رم نه رم پیکه نی.

- پیتم بلتی، تکایه، بزائم: جه نابت چیت له من ده وی؟

کابرای پالتو ره ش گوتی:

- ده مه وی ئیشمان له گه ل بکه ی!

- ئیسی چی؟

له ناکاو گوتی:

- تۆ لهو هوتیله.. مانگانه چهند وهردهگری؟

نهیهتشت وهلامی بدهیتهوه، گوتی:

- دوو هزار و پینج صهد مارک.. بهشی چیت دهکا؟ بهک شهو بچیتته نایت کلهبیکهوه و تهواو!

ئهو، چونکه دلنیا بوو لهوهی که تۆ ناتوانیت قسهکانی بهدرۆ بخهیتهوه، درتیهی پیتدا:

- تۆ ئهوه ده دوازده ساله له بهرلین دهژیت، چهند جار سهرت کردوو به نایت کلهبیکدا؟ چهند جار پیکیک و یسکی یان براندی یان شه میانیات خواردۆتهوه، یان ته نانهت بوتله شه رابیککی سوورت کریوه و به ئاسووده ییسه وه نۆشت کردوو؟! چهند سهفهرت کردوو؟ چهند دنیا گهراوی؟ چهند قهراغ رووبارت دیوه؟ چهند ئاههنگ و سینهما و شانۆ و میتزی رازاوت دیوه؟ چهند جار؟ له گهه چهند کچی ئه لمانی نوستوویت؟ خو تۆ هیتشتا ههر گه نجیت! جاری تازه هه رتهی لاویتته. مافی خو ت نییه؟ تۆ سهرت لهم پرسیاره له ناکاوانه ی کابرا سوپ ما. بوچی ئه م پرسیارانهت لی ده پرسیت و بوچی دهیهوی تیکه له به ژبانی تایه تیت بیی؟

کابرای پالتۆ رهش بواری نه دایتتی بیر له شتی تر بکهیتهوه، ته نیا لهو پرسیارانه نه بی که بو خو ی دهی وروژاندن له میشکتدا:

- ئایا مافی خو ت نییه، لیره، وهک ههر ئه لمانییهک، ژبانیککی ئاسووده و پر که یف و سه فای وهک ئه وانته هه بیی؟! ئه مه مافیکی هه ره ساده و رهوای مرۆف نییه که ئاوها، وهک ئه وان بژیت؛ له ئاسووده یی ده وروبه ری خو ی چیژ وهریگریت؟ به کورتی.. بژیت!

تۆ، ئه گه رچی نه تده ویست درۆی له گهه ل بکه ییت و ده ترانی هه مسوو قسهکانی راستن، به لام گوتت:

- من ئه وهنده بیر له م شتانه ناکه مه وه.

کابرای پالتۆ رهش، به وه پری متمانه و ده رپینی خوشه ویستییه وه قسه ی

بو ده کردیت:

- ئه م دوو هزار و پینج صهد مارکه ی وه ری ده گریت، نیوه ی ده ده یته کرتی خانوو. وایه؟

- وایه.

- سی صهدی ده ده یته میترو و پاص و هاتوچۆ. وایه؟

- وایه.

- پینج صهدی ده ده یته جگه ره...

- وایه.

- ئه وه ی ده میتیه وه ته نیا به شی ئه وه ت ده کا که له برسان نه مریت. ئایا گه نجیککی قۆزی وهک تۆ، له م ئه ورووپایه، ژبانته ته نیا ئه وه بیت که ته نیا له برسان نه مریت؟! ئه مه یه فه لسه فه ی تۆ و هه مسوو په ناهه نده یه کی دیکه ی ئه م ئه ورووپایه؟ دوور له هه مسوو خو شی و ئاسووده یی و له زه تیککی ئه م دنیا یه، له ناو قۆزاغه ی هه ژاری په ناهه نده ییدا؛ ته نانه ت ناچارن ئه وه ش قبول بکه ن ئه گه ر گه نجیککی خو تیری ئه لمانی، هه ر کاتیک بیه وی تفی کبشتان لی بکات!

پاشان له ناکاو، ئه و نه رمی و میه ره بانیه له قسهکانی نه ما. توند و باوکانه، که وه ته ئامۆژگاری کردنت:

- گو ی بگره! تۆ ده بی ژبانی خو ت بگۆریت!

تۆ بیرت ده کرده وه. بۆچونه کانت وهک ره وه ئه سپیککی زندانکراو که تازه ئازاد کرابن، له ده ستت رایان ده کرد. فریای ریک خستنی بۆچونهکانی خو ت نه ده که وتیت. ده تویست لی بی پرسیت: «چۆن یه عنی؟». گوتت:

- ئیه حزیتان هه یه؟

- نه خیر.

ده تویست به راستی له گهه ل ئه م پیاوه بچیتته ناو گفتوگۆیه که وه. لیت

پرسی:

- له ریک خراوی دژی راسیسم کار ده که ن؟

- نه خیر.

- ئەدی باشە، ئامانجتان چیبە؟
 کابرای پالتۆ رەش گوتی:

- ئیمە دەمانەوێ، خەلکی وەک تۆ بتوانی تام لە خۆشییەکانی
 ئەورووپا وەرگرێ، چیژ لە دنیای ئێرە ببینی، پر بەهەموو سییەکانی
 خۆبەو بەو بۆنی جوانی و ئاسوودەیی بکات؛ بۆنی ژبان بکات.. بۆ ئەو
 کاتی تەمەنی گەیشتە پەنجای ساڵ (واتە دوای دە دوازدە ساڵی دیکە تۆ)
 بەخۆی بلێیت: «بەرستی، من دانی پێدا دەنیم: من تیر ژبام..»
 لیت پرسی:

- تۆ لە بەرلین دەژی؟
 - نه خێر.

سەیرە! تۆ نەتەزانی چۆن لەم پیاو دەربینیت کە ناخۆ بەتەواوەتی چیبی
 لە تۆ دەوێ؟ بەلام، لە هەمان کاتدا زۆریشت پێ خۆش بوو کە گوێ لەم
 قسە جوانانە یارابگریت.
 پاییە درێژە گرنج گرنجە بریقەدارەکی - کە لەو دەچوو زەرکەفت کرابی..
 لە دەمی دەرھینا، گوتی:

- تۆ ئەورووپییەکان دەناسیت: تا تەمەنیان دەگاتە چل ساڵ، بەلای
 کەمیەو هەشت و لات گەراون، بیست شاربان دیو، پەنجای کچ و ژبان
 ناسیو، سەدان دیسکۆ و سینەما و شانۆ و مەلھا و قەراغ پوو بار و
 شوینی خۆشی دیکەیان دیو. مالی خۆبان هەیه، ژبان و شەخسییەتی
 خۆبان هەیه.. دەژین.. بەمانای وشە، دەژین. ئەم ژبانە بەچی دەکرێ!
 بەچی دەکرێ؟ پێم بلێ!

کاتی کابرا گوتی: «بەچی دەکرێ، پێم بلێ!» بەئەنگوستیلە گەورە
 زێرەکی، کە مووروویەکی بچکۆلەیی درەوشاوی مۆری لەسەر بوو، تەق،
 لە مێزەکی بەردەم خۆی دا. دەنگی تەققەیی ئەنگوستیلە بەتەواوەتی
 رایچلەکاندیت. گوتت:

- بەپارە!

دەمۆدەست گوتی:

- ئەو ژبانە خۆشە ئەورووپییەکان، بەو چۆرکە پارەیی هۆتیلەکی تۆ؛
 یان بەو چۆرکە پارەیی لە سۆشیاڵ وەری دەگرن.. مەیسەر دەبی؟
 دیسان بەئەنگوستیلە زێرەکی، تەق.. لە مێزەکی دایەو:
 - مەیسەر دەبی؟
 گوتت: نه خێر.

- دە، کەواتە، دەبی لەمەودوا بێر لەو بکەیتەو کە چۆن بتوانیت
 بەراستی بژیت!
 - وایه...

- ئەورووپاییەکان، تۆ ئەو لەبیر نەکەیت: بەپارە و سامانی ئیمە ئەم
 ئەورووپاییەکان بۆ خۆیان دروست کردوو!
 گوتت: چی؟!

- ئەورووپاییەکان.. بەپارە و سامانی ئیمە ئەم ئەورووپاییەکان بۆ
 خۆیان دروست کردوو!
 ئنجا مەبەستی قسەکی خۆی پوونتر کردوو:

- بەنەوتی ئیمە و لەسەر حیسابی ئیمە کۆشک و تەلارەکانی خۆیان
 دروست کردوو. بەسەر وەت و سامانی ئیمە توانیویانە بگەنە ئەم ژبانە
 خۆشە لێرە بۆ خۆیان دروستیان کردوو.
 تۆ دەتووست بپرسیت: چۆن؟

- ئەگەر رۆژھەلات نەبی؛ ئەورووپا دەبی وەک سەدە تاریکەکانی
 ناوهراست، بگەریتەو سەر ئەو کە پاشا و پاپا و میرەکانیان دیسان
 «پسوولەکانی لیبوردن» لە رێگە کە نەیسەکانەو بۆ خۆیان دروست
 بکەن.. دیسان دەست بکەنەو کۆیلە کردنی رۆلەکانی خۆیان و.. دووبارە
 هێرش کردنەو سەر ئەو قەلا شکۆمەندانە کە سەلاحەدینی ئەیبووی لە
 رۆژھەلاتدا دروستی کردبوون!
 ئنجا پێکەنی:

- خۆ هەر لە ئیستاشەو، دەستیان کردۆتە ئەم هێرشانەیان!

«ئەم پیاو بەسی چیم بۆ دەکا؟!»

- خۆ تۆ کهم تا زۆر له‌وانه‌یه که می‌ک ئاگات له دنیای سیاسهت هه‌بێ!
سامان و بیره نه‌وته‌کانی ئێران و عیراق و تورکیا و سووریا و کویت و
جه‌زائیر و میرنشینه‌کانی دیکه‌ی خه‌لیج و سعورديه‌یان «به‌چی» بۆ خۆیان
په‌لکێش کردووه؟ به‌پاره! به‌پاره. له‌سه‌ر حسابی ئیمه‌ کریویانه! تۆ بزانه!
له‌سه‌ر «کویت» کردیانه چ شه‌رێک! په‌نجاشه‌ست ده‌وله‌تی ئه‌وروپا
پێکه‌وه.. کردیانه چ هه‌رایه‌ک؟ کویتیان (به‌چی) کرییه‌وه؟ به‌پاره.
به‌پاره‌ی ئیمه‌. ئه‌مه‌ شتیکی به‌لگه‌نه‌ویسته که ئه‌وروپا له‌سه‌ر حسابی
ئیمه‌ و به‌سه‌روه‌ت و سامانی ئیمه‌ ده‌ژیت! «ئیمه‌ی په‌ناهه‌نده» که‌واته
مافی خۆمانه، لێره، به‌شپوه‌یه‌کی یه‌کسان، وه‌ک ئه‌وان بژین و چێژ له
ژیانی ئاسووده و خۆشی ئه‌وروپا وه‌ربگیرن. به‌لام ئه‌م ژبانه، چۆن، به‌چی
مه‌یسه‌ر ده‌بێ؟

تۆ له وه‌لامدا، بێ ئه‌وه‌ی پێویستیت به‌بیرکردنه‌وه هه‌بێ، گوته:

- به‌پاره.

- ته‌واو!

ئه‌نگوستیله زێره خه‌که‌ی، دیسان له‌ می‌زه‌که دایه‌وه و گوته:

- ده‌ که‌واته، کاک سیروان، ته‌واو! له‌مه‌ودوا ده‌بێ بیره له‌وه بکه‌یته‌وه
که چۆن تۆش ئه‌وه‌نده پاره‌یه‌ت ده‌ست بکه‌ویت که بتوانیت تیر، له‌ خۆشی
و ئاسووده‌یییدا، وه‌ک ئه‌وان بژیت.

تۆ، له‌ قسه‌ی دیماهییدا، تیبینی ئه‌مه‌ت کرد که گوته «کاک سیروان».
ناوی دووه‌میشت ده‌زانێ! چۆن؟ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی دۆستانه‌ت بۆی کرد،
گوته:

- تۆ له‌ سه‌ره‌تای دانیشتماندا خۆت وا نیشان دا که ناوی من نازانیت
و لیمت پرسی «ناوت چیه‌؟».

به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی وه‌ک گالته پێکردنه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی وا نیشان بدات
که ئه‌و له‌سه‌روه‌ه ده‌یته‌وه، گوته:

- «محهمه‌د حه‌مه‌ره‌حیم شوانی».

پاشان یه‌کسه‌ر لیتی پرسی:

- ئه‌م ناوه‌ت چۆن دۆزییه‌وه؟

- کام ناو؟

- محهمه‌د حه‌مه‌ره‌حیم شوانی.

پاشان گوته:

- مه‌به‌ستم: کێ ناوتی ناوه «محهمه‌د»؟

تۆش گوته:

- بێگومان باوکم.

- نه‌خێر.

- چۆن؟

- خۆت ئه‌م ناوه‌ت له‌ خۆت ناوه.

ئنجا پێکه‌نی:

- ئه‌دی کێ ناوتی ناوه «سیروان حیکمه‌ت بابان»؟

بێ بیرکردنه‌وه گوته:

- خۆم.

کابرای پالتۆ ره‌ش گوته:

- نه‌خێر.

- چۆن؟

- واته: ده‌بێ باوکت ناوتی لێ نابێ «سیروان» و خۆت ناوت له‌ خۆت

نابێ «محهمه‌د».

گوته:

- نه‌خێر، راستییه‌که‌ی، به‌ته‌واوته‌ی به‌پێچه‌وانه‌وه‌یه: باوکم ناوی لێ

ناوم «محهمه‌د» و خۆم ناوم له‌ خۆم ناوه «سیروان».

پاشان گوته:

- ئه‌مه‌ش نه‌پێییکه، که پێویسته ته‌نیا له‌نیوان خۆماندا بپێنێته‌وه.

- تۆ... زۆر پێم خۆشه که هێنده متمانه‌ت به‌من هه‌یه. بێگومان زۆر

نه‌پێییکه هه‌ن که له‌ داها‌توویه‌کی نزیکدا ده‌که‌ونه‌ نێوانمانه‌وه. غه‌می

ئه‌وه‌ت نه‌بێ!

کابرای پالتۆ رەش، بەدریژایی ئەو ھەموو ساتە ی قسە ی بۆ دەکردیت، بێ ئەو ی ھیچ تەکلەیفیکیش لە خۆی بکات، یەک چرکە چیبە نە یھێشت رەوتە جەنتلمانییە کە ی خۆی لە دەست بدات. بەھەمان ریت، نەختیک ھەلسایەو ھەوئەو ی جیگە ی خۆی خۆشتر بکات، کورسییە کە ی راکیشایە دواوە و لەسەری دانیشتەو ھ. گوئی:

- دە ی.. ھەر چۆنیک بێ، من زۆر قسەم کرد. ئنجا نۆرە ی تۆیە؛ ھەندی قسەم بۆ بکە!

- بلێم چی؟

- تۆ بۆچی نایەیت ئیش لە گەل ئیمە بکە ی؟
داوای ئەم ھەموو گفتوگۆیە، تۆ نەتدەتوانی بەجیددی و بەمتمانەو ھەوئە ی لە گەل نەکەیت، گوئی:

- ئیوہ کین؟

کابرای پالتۆ رەش، ھەردوو لا چاکەتە کە ی ویک ھینایەو ھە سەر سنگی، گوئی:

- تۆ چیت.. ئیمەش ئەو ھین!

تۆ بیرت دە کردەو ھ؛ لە قسەکانی حالی نە دەبووی. من چیم؟! ئەو گوئی:

- دەزانی جیاوازی تۆ لە گەل ئیمە چیبە؟

- چیبە؟

- تۆ بەتەنیای؛ بەلام ئیمە دەستە یە کین. تۆ لە سەرەتای خۆ دامەزراندنی خۆتدایت، بەلام ئیمە ھەر لە سەرەتای راپەرینەو ھە دامەزراوین. تۆ بەراستی پیکە نینت بە قسەکانی دەھات. گوئی:

- چ جیاوازییە کە ی دیکەش؟

گوئی:

- تۆ ھەزار و بێ دەرتانیت؛ ئیمە دەوڵە مەند و بەھیزین.

ئنجا گوئی:

- ھەر بۆیەش دەمانەو ی یارمەتیت بەدین، دەوڵە مەند و بەھیزت بکەین!

- چۆن؟

- بێتە ناومانەو ھ. بەیو ھندیمان پتو ھ بکەیت.

پەنجە ی شایەتانیشی لێم بەرز کردەو ھ. ئەنگوستیلە کە یم دیت لە پەنجە ی، راو ھشا:

- گوئی بگرە! ئەمە تەنیا بریاری یە کینک و دووانمان نییە.

ھەستم کرد ھەر پەشەم لێ دەکا، گوئی:

- لەو رەفتارە ی بەم دواییبەش کردووتە؛ خۆش دەبین! بەتەواو ھتی لیت خۆش دەبین.

کابرای پالتۆ رەش، یە کسەر ئادگاری، شپو ھە کە ی دیکە ی وەرگرت. دووبارە خستیتییەو ھەمان ئەو گومانە ی کە لە سەرەتادا بەرامبەری ھەتبوو. گوئی:

- رەفتاری چی؟

- شەش ھەزار و پینج سەد دۆلاری مالی ھەمە رەحیم شوانی!

- باوکم؟

دیسان بێ ئەو ھە ی رەوتی جەنتلمانییە کە ی خۆی لە دەست بدات، بەدەنگی بەرز، بەچەند قۆناغیک پیکەنی:

- بە.. لێ... باو.. کت!

پایپە درێژە گرنج گرنجە کە ی لە دەمی ھینایە دەرەو ھ و فوویە کە ی کرد:

- «ھەمە رەحیم شوانیی باوکت»!

ئنجا گوئی:

- گوئی بگرە، من بۆ ئەو ھ نەھاتوومە لات داوای ئەم شەش ھەزار و پینج سەد دۆلارە ی لێ بکە مەو ھ!. تەواو. تەنانت بەناو ی ھەموو برادەرە کانی خۆشمەو ھ پیت دەلێم «ئافە رین».

- ئافە رین بۆ چی؟

- بۆ ئەو ھ ی توانیوتە ئەو پرە پارە یی ئەو ژنە بەستە زمانە، بەو زیرەکی و بەو ئاسانییەو ھ وەر بگریت و تیشی بتە قینیت بەرەو بەرلین بگرە پیتەو ھ!

- ژن کێ؟

- تانیا .

- تانیا کی؟

- تانیای کچی حەمە رەحیم کەرکوکوی . تۆ نازانیت کچی کچیہ . کابرای کەرکوکوی ، هەلبەتا ، خەمی یەکیک لە برادەرەکانی خۆشمان بوو . ئەمە یەکەمەین جارە شەرمەزاری خەلک یەن .

تۆ ، سەرسورماو ، ئەبلەق ببوویت . لیت پرسی : تانیا حەمە رەحیم کەرکوکوی؟!

- بەلێ .

پیت گوت : تانیا خوشکی خۆمە ؛ خوشکی منە...

- ئیمە دەشزانین کە تۆ ئەمە دووہەمین جارە ناپاکی لەگەڵ ئیمە دەکەیت . تۆ خەتیکی کاری ئیمەت کەشف کردووہ...

- حەمە رەحیم کەرکوکیش ، باوکمە .. باوکی خۆمە .

کابرای پالتۆ رەش ، بەشیوہیەک کە زیاتر لە هەرەشە دەچوو ، گوتی :

- گوێ بگرە ، کاک سیروان ، ئەم سیناریۆیە تەواو بوو . تۆ پرسیت :

- سیناریۆی چی؟

کابرای پالتۆ رەش گوتی :

- ئیمە لیت خۆش دەبین ئەگەر برباریدە ی لە گەلمان ئیش بکەیت .

- من پێش هەموو شتیک ناوم «سیروان» نییە ..

کابرای پالتۆ رەش گوتی :

- شوورەیییە بۆ من (کاری منیش نییە) داوای ناسنامەکەت لێ بکەم و بزنام ناوت چییە ! هەموو کەسیک دەزانن ناوت چییە .

- کاکە ، من یازدە سال زیاترە ناوی خۆم کردۆتە سیروان . ناوی خۆم...

کابرای پالتۆ رەش بەھەرەشەوہ ئەنگوستیلە زێرە خەرکە ی کیشا بەمێژەکە :

- بیپرەوہ ، سیروان....!

ئنجە نەختیک دەنگی بەرزکردوہ و چاوی لیت زەق کردوہ :

- تۆ و تێ دەگە ی لەگەڵ هەمان ئەو کەسە قسە دەکەیت کە شەش ہزار

و پینچ صەد دۆلارەکەت لیتی وەرگرتووہ؟! ئەو ، خەشیمیک بوو ..

- «ئەو» کی؟

کابرای پالتۆ رەش توورە بوو :

- شەخسێک! «تۆ دەیناسی»!

- چیی کردووہ؟

- بە تانیای حەمە رەحیم کەرکوکویی گوتووہ «من برادەری محەمەدی براتم ..» .

- ئی؟

- پیتی گوتووہ : «محەمەدی برات گوتووہ تی : ئەو پارە یە بدەیتە من بۆ ئەوہ ی بیدەم بە برات ، کە ئەویش بیداتە قاچاغچیہ کان» . باشە!

- ئی؟

- ئەو ژنە بەستە زمانەش ، جوان جوان ، پارەکە ی داوہتە دەست ئەو کەسە . ئەو کەسە قۆلبرەش «شاگردی تۆیە» ؛ «شاگردی ئیمە» نییە .. بەقوربان . ئیستا تینگە یشتیت؟ تینگە یشتیت کە ئیمەش باش تینگە یشتووین؟!

تۆ خەریک بوو میتشکت رادەوہستا ، لەبەرئەوہ ی دەترانی کە ئەم پیاوہ بەجیددی و بەراستییەوہ باسی «کارەساتیک» دەکا کە پەییوہندی بە تانیای خوشکتەوہ هە یە . پرسیت :

- ئەمە لە کوی؟

- لەسەر سنووری ئیتالیا .

- یەعنی تانیای خوشکم هاتۆتە ئیتالیا؟

- بەلێ «تانیای خوشکت» هاتۆتە ئیتالیا و .. گەراندرا یەوہش!

- چۆن؟

- تۆ دەزانی چۆن!

تۆ خەریک بوو وردە وردە لە «کارەساتەکە» تیدەگە یشتیت .

- من ئیستا ئەوہشم بۆ دەرکەوت کە تۆ هەمان ئەو کەسە ی کە دوو مانگ پێشتریش هەمان دەستە گۆلت لەگەڵ ژن و میدرە خانە قینییەکەش

لی دابوو. له وهشت هر خوش دهبین...

هولت دا کونترولی دهمارگری و شلهژانی خوت بکهیت، گوت:

- تکات لی دهکم، نه گهر دهرچوونی تانیام بو ئیتالیا له نوکوهه بو باس بکهیت؛ بهلین بی منیش هرچی دهتهوی بیکه!

- یه عنی چون؟

- بوم باس بکه: رووداوهکه بهتهواوتهی چون بووه؟ له کوردستانهوه تا دهگاته سهر سنووری ئیتالیا!

کابرای پالتو رهش دهستیکی له شهبه رهشهکهی خوی دا، گوتی:

- گوئی بگره، کاک سیروان؛ تو باش دهزانی: نم شهش هزار و پینج صهد دؤلاره، تنیا بهشی دوو مانگت دهکا. بهلام نه گهر تو بریار بدهی له گهل ئیمه کار بکهیت؛ بهبهردیک دوو چولهکه دهکوژیت. یه کم: وا له ئیمه دهکهیت که لیت خوش بین.. له هرچی کردووته و بردووته خوش بین. دووهم: له مهودوا، له مرؤوه، زیانت دهیته ژبانی هر جهنتلمانیک لیره، له نهوروپا.

بهکابرات گوت: «باشه!»، «بهلام با جاری بزائم ئیوه کین؟».

بهدهنگیکی نزمتر، بهلام بهمتانهوه، دانی بهوشهکانیدا دهگرت:

- ئیمه، دهستهیهک قاچاغچیی نهنته رناسیونالین. دهزانی «نهنته رناسیونال» چیه؟

- بهلی.

- یه عنی له ههولیرهوه تا دهگاته ئیبراهیم خلیل و تاران و نهسته مبول و نه سینا و قوبرس و بوخارست و وارشو... تهنا تهته نهدام و کادر و شاگردمان له روما و نه مستردام و له ندهن و دوهی و فلوره نسا و پاریس و ... تهنا تهته له بهرلینیش هیه. پایتهختی وا هیه سئ نه نام و شاگردی ئیمه یان تیدایه.

تو زور جارن له شاهی تهله فزیونهوه ریپورتاژی فراوانت ددی له باره ی تا قمی قاچاغچییهکانی هه شیشه که له نیوان نهفغانستان و کولومبیا و نهوروپا کاردهکن. پرسیت:

- ئیوه قاچاغچیتهی چی دهکن؟

- وهکو پییم گوتی: «ئیمه دهمانهوی خه لک بو خوی بتوانی تام له خوشییهکانی نهوروپا وهرگری؛ ئیمه خه لک له کوردستانهوه دهگه بهنینه نهوروپا و نهمریکا.. بو نهوهی بو خویان دنیا ببین، فیری ژبان بن، چیژ له وه هه موو جوانی و خوشییهی نهوروپا وهرگری.. له وولاتانه دا بو خویان بتوانن کار بدؤزنهوه و پاره بو خویان کویکه نهوه!

نهوه تا: کابرای پالتو رهش بهتهواوتهی بو نهوه هاتوته لات که بهتهینیتته ناو تا قمه کهی خویانهوه و بتکاته نه نامی خویان. بهلی. له وه دلنیا به! بهلام تانیای خوشکت په یوه ندیی بهم مهسه له یه وه چیه؟ نه م چیرۆکهی تانیای خوشکت چیه دروستیان کردووه؟

لیت پرسی:

- ئیوه حزین؟

- نه خیر، بهلام له حزب باشتر توانیومانه خزمه تی خه لکی کوردستان بکهین!

- چون؟

- ئایا له ماوهی تنیا سئ مانگدا، کئ توانیویه تی زیاتر له ۳۵۷۰۰ کهس بکه یه نیتته نهوروپا؟ ئایا هیچ لایه نیک تا ئیستا توانیویه تی نه م خیر و خزمه ته گه وره یه به خه لک بکه یه نیت؟

- کهواته، ئیوه تنیا خه لک دهگوازنهوه؟

- تا ئیستا ۳۵۷۰۰ کهس زیاترمان گه یاندوته نهوروپا و کیشورهکانی تر. نه م کاره، وهزاره تی مرؤقایه تی هه ر دوولا پییان نه کراوه بیکه ن. نه وان، به وه زاره تی هه ر دوو حکومه ته که شه وه، مانگانه تنیا چند فیزیه کیان هه یه.. نه ویش تنیا به شی خویان دهکات!

- ریگه ناده نه خه لکی ئاسایی که بتوانن نه وانیش بو خویان سه فه ر بکه ن...

- ئیمه له وه زاره تی مرؤقایه تی هه ر دوو لا زیاتر خزمه تی خه لکمان کردووه. به بی هه یج حیاوازییه کیش له نیوان ره گز و دین: کورد، عه رب،

ئاشووری، تورکمان... ئیمە بە پێچەوانە ی وەرژەتی مەرفا یە تیبی حکومەتی هەرێم، هیچ جیاوازییەکیش لە نێوان خەڵکدا ناکەین. خەڵک پارە ی خۆی دەدات و تەواو. لە ئیبراھیم خەلیلەو تەواو پەڕووپا بە گەرەنتی دە یگە یە نین. کابرای پالتۆ رەش زۆر بە وردی پە پیرەو و پڕۆگرامی خۆبانی بۆت شیتەڵ دە کردەو:

- دڵنیاش بە: ئیمە بە هیچ شتووە یە ک تیکەڵ بە کاری سیاسەت و حزبایەتی نابین. تەنیا هیندە هە یە: پە یوہندی و هاوکاریمان لە گەڵ هەموو حزبەکان زۆر زۆر خۆشە. پە یوہندی و هاوکاریمان بە تاییەتی لە گەڵ نووسینگەکانی عەلاقاتی ئەو حزبانە لە هەموو ئەورووپا و لە هەموو ولاتانی دەرەوہی کوردستاندا، زۆر باشە.

تۆ بەردەوام بێرت لە لای تانیا بوو، تانیای خوشکت:

- بپوورە ئە گەر قسە کەت پێ دە پرم، تانیا بە تەنیا بوو یان لە گەڵ دوو مندالە کە ییشی؟

- لە گەڵ دوو مندالە کە ییشی... تۆ باش ئاگاداری وردە کاریبەکانی ژیا نیانیت. ها؟

- ئیستا لە کۆتین؟

- گەر اندراو نە تەو ئەستە مبولن.

- ئیستا لە ئەستە مبولن؟

کابرای پالتۆ رەش وەلامی پرسیارە کە ی تۆی، ئاوا دا یەو:

- یە کێک لە سیفە تەکانی قاچا غچی مەرد ئەو یە کە هەمیشە بە زەبی بەحالی نە فەرە کە ی خۆیدا بێتەو و لە گەڵی راست و راستگۆ بیت.

- مە بەستت چیبە؟

- دە وەرە، مەرد بە! مەرد بەو ئەم جارە (لەسەر حسابی تازە ی خۆشمان) خۆت سەر پە رشتیبی گە یشتنە ئەو رووپای ئەم خێزانە بکە!

تۆ خەریک بوو وردە وردە لە چیرۆکە کە تێ دە گە یشتیت. گوتت:

- تانیا بە خۆی و دوو مندالە کە یەو گە یشتۆتە سەر سنووری ئیتالیا...؟ بە گالته بە تۆ کردنەو، راستیبیبی هەوآلە کە ی دووپات کردەو:

- بە لئی...

- قاچا غچیەکان شەش هەزار و پینج صد دۆلاریان لێ سەندوو و پاشان گەر اندوو یانە تەو ئەستە مبولیش؟

کابرای پالتۆ رەش گەر ا یەو سەر شتوآزە جیددی و بەویقارە کە ی خۆی، کە راستیبیبە کە ییشی، سام و هیزتیکێ زۆری دە نواند. گوتی:

- گۆی بگرە، کاک سیروان! ئیمە زۆر شەرمە زاری ئەو خێزانە کە رکوو کیبەین! بە تاییە تیش چونکە حەمە رەحیم کە رکوو کیبە باوکی ژنە کە خزمی یە کێک لە برادەرەکانی خۆمانە. تۆ ناوی گە یلان گەرەنتی - ت بیستوو؟

- کێ؟!؟

- گە یلان گەرەنتی.

- نە خێر.

- خەڵکی شارە کە ی خۆتانە؟

- کێبە؟

- یە کێکە لە سەر گە قازەکانی ئیمە. ئیستا لە ئەستە مبول دەژی. ئەمڕۆ چارە گێکی ئەستە مبول هی ئەم پیاوە ملیاردیرە یە. چۆن نایناسی؟

- ئنجا بە من چی؟ بۆ ئەم پرسیارە لە من دە کە ی؟

- پیاویکی هەتا بلایی بە خشن دە و مەرد و میهرەبانە، بەلام دەزانی و توییەتی چی؟ دەزانی؟ و توییەتی: «ئە گەر ئەم پیاوەم بۆ نە دۆزنەو، من بۆ خۆم دێم بۆ ئەو رووپا و کون بە کون بە دوایدا دە گەریم تا دە ی دۆزمەو».

- کام پیاو؟

- چی کام پیاو؟

- کام پیاوی بۆ بدۆزنەو؟

- تۆ.

- بۆچی؟ من چیم کردوو؟

- کاریکت کردوو بە کەس ناکریت. راستیبیبە کە ی، هەموومان زۆر پیت سەر سامین. ئافە رین!

- ئاخر، چیم کردووه؟ ئیوه به‌هله‌دا چوونه، برای من..

- چۆن چیت کردووه!

- چیم کردووه؟

- خۆت کردووه به‌برای ئه‌و ژنه، واته خۆت کردووه به‌محمه‌دی کورپی
حه‌مه‌ره‌حیم که‌رکوکوی. باشیش تیییدا سه‌رکه‌وتوویت. ئافه‌رین.

ده‌تویست هه‌ول بده‌یت ورده ورده بتوانیت بۆی سه‌لمینیت:

- کاکای برا، گوئی بگره‌!.. من خۆم محمه‌دم. من خۆم محمه‌دی کورپی

حه‌مه‌ره‌حیم که‌رکوکیم. تانیاش خوشکمه.. خوشکی خۆمه.

- به‌س..س..س..س! به‌س!

هه‌ره‌شه‌ی له‌ ناکاوی ئه‌و پیاوه، به‌تایبه‌تیش چونکه مه‌سه‌له‌ی خواردنی
پاره و دزینی پاره‌ی ئه‌وانی پیه‌و لکا بوو، تۆی خسته ناو ترس و
سامی‌که‌وه.

پاییک به‌ده‌ستی راستیه‌وه، قاچ له‌سه‌ر قاچ، به‌ویقاره‌وه، بیده‌نگ،
به‌سه‌ری نووکی په‌نجه‌ی، تنۆکیک نانی له‌سه‌ر قه‌راغی میزه‌که ده‌ته‌کاند.
گرژ گرژ بیری ده‌کرده‌وه و خۆی ئاماده ده‌کرد شتیکی تازه‌ت پین بلین.

کابرای پالتۆ ره‌ش باش ده‌یزانی: ئاسان نییه وات لئ بکا تۆ دان به‌وه‌دا
بنییت که تۆ محمه‌د نیت، تۆش باش ده‌یزانی: ئاسان نییه بۆی
سه‌لمینیت که تۆ محمه‌د نیت! که‌واته وا باشتر بوو جارئ بتوانیت ورده
ورده بچیتته ناو نه‌پینیه‌کانی به‌سه‌ره‌اتی خوشکه‌که‌ت! بزانییت ئاخۆ راسته
ئه‌م کاره‌ساته‌ی به‌سه‌ره‌اتوه یان ئه‌م تا‌قمه قاچا‌غ‌چییه ده‌یانه‌وی ته‌نیا
له‌پینا و پابه‌ندکردنی تۆ به‌تا‌قمه‌که‌ی خۆبانه‌وه چیرۆکیکت بۆ دروست
بکه‌ن؟ لیت پرسی:

- باشه، ئه‌و شه‌ش هه‌زار و پینج سه‌د دۆلاره‌یان له‌ ئه‌سته‌مبۆل لئ
وه‌رگرتوه، یان له‌ ئیتالیا؟

- ئه‌مه‌یان تۆ باشتر ده‌یزانییت.

پاشان له‌ ناکا، بیرت که‌وته‌وه:

- ئه‌دی می‌رده‌که‌ی؟ می‌رده‌که‌ی له‌گه‌لی نه‌بووه؟

- می‌رده‌که‌ی، له‌ مالمۆ ده‌ژی. له‌ سوید.

ئنجا له‌ ناکا و لیتی پرسی:

- باشه، ناوی می‌رده‌که‌ی چییه؟

بیرت بۆ ئه‌و رۆژه‌ گه‌رایه‌وه که کورپه‌ گه‌نجه تازه گه‌بشتوه‌که‌ت له
شه‌قامی تووینگن شتراسه له‌لای بورجه‌که بینی و له‌ به‌رده‌م
چیشته‌خانه‌یه‌کی شاورمه‌ی یۆنانیدا سه‌نده‌ویچی گه‌سی ده‌خوارد و گوتی
«من ئامۆزای خالی زاواکه‌تم». ئه‌ری گوتی ناوی زاواکه‌ت چییه؟ بیرت له
ناوی زاواکه‌تان ده‌کرده‌وه.

کابرای پالتۆ ره‌ش گوتی:

- فه‌ره‌یدوون.

- راست ده‌که‌ی.

- مامۆستا فه‌ره‌یدوون. مامۆستای چ ده‌رسیک بوو؟

- نازانم.

- مامۆستای کیمیا.

کابرای پالتۆ ره‌ش ده‌ستی چه‌پی له‌سه‌ر قه‌راغی چه‌پی میزه‌که دانا‌بوو:

- ئه‌و مامۆستا فه‌ره‌یدوونه سال و نیویک پیشتر کوردستانی به‌جی
هیشته‌وه. تۆ ئه‌مه ده‌زانی؟

- نه‌خیر.

- ئه‌و مامۆستا فه‌ره‌یدوونه، به‌سته‌زمانه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی له‌ سوید مافی
په‌ناهه‌نده‌یی بۆ ده‌رده‌چیت و له‌ مالمۆ مالنشین ده‌بن، له‌ ماوه‌ی چه‌ند
مانگی‌کدا داخوا به‌چ شیوه‌یه‌ک پینج هه‌زار دۆلار پاشه‌که‌وت ده‌کات و
ده‌بنیتریتته‌وه بۆ هه‌ولیر، بۆ تانیای ژنه‌که‌ی، بۆ ئه‌وه‌ی په‌سا‌پۆرتیکی
ئه‌لمانیی پین بکرن و پینی بگه‌نه‌لای ئه‌و. تۆ ئه‌مه ده‌زانی؟

- نه‌خیر؟

- تانیا و دوو منداله‌که‌ی، له‌سه‌ر به‌لینی کاک «گه‌یلان گه‌ره‌نتی» که
خزمی باوکی تانیایه، به‌ریگای ئیبراهیم خه‌لیله‌وه ده‌گه‌نه ئه‌سته‌مبۆل. تۆ

ئه‌مه ده‌زانی؟

- نەخێر.
- تانیا و دوو مندالەكەى، نزیكەى مانگ و نیویك له ئەستەمبۆل دەمپننەوه.
- بەلێ.
- دوای ئەوه، هەر برادرانى خۆمان، بەوپەرى سەلامەتى و دلنیاىبیهوه، سەرکەوتوانه، سواری فرۆكەى بەرهو ئیتالیايان دەكەن و.. دەردهچن! ئیتر ئەوهتا.. تۆ.. لێرەوه دەردهكەویت.
- من ئاگادارى هیچ شتیك له مانە نیم.
- بینگومان.
- بینگومان.
- بینگومان. لێرەوه ناوی تۆ دیتە ناو ناوانهوه. وانیبه؟
- وایه.
- تۆ بەههموو ئەو شتانهت دەزانى كه بۆم گێرایتهوه؟
- نەخێر.
- كابرای پالتۆرەش كه مینك داما، ئنجا بەچاویكى پر له سووكایهتى پین كردهوه سهیرىكى كردیت و گوتى:
- تۆ له وهش ناچن باش بزانیته درۆ بكهى؟
- من پێویستیم بەدرۆکردن نییه.
- ئەدى ئەگەر مینىكى قاچاغچى له تۆ باشتر ههوال و دەنگوباسى خوشكت و دوو خوشكهزا و زاواكهت بزانی؛ چۆن دەلێی «تانیا خوشكى منه»؟
- تانیا خوشكى منه.
- ئاخر، تۆ ناوی زاواكهى خوشت نازانى! ماقوولە؟ ماقوولە پیاو ناوی زاواى خۆى بێر بچیتتهوه؟
- براى بەرێز؛ من ههفته ساڵ زیاتره داىك و باوك و خوشك و براكانم بهجێ هێشتوووه و له ئەورووپام.
- ئیمه ئەوه دەزانین.

- نەك مالى خۆمان و خوشكهكەم، تەنانهت ئیستا من هیچی كوردستانیشم بێر نایهتەوه. بەتەواوەتى له دەنگوباسیان دا براوم. ئاگام لێیان نییه.
- كابرای پالتۆرەش گوتى لیت راگرتبوو.
- من له ئیتالیا دهژيام، پاشان چوومه فەرهنسا، ئینجا له كۆتاییدا هاتمه ئیتره و لێره ناوی خۆم گۆرى. تەواو. ئیتر بەدرێژایی ئەو ههموو ساڵه، بههیچ شتیهكه ئاگادارى باوكم و خوشكهكەم نیم.
- بەدرێژایی ئەو ههموو ساڵه...؟
- بەلێ.
- نوستبوویت، ها؟
- تەنیا ئاگام له حالى خۆم ههبوو.
- تۆ له وسارهى كوردستانت بهجێ هێشتوووه، هیچ نەگهراویتتهوه، وانیبه؟
- ناشگه پێمهوه.
- بۆچی؟
- له ناو ئەم تەق و تۆق و ههراى براكوژى و بەدبهختییه چ بكەم؟
- ئەدى ئەو ههموو خەلكه له وێ چ دەكەن؟
- من خەلكى كهركوكم.
- ئى..؟!؟
- كه بگه پێمهوه كوردستان و نه توانم شارهكهى خۆم ببینمهوه، نه توانم گه رهكهكەم ببینمهوه، نه توانم برا و خوشكهكانم ببینمهوه... لهو كوردستانه ئازاده چ بكەم؟ بۆ كوێ بگه پێمهوه؟
- كابرای پالتۆرەش ههستى پین كرد: له كاتى ئەم قسانهى دواىبیتدا، ههستى غه ربی و بێكهسى و لێقهوماوى، قوڵپى گریانىكى توندى خسته ههناوتهوه. گوتت:
- ئەمه كهى ولاته كه تۆ نه توانى شارى خۆت و داىكى خۆت و خوشكى خۆت و براى خۆتى تیدا ببینیتتهوه؟!؟

کابرای پالتۆ رهش، دیاریوو وای دهزانی من نیشتمانیپهروه ریتی پی دهفرۆشم، دهیوست گالته بهم ههست و نهستانهم بکات. گوتی:

- بهینی خویشمان بی: تو خوشت... بوته دهری ناهیتی. نهو پارهبه که مانگانه له هوتیله که وهری دهگری، هه رهشی ژبانی ئیرهت دهکا و تهواو.

- وایه.

کابرای پالتۆ رهش، له ناکاو، دهستی له سه ره چهکت دانا و دلّی ههسههت و راستگوییته دایهوه:

- وای نامیتی...!

کابرای پالتۆ رهش چاوه پیتی نهوهی دهکرد که تو یه کسه ره پرمی گریان بدهی. وای دهزانی «خالیکی لاوازی» تو یه دهسته وهیه. گوتی:

- به تاییه تیش نه گهر له کهلی شهیتان بیسته خواره وه و دانی پیدا بنییت!

- دان به چی دابنیم؟

- بلتی: «به لئی، من سیروان حیکمهت بابانم و به ناوی محمه د حه مه ره حیم شوانییه وه شهش ههزار و پینج سه د دۆلاری ئیوه خواردوه.»!

- من؟ شهش ههزار و پینج سه د دۆلاری ئیوه خواردوه؟

- به لئی؛ تو، شهش ههزار و پینج سه د دۆلاری ئیمهت، به ناوی محمه د حه مه ره حیم شوانییه وه وه رگرتوه. خوته کردۆته برای تانیا..

- گوتوته «من برای تانیا».

- چۆن؟

- من برای تانیا، به لام...

- گوئی بگره! تانیای خوشکی محمه د له سه ره به لینی خوئی ده بوایه نهو بره پارهبه له ئیتالیا بگه به نیته محمه دی برای و نه ویش بیداته ئیمه:

دهسهقی کار و ماندوو بوونی خویمان!

- من ناگام له م حه کایه ته نییه.

- با. تو، خوته کردوه به محمه د و که سیکت ناردۆته لای نهو ژنه به سه ته زمانه و پارهبه ت لئی وه رگرتوه. تو شهش ههزار و پینج سه د

دۆلاری ئیمهت خواردوه! تهواو.

له به ره خوته وه، پروت کرده کابرای پالتۆ رهش:

- من شهش ههزار و پینج سه د دۆلاری خوشکی خویم ده خویم؟

- تو باش دلنیایت، من پیتم گوتیت: «ئیمه داوای نه م پارهبه ت لئی ناکه یه وه». ببیره وه!

تۆ له وه ده مه دا، له ناکاو، هه ستایته سه ره پی:

- من داوای ته نیا یه ک شت له ئیوه ده که م.

کابرای پالتۆ رهش، بی نه وهی خوئی شیلوو بکات و ته ماشات بکا، به ده ست پی گوتیت:

- دانیشه وه! دانیشه وه!

- تۆ ته نیا ژماره ی ته له فۆن یان ناو نیشانی تانیای خوشکم و زاواکه م بده ری!

- دانیشه وه، عه بیه؛ با نه لمانی تیمان نه گهن! دانیشه وه، ئنجا قسه بکه!

دانیشتیته وه:

- تۆ ته نیا ژماره ی ته له فۆن یان ناو نیشانی تانیای خوشکم و زاواکه م بده ری! ئنجا تۆ هه موو شتیکت بو روون ده بیته وه!

کابرای پالتۆ رهش، دهستی بو کلاوه که ی درێژ کرد:

- یه عنی تۆ، هه میسه رژیته له سه ره نه وهی که تۆ به راستی محمه د حه مه ره حیم شوانییت؟

- به لئی. من محمه د حه مه ره حیم شوانیم. برای تانیا.

- خه لکی که رکوک؟

- به لئی.

- له دایکبوی...!

- ۱۹۶۱/۸/۲۰

- له کوئی؟

- له شوپریجه.

- سچ چوار سالیک له زانکوی...

- فلوره نسا...

- له بهشی؟

- نه اندازیاری میعماری..

- پاشان؟

- پیتم ته او نه کرا.

- دایکت ناوی چیه؟

- گولناز حسین.

- براکانت؟

- پولا و نه بهز، ههردو کیان له شه ری براکوژی شه هید بونه.

- باوکت ئیشی چیه؟

- کاتی خوی له کهرکوک دوکانیکی پیلاو فروشی هه بوو. ئیستاش له

هه ولیر، هه هه مان کاری هه به.

کابرای پالتور رهش، شه بقه ره شه که هی هه لگرت.. هه به ده سته وه،
گوتی:

- مه علوماتیکی ته اووت «له باره ی خوت» په یدا کردوه.

کابرای پالتور رهش به ریم و ناخیزکی ته شه راوییه وه دانی به سه ر وشه ی

«له باره ی خوت» نا. ئنجا گوتی:

- نه مه سیفه تی هه موو قاچا غچیه کی زیره ک و سه رکه وتوه.

راستییه که ی، من خوم و براده ره کانیشم زور پیت موعجیب بووین، بو شه ش
هاتینه لات.

- که واته، به براده ره کانت بلتی، تکایه: نه و سیروان حیکمه ت بابانه،

هه مان محمه د حه مه ره حیم شوانیه.

- چیه دیکه شیان پی بلیم؟

- پییان بلتی: نه و قولبره ی شه ش هه زار و پینج سه د دولا ره که ی ئیوه ی

خواردوه، که سیکی دیکه یه و من نیم. له وانه یه هه ر له ناو خوتان و سه ر

به خوتان بیت!

- چۆن؟

- زانیویه تی که من ئیتالیام به جی هیشتوه و خوشکه که م له سه ر سه فه ر

بووه به ره و لای من، هاتوه ئه م هه له ی قوژتوته وه و خوی کردوه به من.

له وانه یه، وه کو گوتم: هه ر که سیکی ناو جه ماعه ته که ی خوتان بی.

کابرای پالتور رهش بو یه که م جار به م قسه یه ی تو کردت، که وته

بیر کردنه وه:

- چۆن؟!

- باش.

هه ر به ده م بیر کردنه وه وه، چاوی داگرتبوو، شه بقه که ی له ناو ده سته ی،

ده هیئا و ده برد؛ وه ک بلتی دوودل بیت ئایا شه بقه که ی له سه ر بنیت یا نا؟

شیرازه ی بیر کردنه وه ی کابرات تیک دا:

- تکات لی ده که م: ژماره ی ته له فون یان ناو نیشانی تانیای خوشکم و

زاواکه م بده نی!

- ناتوانین ناو نیشان و ته له فونی «تانیای خوشکت» بده ینی.

- باشه ته له فون و ناو نیشانی زاواکه م..!

- بنووسه!

قه له میکت به په له ده هیئا و له سه ر پسووله ی حسابی کافتیریاکه

نووسیت:

Fereydun M. M.
Vasavagen 17 - B
Malmo

کابرای پالتور رهش، له وده مه دا هه شت مارکی له سه ر میزه که به جی

هیشت. پینش نه وه ی شه بقه ره شه که ی بکاته وه سه ر، لیت پرسی:

- زه حمه ت نه بی ناوی باوک و باپیری زاواکه م!

پیکه نی:

- فه ریدوون مو شیر مسته فا.

ئنجا گوتی:

- مسته فایه که به MU نووسراوه، واته بنووسه: M.U. S. T. E. F. A.

كلاوه كەى لەسەر نایەو. تەماشای ناو چاوتى كرد:

- باوەرەم پیت هات...

دلخۆش، داوات لیبى كرد:

- تكایە ژمارەى تەلەفۆنە كەیشیم بەرئى!

كابرای پالتۆرەش پەلەى بوو؛ بەلام دەستى بەناو گیرفانى پالتۆكەى شوپركردەو و سەبیرىكى گازانده بارانەیشى كردیت بۆ ئەوێ ژمارەى تەلەفۆنە كەیشیت بداتى...

۱۳

لە ناو شەمەندەفەرى ستۆكھۆلم بەرەو مالمۆ، لە پەنجەرەو تەماشای دەرەو دەكرد: ئەو سەروشتە سەوز و پاراوه، بەدارستانە چر و دۆل و كیتو سەختە كانیەو، تیبژ، تیبده پەرىن. بەفر ماوەیهك بوو توابۆو. گول و گولیلک تازه چرویان دەرکردبوو. سەرەتای بەهارىكى خۆش بوو. منیش لە تەنیشت پەنجەرەكەو، تەماشای ئەو بەهارە جوانم دەكرد و دلەم تنۆك تنۆك فرمیسكى گەرمى دادەباراند: بۆ تانیای ژنم، بۆ سەمای كچم، بۆ سەمیانى كورە بچكۆلەكەم.

- تەنانت یەك رۆژیش بەبى من نەدەهوانەو!

- ئەدى كەوايە بۆجى بەتەنیات بەجى هیشتن؟

- من گوتم «بە سى مانگ پەساپۆرتەكە وەر دەگرم و یەكسەر دەچمەو لایان و دەیانەینم».

- ئیمە لیترە كە داوامان كرد، دوو سال و نیو هەر لەناو كەمپەكاندا سووراینەو.

- خو منیش تەقربەن هەر وام لى هات. سى مانگ.. بوو شەش مانگ، بوو نۆ مانگ، بوو سالتىك.. مافى پەناھەندەبیم هەر دەرەچوو.

- من وام دەزانى هەر حالەتى فەلەستینییهكان وا دوا دەكەوتیت!

- نەخیر. من مانگیكیش لەناو جەزیرەكەدا مامەو.

- هەر چۆنىك بى، بەلای كەمبیهو شەش مانگیكى هەر بى دەچى..
- سەرەنجام، وەرە وەرە بەژیانى ناو كەمپ و ژیانى بیکەسى و پەناھەندەبى راھاتم.

رۆژتىك (تانيا) لە تەلەفۆن پیتی گوتم:

- خانووەكەمان.. باش بوو خستبوو تە سەر ناوى من.. دەیفرۆشم و تەواو.

- چۆن؟

- چاك.

- ئاخىر..

- ئیمەش دین بۆلات، فەرەیدوون، توخوا.. لەو زياتر توانای چاوەرێكردنمان نەماو.

هاوارم كرد:

- كچى نەكەن. نەیهن! تا خۆم دیمەو!

تانيا پارایهوه:

- نەخیر، توخوا فەرەیدوون، بەبى تۆژیانمان لى حەرام بوو! لەگەل مندالەكان خەرىكە سویمان دەبیتەو بۆ تۆ. توخوا، مەلى «نە».

- ئى باشە، چۆن دین؟

تانيا گوتى:

- باوكم قاچاغچییەكى خزمى خۆى دۆزیو تەو و دەلى «بە شەش هەزار و پینج سەد دۆلار دەیانگەیهنمە ناو ئەو شارەى كە تۆ لیتیت لە سوید»؛ «بەلام دەلى: دەبى پەساپۆرتىكى ئەوروپىی قاچاغیش بۆ خۆتان بكرن».

- ئەو بەچەند؟

- دەلى «پەساپۆرتىكى ئەلمانىی قاچاغ بەسى هەزار و پینج سەد دۆلارە. من بۆتان پەیدا دەكەم».

لە تانیام پرسى:

- ئنجا خانووەكە بفرۆشین ئەو نەدى لى دەرەچى؟

- ئاخىر ئەمەیه گرفتى ئیمە.

ناچار به تانیام گوت:

- ده به ته و او ده تی ئوتومبیله که شم بفرۆشن و چیی که رهسته ی قه به ی ناو ماله که ش هه یه به هه مان شپوه!

ئوتومبیله که، باش بو، نه مخستبووه سه ر ناوی خۆم. هه ر به ناوی سه عیدی برام مابۆوه. گوتم:

- وهرن. وهرن قه یناکه.

تانیام شاگه شکه ببوو، له نیوان قسه کانیدا گوتی:

- فه ره ی دوون گیان، باو کم ده لئ: «له سوید نه گه ر بزانه که تو ژن و مندالیشت له گه لتن، زووتر ئیقامه ت ده ده نئ. راسته؟».

- وهرن! ئاوها بکه ن که ئیستا باسما ن کرد! ته و او!

- باش.

- به لام کئ ده تانه یئئ؟ له تورکیا له کوئ ده بن؟

- هه ر قاچاغچییه که ی خزمی باو کم سه ره رشتیبی ئه م کارانه مان ده کا.

گوتم: کیتان له گه ل ده بی؟ ئاخو، نا کرئ تو به تانیا له تورکیا...!

- فه ره ی دوون گیان، غه می ئه وه ت نه بی، له گه ل ماله کوردیکی ئاواره ی سلیمانی به یه که وه به ری ده که وین. ئه ها ئه وه ی میرده که ی هه ر پیتی ده گوتی

«تۆ له مه حصوود یاسین ده چیت» و دوو جارانیشت هاتنه میوانداریمان؟! ژن و میردیکی باشن، سه مندالیان هه یه. دامانناوه، له گه ل قاچاغچییه که ی

خزمی باو کم، هه موومان پیکه وه به ری بکه وین..

- له ئه سته مبولیش هه ر پیکه وه ده بن؟

- له ئه سته مبولیش هه ر پیکه وه خانوویه ک ده گرین.. هه ر پیکه وه ده بین تا ده رده چین. خانووه که ی ئه سته مبولیش هه ر قاچاغچییه که خۆی له

ئه سته مبولۆ بۆمان دا بین ده کات. کرئی خانووه که ش هه ر عایدی قاچاغچییه که ده بی..

- ئئ به لکو له مانگیک زیاترتان بی چوو؟

- پاره که ئیمه نایدین. ده شلئ: ناهیللم له مانگیک زیاترتان بی

بچی.

تانیام و دوو منداله که م کاتئ هه ولیریان به ره و ئه سته مبولۆ به جئ هیشته، من جارئ هیشته مافی په نا هه نده بییم بۆ ده رنه چو بووو. به بیرمه کاتئ دو این جار ته له فۆنم بۆ تانیام کرد له هه ولیتر، گوتم:

- ئینشاللا له گه ل پیتی ئیوه، هه موومان پیکه وه ئیقامه مان بۆ ده رده چیت.

باش بو، هه ر که تانیام و منداله کان گه یشتنه ئه سته مبولۆ، من ئیقامه که م وهرگرت و په سا پورتیان دامئ. هه موو یه کشه مه یه ک کاتژمیر ده

و نیوی شه و به کاتی سوید له ماله عه ره بیکی فه له ستینی له شاری مالۆ، له گه ره که که ی خۆمان، چاوهروانی ته له فۆنی تانیام ده بووم بۆ ئه وه ی هه وائی

تازه ی خۆیانم پی بلت و گویم له دنگی (سه ما) و (سه میان) یش بیت؛ تا ئه و کاته ی ته له فۆنیکم بۆ ماله که ی خۆم په یدا کرد ته نیا بۆ خاتری ئه وان.

ئیتروای لی هات، شه ویک نا شه ویک تانیام ته له فۆنی بۆ ده کردم و تیر پیکه وه قسه مان ده کرد. له ناکاو، چی بوو؟ نازانم: تانیام ته له فۆنی نه ما.

دو این جار، هه ر به ته له فۆن، ئه وه نده ی پی گوتم که چاوهروانی قیزی ده سویدی یان پۆلۆنی ده که ن. ته و او. ئیترو، دوای ئه وه، ته له فۆنی نه ما. بزر

بوون. له ته نکه تا ویی خۆمدا، باش بوو ته له فۆنیکم بۆ ماله خه زووره که م کرد له هه ولیتر، پرسیم: «تانیام..؟».

خه زوورم گوتی:

- قاچاغچییه که ی خزمی خۆمان ده لئ که گه یشتوونه ته لای محه مه دی برای، له ئیتالیا.

ئیتستا و ئیتستاش، چه ند ته له فۆنی بۆ ده که مه وه؛ هه ر هه مان وه لامی هه یه، ده لئ:

- قاچاغچییه که ی خزمی خۆمان ده لئ: «گه یشتوونه ته لای محه مه دی برای، له فلۆره نسا».. «گه یشتوونه ته لای محه مه دی برای، له فلۆره نسا».

چی بکه م! سه ما گیان له کوئ بتاندۆزمه وه؟ سه میان گیان، بۆ کوئ بچم؟ تانیام گیان، کوئ ما وه له دو اتان نه گه ریم؟ له کئ پیسم؟ چی بکه م؟

ماندوو، دا هیتزراو، ئاورم دا یه وه ده سته راستم. له ناو شه مه نده فه ره که،

لهسه کورسییه کانی ته نشت په نجه ره ی دهسته راست، پیاویک و ژنیکی سویدی (مندالیک به باوه شی ژنه که وه نوستبوو). ژنه که ش سهری لارکردبو وه سهر شانی پیاوکه.

«خیزانیکي به خته وه!» دیاربوو هاوړتی سه فهرم بوون به ره و مالمو...

«فهریدوون گیان، ده زانم؛ تو خانووه که ت له پینا و نیمه فروشت، نوتومبیله که ت له پینا و نیمه فروشت. سهر پرای نه مانه ش نیستا هر له بهر نیمه که وتوویته ژیر قهرز و قولوه: ت نیا له پینا و نه وه که نیمه بگهینه لای تو و بتوانین له سوید پیکه وه بین! غه مت نه بی، به قوریانی نه و سمیله ت بم! به خوا به س بگه مه نه وی، له دهمی خومی ده گرمه وه و پوول به پوول پاشه که وت ده که یین. پیش هه موو شتیک قهرزه کانت ده دینه وه. وه که هه موو نه خه لکه ش ده که وینه وه سهر باری جارانی خومان و باشریش. هیچ غه مت نه بی! به قوریانی نه و چاوانه ت بم!».

نه م قسانه ی تانیا که به ته له فون له نهسته مبوله وه پتی گوتبووم، له می شکمدا دهرنگایه وه و دلئ ده خسته باوه شی سه میان وه. له ناو شه مه نده فهره که دا، غه ریب غه ریب ته ماشای په نجه ره که م ده کرد و له دلئ خومدا به خومم ده گوت: «قسه لایین و جوانه کان، له غه ربییدا، چند شیرینتر و چند خوشنه و اتر ده که ونه بهر گوی!».

توف، تانیا! تانیا ی ژنه جوان و که ساسه که م؛ خوزگه ده ترانی که لیره نیستا چه نیک پیویستم به چاوه کانی تویه؛ خوزگه دهسته کانت لیره ده بوون و سهری کاس و ماندوو میان ده لاوه نده وه!

- باه، که ی ده گه یه لای تو؟

- کچه شیرینه که م، سه ما.. هر وه ختی سواری فرۆکه که تان بوون، په کسه ره ده تانه پینی بولای من: وه که چوله که یه کی زور زور گه وره، له سهر پشتی خوی سوارتان ده کات و فر... پ... پ... راست ده تانه پینیته لای من. باش!

- نه دی، له سهر پشتی، ناکه وینه خواره وه؟

- توف! سه میان گیان، خوانه کا. نا. نا. چوله که گه وره که نیوه ی خوش

ده وی.

نه توتوانی دیمه نی که وتنه خواره وه ی فرۆکه یه که، که تانیا و سه ما و سه میان تیدایه، له پیش چاوی خوت به رجه سته بکه یه ت. روت له سهر خیزانه که وه گواسته وه لای په نجه ره که ی خوت؛ به لام دلیشته که وته ختوره یه کی تازه وه:

تو بلایی له و ریگاویانه دورودرپه، له ناو فرۆکه، شتیکیان به سهر نه هاتین! یان له ناو شه مه نده فهریک، له ناو پاپوړیک دهسته و به خه ی چورقیک، کوستیک نه هاتینته وه؟ ژنیکی جوان و جاحیل.. به خوی و دوو مندالی په پوله ناساوه!؟ یان له ناکا، تانیا، بوئه وه ی و ا برانیت زوتر ده گاته لای من، رتی گوربیت و بریاری دابیت که به ناو دهریای نیجه دا بین بولای من و ریگای نی تالیایان گرتبیته بهر! خوا نه کا! توف! تو بلایی؟ یانیش له وانه یه قاچاغچییه کان خویان، بو زوتر و باشر گه یشتن، رایان گوربیت و به دهریای نیجه وه ره وانه یان کردین! نه گینا نه م نی تالیای نی تالیایه چییه؟ بچی چونه ته نی تالیای؟ خوی گه وره ی من، توف، نه کا له ناو دهریای نیجه شتیکیان به سهر هاتیت؟ دهریای نیجه؟ ئاخ! تو بلایی؟ سه میان گیان، سه ما گیان، تانیا گیان.. گویی شه یان که ر بیت! نه مه چییه؟ نه م دیمه نه ترسناک و دلخور پینانه چین دینه پیش چاوم؟

من ده بوایه هر چونیک بی ژماره ی ته له فونی گه یلان گه رهنی یان قاچاغچییه کانی دیکه م له لا بوایه! خوکاتی خوی داوام کرد. تانیا گوتی «نامده نی»، «نایانه وی و هز ناکه ن ژماره ی ته له فونیان له لای هیچ که سیک هه بیت». نیستا من چون بزانه نه و مندالانه م له کون؟ من چون بزانه له دهریای نیجه نه خنکاون؟ من هه والیان له کی پیرسم؟ نه گه ره و ژن و مندالانه میان به دهردیک بردبیت، من شکایه ت له کی بکه م؟ کی بهر پرسیاری کاره ساتیکی ناوهایه؟ قانون ده توانی چی له گه ل قاچاغچییان بکات؟ هیچ. بیگومان هیچ. پاشان قانونی کام ولات؟ له کوئی؟ وه لام ناشکرایه: له ناو دهریای نیجه به له مه که یان و هرگه راوه و لاشه کانیان نابیندرپته وه.. ته واو.. وه که سهدان که سی دیکه ی پیش خویان بوونه ته خوزاکی ماسی.

توف!

باشترین شت توه بوو، کاتج له فلوره نسا بووم، ده بوو ایه په یوه ندیبه کم به پوژلیسی ئیتالییه وه بگردایه! یان چوومایه ته... کوئی؟ کوئی! سه فاره تخانه ی قاجاغچییان له کورتویه!

لهو دهمدا دلّم خه ریک بوو شه قی ده برد. ده تگوت خه نجه ریک چه قیوه ته دلّم و خه ریکم گیان ددهم. به دهم سه یرکردنه توه سروشته غه مگینه ی له و دیو په نجه روه تیژ تیده په پری، به ناو توه ریگاو بانه ترسناکانه ی منیان بو ده گه یانده وه سوید، پانزرامای سه فهری خومم هاته وه به رچاو:

پایزتیکی درهنگ بوو که من گه یستمه ته سته مپول. دوو قاجاغچیم له گه ل بوو، به کیان خه لکی زاخو و توه ی دیکه خه لکی هه ولیر. له سه رتادا له هوتیل «فردوس» دایانام. پاشان، دوا ی دوو شهو، دوو قاجاغچی دیکه، هه ر دوو کیان دهوکی، به ئوتومبیلیتیکی مارسیدسی تازه ی سپی - که دیار بوو ئوتومبیلی تا قمیکی یان پایه دارتیکی ملیونیره - گواست میانه وه بوو مالیک، مالیک کی گه وره. راستییه که ی، توه ماله له حه ساریک ده چوو، به لام حه ساریکی خانه دان و به باق و بریق: شهش حهوت چاوه بوو. ئیستاش نازانم له کام گه ریک و له کام شه قام و ته نانهت له چ شاروچکه به کیش بوو.

لهو ماله گه وره به دا، که دارتویه کی پیری گه وره له ناوه راستیدا په لوپوژی خوئی شوړ کردبووه، له به کییک له ژووره کاندایان نام و گوتیان:

- لهم ژووره مه به ره دهره وه!

- نه به مه دهره وه؟

- نه خیر. قسه له گه ل که سبش مه که!

جاننا گه وره کانی خومم دانایه ناو ژووره که و به جییان هیستم.

ژووره که هه موو شتیکی لی بوو: سه للاحه به کی گه وره ی پر خواردن و خواردنه وه و میوه، ته باختیکی دوو چاوه، ته له فزیون، سه ته لایت، حه مام، ناوده ست، سیسه میکی پوژلستره، پانکه، هیته ر، موجه فیفه ی قژ و شک کردنه وه، چهند کتیب و گو قاریک به زمانی کوردی و عه ره بی.. ته نانهت

سج چوار مجه لله ی خیل اعیش!

له هه مووی زیاتر که جیگه ی سه رسامیی من بوو، توه بوو که هه ستم ده کرد تم تا قمه قاجاغچییه ی که من ده گه یهنن، زیاتر له حزبیکی یان له حکومو ته تییک ده چوون.. وهک له وه ی ده سته به ک قاجاغچی بن: ری کویتیکی و دیسیپلین و نه خشه دانانیتیکی له ته ندازه به دهر له سه ودا کردنیاندا له گه ل «موشته ری».

کوک، ری کپوش، نه پینگر، هیچ به کییک لهو قاجاغچیانه، وه ختی به لینیکیان ده دایتی بو نمونه که بین بتبه ن، به ک ده قیقه چییه دوا نه ده که وتن. هه ر هه موویان، زور به ده گمهن قسه یان له گه لت ده کرد. کاری خو یان چی بوو ایه، به خانه دانی و دیقه تیکی بی هاوتا و باریکیبینه وه جیبه جییان ده کرد. من به راستی، که و تبومو گومانی توه ی که تم قاجاغچیانه حزبیکی بن له ته سته مپول!

لای نیوره، به کیکیان هاته وه لام. لیمی پرسی:

- هیچت پتویست نیبه؟

گوتم: نه خیر.. به لام من تا که ی هه ر لیره ده بم؟

- جار ی په له مه که!

بو ئیواره پیاویکی سووره ی خرکه له هاته لام، دوو پیاوی له پشت ده رویشت. خوئی پی ناساندم و به حورمه تیکی پر له ته ته کیته وه که میک دانوشته یه وه، گوتی: «جه نابت ماموستا فه ره ییدوونیت؟».

گوتم: به لی.

گوتی: منیش.. که ریم کوستره.

دوا ی به کترناسین و سووکه گفتوگو به ک، له دلی خومدا گوتم: که ریم کوستره دیاره چاوساگی منه، توه قاجاغچییه به که من به دهریای ئیجه وه ده په ری نیته وه توه به ر: ده مگه به نیته توه وروپا...

که ریم کوستره - له به که مین ئیواره وه، هه میشه، کاتج ده گه یسته لام، به جلکی ته فه ندییا تیبه وه، شه پقه به کی رهش، پالتویه کی رهش، پیتلاویتیکی شین.. گولتیکی قه رنه فلی سووریشی له سه ر پالتو ره شه که ی ده دا،

ته سبب حیچی درئیش به دهسته وه. خه لکی سلیمانی بوو. ئیواره بکه لیم
پرسی:

- بۆچی پیت ده لئین «که ریم کۆسته ر»؟

گوتی: کاتی خۆی له سلیمانی کۆسته ر هه بووه، ئیتر ئه م ناوهم له مه وه
به دو اکه وتوو.

له گه ل که ریم کۆسته ر وا ریک که وتبووم که هه ر وه ختی که من گه یشته
ستۆ که و لیم، که سین که به ناوی «یاسین یابه» «که شه پقه یه کی ره ش و
پالتۆ به کی ره ش و پیتلاویکی شینی له به ره و خالیکی ره شی گه وره ش له
سه رووی برۆی چه پیه وه یه تی» دیته که مپه که م و سه رم لئ ده دا
.. کاغه زیکی پیه .

که ریم کۆسته ر ده یگوت:

- ئه گه ر ئه و شه پقه ره شه پتی گوتیت «به خیری تی بۆ ئه و روویا»، تو
ده مه وده ست کاغه زه که ئیمزا بکه و ئیتر ئه و هه شت هه زار دۆلاره
به شتۆ به کی ئۆتۆماتیکی له بانقی ئه و براده ره ته وه له له نده ن ده که ویته سه ر
حسابی ئیمه .

ئیتیر پینوست نه بوو که مامۆستا شه مالی هاو ریم، که هاو ریتی مندالی و
«دارالمعلمین» و نادى مهندسینى جارائى بوو، له له نده نه وه ئه زبته
بکیشی و بیته لام بۆ ستۆ که و لیم بزانی ئایا من گه یشتووم یان نا؟ من له
ئه سته مبوله وه هه شت هه زار دۆلاره که م خستبووه سه ر بانقی مامۆستا
شه مالی هاو ریم له له نده ن و ئیتیر کارم به مه سه رفی هوتیل و ریگه و قیزه و
بلیتی فرۆ که وه نه بوو (ته نیا خواردن و خواردنه وه و مه سه رفی رۆژانه ی خۆم
نه یی) تا ئه و کاته ی ده گه یشته ستۆ که و لیم.

که ریم کۆسته ر، دواى سى شه و مانه وه م له و ژوو ره (که ئیستاش نازانم
ئایا مال بوو یان هوتیل) په سا پۆرته که ی دایه وه ده ستم و لیمی پرسى:

- ئه م شه و، کاتریم یازده ی شه و، ئاماده یته به رى بکه وین؟

- بۆ کوئى؟

- بۆ یۆنان.

گوتم: تو ده مه ی؟

پیه که نی، گوتی:

- فه رقی نیبه . براده رتیکی دیکه ی خۆمان .. دى به شویتنا و له گه ل خۆی
ده تبا .

گوتم: ئاماده م.

گوتی: کاتریم یازده ی ئه م شه و ئاماده به ! شوفیره که مان ناوی «تاهیر
تریاکه». دى به شویتنا و ده تانبا .

که ریم کۆسته ر، ئنجا، بۆ زیاتر ئه رخاین بووم، له ناو ده رگا که ، پیش
ئه وه ی به جیم بیلئى، گوتی:

- مامۆستا فه ره ی دوون، ئه م خیزانه شت له گه له .. ژن و میتردی که و چوار
مندالن .

ده ستی بۆ لای دارتوو ه پیره که ی ناو حه وشه درئیر کرد:

- خه لکی ده وکن .

من ته نیا له و ده مه دا بوو که زانیم ماله کوردیک له م خانوو ه- هوتیله ی
من تییدا بووم، ده ژیان، چونکه پییان گوتبووم «له م خانوو ه نه چیته
ده ره وه، قسه له گه ل که سیش نه که یته». دیار بوو هه مان شتیان به ئه وانیش
گوتبوو. ئیدی، وا پێ ده چوو که س له و ماله نه یده و تیرا سه ری خۆی له کونی
ژوو ره که ی خۆی بپنیته ده ره وه: هیچ نه بوایه له ترسی پۆلیسی تورک .

کاتریم یازده ی شه و، ته نیا دوو ده قیقه لای دا بوو، پیاویکی دیکه ،
به ناوی تاهیر تریاک، گه یشته لامان. ئه ویش هه ر شه پقه یه کی ره ش و
پالتۆ به کی ره ش و پیتلاویکی شینی پۆشیبوو: له جیاتى قه رنه فله که ی سه ر
یه خه ی که ریم کۆسته ر، کۆتریکى بچکۆله ی سپی له یه خه ی خۆی دا بوو .

جانسا و که لوه له کامان ئاماده ، تاهیر تریاک بۆی خستینه ناو
ئوتومبیلیکه وه و به ناو دنیای تاریک و شه قامه روونا که کانی
ئه سته مبولدا، به رى که وتین. تاهیر تریاک، خۆی ئوتومبیله که ی لئ
ده خوړی، گوتی:

- ده چینه ئه نطالیا .

من و پیاوه هاوسه‌فهره دهۆکییه‌که، له‌پیشه‌وه دانیشتیبووین. ژنه‌که‌ی و چوار مندال‌ه‌که‌شبی، له‌ دواوه جیگه‌ی خو‌بان کردبووه‌وه. ناو ئوتومبیل‌ه‌که‌که‌می‌ک سارد بوو، تاهیر تریاک، کاسیتیکی (موعه‌زه‌ز ئاباجی‌ی) خستبووه‌ سهر. تا گه‌یشتیینه‌ ئه‌نطالیا ههر خو‌ی له‌گه‌لی باده‌دا.

له‌ ئه‌نطالیاوه تا گه‌یشتیینه‌ سهر ئاوه‌که‌ش هه‌موو شتی‌ک ئاسایی بوو، به‌لام کاتی گه‌یشتیینه‌ سهر ئاوه‌ شه‌پۆلاوییه‌ سهر به‌ته‌مه‌که، ئیتر له‌رز و دوودلی و «مه‌ترسیی خنکان» و گومانی «وه‌رگه‌رانی به‌له‌مه‌که‌مان» ده‌ستی پێ کرد.

کابرای دهۆکی زوو زوو لیمی ده‌پرسی:

- ته‌ققه‌مان لی ناکه‌ن؟

منیش ههر ده‌ترسام، به‌لام ده‌مگوت:

- نه‌ء، باوه‌ر ناکه‌م. شه‌وه. نامانیین.

پیش ئه‌وه‌ی به‌به‌له‌م به‌ره‌و جه‌زیره‌کانی یۆنان به‌ری بکه‌وین، له‌سه‌ر قه‌راغی رووباره‌که‌ی ئه‌نطالیا، ته‌نیا یه‌ک پیاوی دیکه‌ی لی بوو که به‌کوردی قسه‌ی ده‌کرد؛ جانتاکانی بو‌ ده‌گواستینه‌وه‌ ناو به‌له‌مه‌که. به‌رده‌وام جگه‌ره‌یه‌کی کوژاوه‌ به‌لالیویه‌وه، ترسی ده‌په‌واندینه‌وه:

- ده‌ی... ده‌ی.. زووکه‌ن!

یه‌که‌ یه‌که‌ جانتاکانی بو‌ ده‌گواستینه‌وه‌ و ده‌یگوت:

- ده‌ی.. زووکه‌ن!

من، راستییه‌که‌ی، کاتی به‌له‌مه‌که‌م دیت، ترسام. به‌له‌میکی زۆر بچووک بوو، ده‌مگوت: چۆن جیتی هه‌موومان له‌ناو ئه‌و به‌له‌مه‌ بچووک‌ه‌دا ده‌بیتته‌وه؟ جگه‌ له‌مه‌ش، هه‌رگیز له‌ ژیاغدا به‌به‌له‌م نه‌په‌ریبوومه‌وه. ههر چۆنیک بێ، له‌ناو ئه‌م هه‌موو ترس و له‌رز و سامناکییه‌، له‌م نیوه‌شه‌وه‌ تاریکه‌ ئه‌نگوسته‌ چاوه‌دا، دل‌م ته‌نیا به‌ترووسکایی مانگه‌شه‌وه‌که‌ خو‌ش بوو. له‌سه‌ر قه‌راغی رووباره‌که‌، کاتی هه‌موو جانتاکانمان گوازرانه‌وه‌ ناو به‌له‌مه‌که‌ و هه‌موو شتی‌ک ئاماده‌ کرا، من یه‌که‌مین که‌س سواری به‌له‌مه‌که‌ بووم و دانیشتم. خیزانه‌ دهۆکییه‌که‌ش، دوا‌ی من، یه‌ک یه‌ک، به‌یارمه‌تی کابرای جگه‌ره‌ به‌لیتو، هاتن سه‌رکه‌وتنه‌ ناو به‌له‌مه‌که‌، خه‌ریک بوون ههر

یه‌که‌بان جیگه‌ی خو‌بان له‌ناو به‌له‌مه‌که‌ ده‌کرده‌وه‌ و داده‌نیشتن. من له‌و ده‌مه‌دا ته‌ماشای تاهیر تریاکم ده‌کرد، که‌ ئه‌و جارێ هیشتا له‌ قه‌راغه‌که‌ بوو. ههر دوو ده‌لینگی تا به‌رچۆکی خو‌ی هه‌ل‌کردبوو، چاوی ده‌گیترا. له‌ژێر تیشکی مانگه‌شه‌وه‌که‌دا دیتم: چوو ده‌ستی خو‌ی تا خوار مه‌چه‌کی به‌ناو ئاوه‌که‌دا پۆکرد. ده‌ستیکی له‌ ئاوه‌که‌ داو پاشان یه‌کسه‌ر هاواری کرد:

- نه‌ء! وه‌رنه‌ خواره‌وه‌!

- بو‌؟

تاهیر تریاک دیسان هاواری کرده‌وه‌ سه‌رمان:

- وه‌رنه‌ خواره‌وه‌!

هه‌موومان، زنده‌ق چوو، به‌په‌له‌ له‌ به‌له‌مه‌که‌ هاتینه‌ خواره‌وه‌ و ده‌وری تاهیر تریاکمان دا:

- بو‌؟

- ئه‌م شه‌و سه‌فه‌ر ناکه‌ین!

پیاوه‌ هاوسه‌فهره‌ دهۆکییه‌که‌م، که‌ مندال‌ه‌ هه‌ره‌ بچووک‌ه‌که‌ی به‌باوه‌شه‌وه‌ گرتبوو، گوتی:

- بو‌چی؟

تاهیر تریاک به‌توره‌یییه‌وه‌ ته‌ماشای ئاوه‌که‌ی ده‌کرد، گوتی:

- ئه‌م شه‌و ئاوه‌که‌ی ته‌واو نییه‌.

ژنه‌ دهۆکییه‌که‌، گوتی:

- ئۆووه‌ف!

کابرای دهۆکی، دیاریوو غه‌می مندال‌ه‌کانی بوو:

- کاکه‌، ئیمه‌ ئه‌وه‌ هه‌فته‌یه‌که‌ ههر چاوه‌پروانی ئه‌م شه‌و ده‌که‌ین.. قوتارمان بکه‌!

تاهیر تریاک، گوتی:

- برای به‌ریژ، ئه‌مه‌یه‌ ئه‌و ئاوه‌ی که‌ هه‌زاران په‌نابه‌ری کوردی قووت داوه‌. پیترێ شه‌و، چل که‌س به‌جاریک نقووم بوونه‌. ئه‌م شه‌و، پیتان

ده‌لیم: ئاوه‌که‌ی ته‌واو نییه‌.

ژنه‌ دهۆکییه‌که‌ گوتی:

- کاکە بمانبە و قوتارمان بکە!

تاهیر تریاک، لەبەر خاتری ژنەکه تووڕەییەکهی خۆی خاوەردەو:

- دادە گیان، من پیتان دەلێم: ئەم شەو ئەگەر لەم ناو بەدین، قووتمان دەدا. من ئاوناسم. دەزانم. ئەم شەو ناتوانین سەفەر بکەین.

حەمبالی جانتاکانمان، لەناو تاریکییەکهو گوتی:

- کاک تاهیر ئاوناسە! ئەو باشتر دەزانیت. بەگوتی بکەن!

من لەو دەمەدا تەماشای ئەو ناو مەنگ و سامناکه جوانم دەکرد که سنووری تا ئەو پەری دنیا درێژ ببۆه. سلەمامەوه. ئەوهم بەبیر کهوتەوه که یەکیک لەو برادەرانی سنوورداش کرابوونەوه، لە هەولێر، پیتی گوتبووم: «ماسیەکانی ئەو ناو، نزیکە سالیکیه، وەکو قرشیان لێ هاتوو. هەموویان فییری خواردنی گوشتی مرۆڤ بوونە». من گوتم: «بۆچی»؟ گوتی: «هیندەدی گوشتی مرۆڤ بخۆن».

بۆ سبەینی، کاترێت سێ و نیوی بەیانی، قەرەغ ناوکانی ئەنظالیامان، بەهەمان بەلەم بەجێ هێشت بەرەو جەزیرە (سامۆس): من و کابرای دەوکی و ژنەکهی و چوار مندالەکهی.

کاتی، بەرەدەوام دلمان لەناو دەست، نزیک جەزیرە سامۆسی یونانی کهوتینەوه، تاهیر تریاک که بەرەدەوام جگەرەدی دەکیشا، گوتی:

- ئیستا که دەگەنە ناو جەزیرەکه، یەکسەر پۆلیسی یونانی دینە پیشوازیتان. یونانی کوردیان زۆر خۆش دەوێ. مەترسن، تەنیا ئەو نەدە بلێن: «کوردۆس»، ئیتر ئەوان خۆیان دەزانن که ئیوه کوردن و داوای پەناھەندەبی دەکەن.

- ئەی پاشان؟

- پاش تەحقیقاتیکی کهم دەتانبەنە که نیسە یەک. نانتان دەدەنێ، خزمەتتان دەکەن، شوینی نوستن و حەوانەوتان دەدەن. تا ئەوکاتە ییدی که خۆتان بریار دەدەن بپۆن. بەلام تکایە هەمووتان باش گویم لێ بگرن: دوا دوو رۆژ مانەوتان لە که نیسە که، برادەریکی خۆمان، ناوی «قاسم قاچاغ»، شازدە سالە لە یونان دەژی، هەموو یونان و ئەو ریگەوبانەیی ئیوه پێیدا دەرۆن زۆر شارەزایە، دیتە لاتان. «شەپقە یەکی

رەش و پالتۆیەکی رەش و پیتاویکی شینی پۆشبوو و ملپچەکی نارنجیی توخی لە مل بەستوو. ئەگەر هاتە لاتان و گوتی: «ئیوه ئەم شەو هیچ خەونی خۆشتان دیوه بۆم بگێرنەوه؟» پیتی بلێن: «بەلێ. خەونیکی شینمان دیوه». ئەم قسە یە لەبیر نەکەن. ها..!

- خەونیکی چۆن؟

- خەونیکی شین.

- شین؟

- بەلێ. ئیتر.. یەکسەر خۆتانی پێ بناسین و بەگەلی کهون. عەلاقەیی هیچ شتیکی دیکەتان نەبیت. خۆی، قوونەغ بەقوونەغ دەتانگە یەنیتە ئیتالییا... تەواو.

هیشتا هەر لەناو بەلەمەکه شدا بوو، گوتی:

- من خواحافیز!

کابرای هاوسەفەری دەوکیم، خواحافیزییەکهی پێ بری:

- تۆ راوەستە! چۆن؟

- پەسا پۆرتەکانی خۆتانی بدەنێ و عەلاقەتان نەبێ!

- قیزەیی ئیتالییمان بۆ لێ دەدا؟

- سواری که شتیەکه شتان دەکات. ئیتر، تا دەگەنە ئیتالییا.

من پرسیم:

- ئەدی لەوێوه؟

- لە ئیتالییاوه؟

- بەلێ؟!!

- ئەمە عایدی قاسم قاچاغ. ئیوه که گەبشتنە دەست قاسم قاچاغ، ئیتر ئەو بەقوونەغی خۆی، شتەکانی داهاوتوان بۆ باس دەکات که چی بکەن و چی نا! ئیوه با جارێ بگەنە دەست قاسم قاچاغ.

لەناو بەلەمەکه، لەژێر تیشکی مانگەشەو، که تەنیا دەنگی شلپەیی هاژۆتنی بەلەمەکه لەو ناو دەهات؛ ژنە دەوکییەکه، دوو مندالە ساواکهی، لە باوەش خۆی نواندبوو؛ دەستیکیشی لەسەر سنگی مندالە گەرەکهی بوو. کورە گەرەکهشی، دەستی لە ناو قەدی باوکی ئالاندبوو و

سه‌ری به‌سه‌ر کوشیدا کردبوو. منبش، به‌رام‌به‌ر به‌و خیزانه، له ته‌نیشته تاهیر تریاک، پشتم له قسه‌کانی، ده‌مویست ورد ورد نه‌و شتانه له می‌شکی خۆمدا تۆمار بکه‌م که نه‌و پیی ده‌گوتین. تاهیر تریاک له ناکاو له‌سه‌رخۆ که‌وته‌وه قسه:

- خه‌لکی په‌نا‌به‌ری وه‌ک ئیوه له ئیتالیا له‌گه‌ل قاجاغ‌چییه‌ک ر‌یک ده‌که‌و‌یت و به‌ ۵۰۰ دۆلاریک ده‌یگه‌یه‌ن‌یتته ستراسبورگ له‌ فه‌ره‌نسا؛ له‌و‌یشه‌وه ده‌یسه‌پ‌ر‌یتته سنوره‌کانی ئە‌لمانیا و ئیدی بۆ‌خۆی له‌ شتووت‌گارت له‌ ئە‌لمانیا خۆی ته‌سلیمی پۆلیسی ئە‌لمانی ده‌کات. به‌لام ئیوه، جیا‌وازن، ئیوه ئە‌مانه‌تی ئیمه‌ن، ده‌تانه‌وی بگه‌نه‌ سوید. هه‌ر چۆن‌یک بی، کات‌ی قاسم قاجاغ‌ ده‌بینن، نه‌و، هه‌موو شتی‌کتان بۆ‌باس ده‌کات و ر‌یتما‌یی دا‌هاتووتان عایدی نه‌وه.

کابرای هاوسه‌فه‌ری ده‌خۆکیم، پیتش من، هه‌ستی به‌وه کرد که له‌ قه‌راغ جه‌زیره‌ی سامۆس نزیک که‌وتووینه‌ته‌وه. رووی له‌ تاهیر تریاک کرد:

- مندا‌له‌کان خه‌به‌ر بکه‌مه‌وه؟

تاهیر تریاک گوتی:

- به‌ل‌ئ، زوو. ئاماده‌ بن!

به‌له‌مه‌که خه‌ریک بوو له‌ قه‌راغ جه‌زیره‌که ر‌ابگر‌یت و بیینه‌ خواره‌وه، تاهیر تریاک گوتی:

- ئە‌مه‌شتان پ‌ی بل‌یم: ئیوه ئیستا که‌ داد‌به‌زنه‌ ناو ئە‌م جه‌زیره‌یه، به‌ناو دار‌ستان‌یکدا ده‌رۆن، تا ده‌گه‌نه‌ ئا‌وایی. ئیمه‌ش که‌ ئیستا ده‌گه‌ر‌پ‌ینه‌وه ج‌بی خۆمان له‌ ئە‌نطالیا، هه‌ر ئیستا نا ده‌میکی دیکه، پۆلیسی یۆنانی له‌و به‌رزاییانه‌وه ته‌قه‌مان ل‌ی ده‌که‌ن. ئیوه، ئە‌گه‌ر گوت‌تان له‌ ده‌نگی نه‌و ته‌قه‌یه بوو، مه‌ترسن! ئە‌وان ته‌قه‌ له‌ ئیمه‌ ده‌که‌ن، نه‌ک له‌ ئیوه. هیچ نییه، فشه‌یه. مه‌ترسن... ده‌ی.. له‌ ئە‌مانه‌تی خوادا بن.. ده‌ی.. خوا حافیز..

ناخۆشترین ساته‌کانی ئە‌م سه‌فه‌ره، بۆ‌من، نه‌و مه‌ودایه‌ بوو که‌ تازه ده‌ستی پ‌ی کرد: له‌ قه‌راغ جه‌زیره‌ی سامۆسه‌وه تا گه‌یشته‌نه‌ ناو که‌نیسه‌ی جه‌زیره‌که. تا ئە‌ژنۆمان له‌ناو زه‌لکاوی بی‌شه‌لانی‌یکدا بووین، به‌ناو قامیشه‌لان و می‌شوو له‌ و چال و چلکا‌ودا هه‌نگاومان ده‌نا. «من نازانم

بۆچی ته‌نیا له‌ تیمساح ده‌ترسام». مندا‌لیکی بچو‌کی کابرا ده‌خۆکیه‌که، نوستوو، له‌ باوه‌ش مندا بوو. ده‌یان جار تل‌یشه قامیش چه‌قینه سه‌رو‌گوت‌لاکم. کابرا بۆ‌خۆشی، دوو بچو‌که‌که‌ی دیکه‌ی له‌ باوه‌ش گرتبوو و ده‌ستی گه‌وره‌که‌ی ر‌اده‌کی‌شا. ژته‌که‌ی، له‌ دوا‌ی منه‌وه، که‌وتبووه ئیوان هه‌ردوو کمانه‌وه، گوتی:

- وه‌یش! ته‌قه‌یه. گوت‌تان ل‌ییه؟

- له‌ ئیمه‌ی ناگرن.

- زوو‌که‌ن!

- تاهیر تریاک ده‌یگوت: «ئە‌گه‌ر ئیمه‌ بگ‌یر‌ین، هه‌وت سا‌ل زندان ده‌کر‌ین».

- تۆ بل‌یی ئە‌وانیش به‌سه‌لامه‌تی بگه‌نه‌وه ئە‌نطالیا؟

- سه‌رتان نه‌وی که‌ن، با نه‌تان‌بین!

- ته‌قه له‌ ئیمه‌ ناکه‌ن، له‌ ئە‌وانی ده‌که‌ن.

- ته‌نیا بۆ‌دل‌دانه‌وه‌ی ئیمه‌ ئە‌م قسه‌یه‌ی کرد.

- ده‌ستی «مه‌تین» به‌رنه‌ده‌ی، پیا‌وه‌که!

- ئاگاتان له‌ به‌ر‌پ‌یی خۆتان بی، ئە‌م ناوه‌ چالی زۆر تیدا‌یه!

- زوو‌که‌ن..!

- باش نییه که‌ به‌ره‌به‌یانه و نه‌ختیک به‌ر‌پ‌یی خۆمان ده‌بینن!

- شه‌و بگه‌شتینا‌یه چیمان ده‌کرد؟

- سه‌رتان نه‌وی که‌ن!

- وه‌رن بیره‌وه..!

- که‌مان ماوه.. ده‌ی..

دوا‌ی نزیکه‌ی چاره‌گه سه‌عاتیک گه‌یشته‌نه وشکایی و که‌نیسه‌که‌مان ل‌ی وه‌دیار که‌وت.

له‌ سییه‌م رۆژی مانه‌وه‌ماندا له‌ناو که‌نیسه‌که، کاتر‌م‌یر ده‌وری یازده‌ی پیتش نیوه‌رۆ، قاسم قاجاغ‌ گوتی:

- خۆتان ئاماده‌ بکه‌ن؛ ئە‌م‌رۆ کاتر‌م‌یر چواری ئیواره که‌شتیه‌که‌تان به‌ر‌ی

ده‌که‌وی به‌ره‌و ئیتالیا!

ہر وہا زور بہوردی ٹوہشی تیگہ یاندین کہ وہختی دہگہ بنہ ئیتالیا چی دہکین و چی دہلین و پاشان کی دہبین و بو کوی دہچین و بہچی دہچین و لہ کز تاییشدا چون دہگہ بنہ ناو فرۆکہ خانہی ستۆکھۆلم!

کاتی چاوم بہ تابلزی ہلواسراوی ٹو دیو پھجرہ کہ کہوت، تہ ماشایہ کی کاتژمیترہ کی دہستی خۆم کرد، گوتم: «باشہ، وا گہ یشتینہ مالمۆ». ژن و میترہ سویدیہ کہش، لہ گہل مندالہ کہ یان، خہریک بوو خۆیان کۆ دہ کردہ وہ دابہ زن. مندالہ کہ دہ گریا. بہ کسہر گریانی سہمای کچی خۆم بیرکہ وتہ وہ، کاتی لہ رۆژی خواحافیزیدا (سہما لہ سہ میان ہراشتر بوو: دہیزانی دہ رۆم!) تنۆک تنۆک فرمیسیکی دادہ باراند و دہ گریا، دہ بیگوت: - نا توخوا بابہ، مہ رۆ. بہ جیمان مہ ہیلہ. ناخر چیتر ناتبینینہ وہ...! بہ بیرکہ وتہ وہی ٹم قسانہی سہمای کچم، کزہ لہ جہرگم ہہستا. حہزم دہ کرد بگریم...

۱۴

ٹو ئیوارہ یہی کہ کابرا شہیقہ رہ شہ کہت بہ جتی ہیشٹ، فریای ٹوہ نہ کہوتی بجینتہ چیشٹخانہی چینییہ کان (ٹو چیشٹخانہی کہ راہاتووی ہہموو ئیوارہ یہک، دہوری کاتژمیتر حہوت و چارہ گیک، لہ شہ قامی Was- serto Str. شیوی تیا بخۆیت)؛ ہہولت دا زوو بگہیتہ ہۆتیل و فریا بکہ ویت بگہیتہ سہر کارہ کہت.

میشتکت، ہہر مہ ژوولی ٹو مہ سہ لہ یہ: چارہ نووسی تانیای خوشکت و دوو مندالہ کہی، میترہ کہی، ئنجا ٹو شہش ہزار و پینج صہد دۆلارہی کہ بہ ناوی تۆ لہ ئیتالیا و ہر گراوہ.

کاتی لہ سہر کورسیی پیتشوازیی ہوتیلہ کہ دانیشٹیت، بیرت لہ وہ دہ کردہ وہ کہ دہمودہست بکہ ویتہ سہر نامہ نووسین و تہ لہ فۆن کردن، بہ لام لہ بہر ہاتوچۆی بہر دہوامی میوانہ کان: دابہ زین، سہرکہ وتن، کلبل جی ہیشٹن، تہ لہ فۆن گہ یاندن، نووسینی ناوی میوانہ تازہ کان، پارہ و ہر گرتنی حسابی دوینی... تا کاتژمیتر یازدہی شہو ہیچت یچ نہ کرا. نہ شتدہ و بیست

بہ پہ لہ پہل ہیچ بکہیت و ہیچ بریاریک بدہی.

کاتژمیتر یازدہ و چارہ گی شہو بوو. سہرت بہ تہ واوہتی چۆل بوو، لہ پیتشوازیی ہوتیلہ کہ دا تہ نیا ماہوویتہ وہ. دہسکی تہ لہ فۆنہ کہت ہلگرت:

۰۰ ۰۶ . ئنجا کۆدی شاری مالمۆ و تہ واوی ژمارہ کہت لیدا. گویت لی بوو، تہ لہ فۆنہ کہی مامۆستا فہرہیدوونی زاوات لہ مالمۆ، لہ مالہ کہیدا دہ زرنگاہی وہ و کہس ہللی نہ دہ گرت.

جاریکی تر، دوو جاری تر، سنی جاری تر ہمان ژمارہت لیدایہ وہ. زرنگ.. زرنگ.. زرنگ.. زرنگ. ہہر گیز، کہس وہ لامی نہ دہ دایہ وہ. دہ بی لہ کوی بی؟ ئی ماقولہ تانیا گہر اندرایتہ وہ ٹہستہ میول و ٹو قیت قیت لہ مالہ وہ دانیشٹیت؟ زور لہ وانہ شہ بہ داویدا چوویتہ ٹہستہ میول، لای قاچاغچیبہ کان. کابرای پالتۆ رہش گوتی کہ ناوی سہرۆکہ کہ یان گہ یلان گہرہ نتیہ. ملیارد پیرہ. بہ ٹہسل خہ لکی کہر کوو کہ. لہ کی بیرسم؟ بیگومان ئیستا لہ وانہ یہ کاک فہرہیدوون ناویشانی ٹوہی لہ لا ہہ بی، یان سؤراغیکی کرد بی! ئیستا ہہ بی و نہ بی، کاک فہرہیدوون دہ بی دہنگوباسیکی تازہی لہ لا ہہ بیت!

نہ فرہتی لی بی: کابرای شہیقہ رہش، ناویشانی تانیای خوشکتی لہ ٹہستہ میول نہ دایہ: بوٹہ وہی بتوانیت پہ یونہندیان پیتوہ بکہیت. زانیت بی ہوودہ یہ لیبی بیارپیتہ وہ. دلنیاش بووی کہ ہہر لہم رۆژانہ دا دہتوانیت بیدۆزیتہ وہ و بگہیتہ ٹاکامیک. ئیستا چی بکہیت؟ بہم شہ وہ چی بکہیت؟ چیت لہ دہست دی؟ دہستت بو قہلہ مییک درپژ کرد و کاغہ زیکت لہ بہر دہم خۆت دانا. دوا کی کہ مییک بیر کردنہ وہ، نووسیت:

بہرپیز و خۆشہویست، مامۆستا فہرہیدوون....

ہیوام بہختہ و ہری و سہر فرازیتہ.

بہوورہ؛ زور بہ پہلہ ٹم نامہ یہت بو دہ نووسم. ہہرچہ ند بہ داخہ وہ، تاکو ئیستا یہ کتریشمان نہ دیوہ و یہ کتریش ناسین، بہ لام من زور خۆشحالم بہ وہی کہ جہنابت بوویتہ تہ زاوی ئیمہ و شانازیت پیتوہ دہ کہین.

راستیہ کہی، من ٹہمرۆ ئیوارہ زانیومہ کہ جہنابت گہ یشتوویتہ تہ

سوێد و لە شارێ مالمۆ دەژی. بێگومان دەبوایە من، کاتێ گەیشتیته سوید، بەهاتما یە لات و سەرم لێت بدایە، بەلام راستییە کە ی - من نازانم ناخۆ جەنابت کە ی یان چ سالتیک گەیشتیویتە ته سوید؟- من ماوەیەکی زۆر لە ئیتالیا بووم، ماوەیەکی ش لە پاریس بووم و لە کۆتاییدا هاتمە ئەلمانیایا. لە ئەلمانیایا تا کۆتاییستە لە حەوت شار ژیاوم و زۆر درەنگ مافی پەناھەندەیییم بۆ دەرجوو (بە هەمووی سالی و نیویک نای مافی پەناھەندەیییم لە ئەلمانیایا بۆ دەرجوو و پەساپۆرتی ئەلمانیان داومەتی؛ هەرچەند ئەوا یازدە سالتیک دەبێ لە ئەلمانیایا!). لە ماوەی سەرەتا لە بەرلین بووم، پاشانی ماوەیەکی لە شتوتگارت، ماوەیەکی لە میونخ، ئنجا سی سالتیش لە کۆلن بووم. پاشان ئەمە تەنیا ماوەیەکی کورتە دیسان لە بەرلین گیرسامە تەو و دەستم ئیشیکێ گرتوو. ئیتر بۆیە، لەبەر سەرگەردانی و بێ جێگە و پێگەیی خۆم، جگە لەمەش (جەنابت دەزانی) کە مالمۆ و مان لە کەرکووک نەمان و هاتوونەتە هەولیر، ئیتر بۆیە تا کۆتاییستاشی لە گەلدا بێت هەوال و دەنگویاسی باوکم و تانیای خوشکم و جەنابت نەدەزانی. لەوانەشە، تا رادەیک «ئێهالی» خۆشمی تیا بووی. هەرچەند خۆ دوو جارانیشت بە دەستی برادران نامەیکەم بۆ کەرکووک و نامەیکەم بۆیان بۆ هەولیر ناردوو، هیچ وەلامیان نەداومەتەو. لەوانەشە وەلامیان دا بێتەو و بە دەستم نەگەیشتی! ئەمە غەریبییە و خۆت دەزانی: بەشەر لێرە مەژغولتر و ماندووتر و سەدان سەراو و دەراوی بەسەر دیت و دەیان جار ناویشانی دەگۆڕی. هەلبەت بێگومان، من لە خۆشی و بەختەو دەری ئێوێش زیاتر هیچی دیکەم ناوێت و داشماناوە لەم ماوەیەدا سەرێک لە کوردستان بە دەموو و ئینشاللا باوکم ببینمەو. پێرۆزێستان بێت: بیسترومە دوو مندالێستان هەیه.

کاک فەرەیدوون گیان..

راستیە کە ی، ئەمڕۆ ئێوارە پیاویک هاتە لام. عارەب بوو. لەو دەچوو قاچاغچیی گواستەو دەری رێبوارەکانی سنووری کوردستان بێت بەرەو ئەوروپا، یان ئەندامی تا قمیکی قاچاغچییەکان یان نوێنەرێکیان بێت لە ئەوروپا (لە بەرلین). هاتە لام و ئەوێ بۆم

باس کرد کە تانیای خوشکم (خۆی و دوو مندالی) گەیشتیوونەتە ئیتالیا و پاشان «نازانم بۆچی و لە چ زرووفیکدا و کە ی» بەرەو ئەستەمبۆل سنوورداش کراونەتەو؟!

تکایە حەزەدەکم بزانم.. ناخۆ ئەم هەوالە تا چ رادەیک راستە؟ ئەگەر راستە، ئایا تۆ چ دەنگویاسیکێ تازە ی تانیا و مندالەکان دەزانی؟ تکایە ئاگادارم بکەو بۆ ئەوێ بتوانین هاوکاری یە کتر بکەین بۆ دۆزینەوێان یان هیچ نەبێ دلنیام بکەنەو لە هەوالی سەلامەتی خۆتان.

کابرای عارەبی قاچاغچی ئەوێ گوت کە گوا یە من، شەش هەزار و پینج صد دۆلارم (لە پێگە ی کە سیکەو کە گوا یە من ناردوو مەتە لای تانیای خوشکم لە ئیتالیا) لە تانیای خوشکم وەرگرتوو بۆ ئەوێ بیدەم سەر دەستە ی قاچاغچییەکان.. پاشان من ئەم پارەیک وەرگرتوو و نەمداونەتی و بۆ خۆم خواردوو مە.

حەزەدەکم (جەنابت و تانیای خوشکیشم) هەر بۆ ئاگاداریتان ئەو بزانن کە من کاری وام نەکردوو و ئەمە لە من ناوەشیتەو و لە گەل رەوشتی من ناگۆنچی. هەر بۆ ئاگاداری. من دلنیام، گیرورگرتە کە لە شوتیکێ دیکە یە و لەوانە یە تانیا خۆی، لە منیش و لە جەنابیشت باشر بتوانی شتەکانمان بۆ روون بکاتەو.

من لەبەر ئەوێ ناویشانی تانیای خوشکم نازانم لە ئەستەمبۆل، هەر وەها لەبەر ئەوێ تەنانەت نازانم چۆن چۆنیش پە یوێندی بەمالی باوکم بکەم لە هەولیر؛ ئەم نامەیکەم بۆ بەرێز نووسی؛ بە لکو لە هەوال و دەنگویاسی خۆتان ئاگادارم بکەیتەو. بە پێی قسە ی کابرای عارەبی قاچاغچی: تانیا و مندالەکان ئیستا لە ئەستەمبۆل.

ئەگەر لە گەل تانیا بە یە کتریش گەیشتیوون و ئیستا لە لای خۆتە، ئەوا چاو و دلستان روون و ئەمە ی خوارووە ناویشانی منە لە بەرلین؛ ئاواتە خوارم هەر وەختیکێ پیتان بکرتیت سەردانم بکەن.

تکایە لەو «هەوال» و گۆیەندە ی کابرای عارەب بۆی باس کردبووم، ئاگادارم بکەو: راستە یان نا؟! چونکە زۆر نارەحەت و نا ئارامی کردوو. ناشزانم لێرە، دەستەوێستان و دوور، چی بکەم و چیم یی

دەکریت؟ مێشکم خەریکە رادەوهستیت. بەزووترین کات وەلامم بۆ بنووسەوه!

لە مائەوه بەداخەوه ژمارەى تەلەفۆنم نییە، بەلام ئەمە ناو نیشانە که مە:

محەمەد حەمە رەحیم شوانی

برای تانیای خیزانت
Sirwan Hikmet BABAN
Kirchatal. st. 33
۱۰۹۶۹ Berlin

تیبینی: لێره، ناوی خۆم گۆربوه و ناوم (سیروان حیکمەت بابان).
ئەمەش ژمارەى تەلەفۆنى ئەو هۆتیلەى تیبیدا کاردەکم، تەنیا بەشەوان لە کاتژمێر ۸ ی ئیوارەوه:

۰۰۴۹ ۶۲۱۵۲۹۲۴۷۳

کاتێ پینوسە که تانا، بیری ئەوه دەکردهوه نامەیه کیش بۆ سەرکهوتی هاورپێت لە فلۆرەنسا، نامەیه کیش بۆ عیماڵ لە کۆلن، هەر وهه نامەیه ک بۆ بەهزاد لە میونخ بنیریت و داوایان لێ بکهیت که بەزووترین کات هەرچی نامەیه ک بۆ ناو و ناو نیشانی خۆت (چ کۆن، چ تازە) گەیشتیته ئەوان، تکایه بۆتی بنیرن!

بەلام ئاخەر پاش ئەو هەموو سالە، تۆ چەندین کەمپ و چەندین مائە برادەر و چەندین شارت کردووه. نامەیه ک بۆ تۆ هاتبێ، چۆن دەگاتەوه دەست تۆ؟ پاشان کێ تاقەتی ئەوهی هەیه هەر بەدوای تۆدا بگهڕێ؟ لە تانیای خوشکه که ساسە که ت زیاتر کێ حەوجه و حەزی بیستنی هەوالی تۆی هەیه، بەدبەخت!

برپارت دا، سبەینی زوو ئەو نامەیهی «کاک فەرەیدوونی زاوات»، لەسەر رێگەى خۆت بە «بەربیدی ئیکسپریس» رەوانە بکهیت!

ئەوروپا، بەپێچهوانەى کوردستان، ئەوهی خوشە: کاتێ تۆ لە هەر

شارێکی ئەوروپاوه دەلێی: «دوو سبەینی لە کاتژمێر بۆ نمونە سبێ پاش نیوهرۆ دەگەمەوه مائەوه» ئیتر قسە که ت لە ۹۹٪ بەراست دەگهڕیت؛ هیچ گرفت و رێگریک نایەنه بەردەمت؛ بەتەواوەتی، لە هەمان کات و سات و رۆژی دیاریکراوا دەگهیت!

چۆن لە پارێسەوه، لەناو فرۆکه خانەى شارل دوگۆل، کاتێ حسیبى کاتی هەلفرینی فرۆکهى پارێس بەرهو ستۆکھۆلم و لەوێشەوه حسیبى کاتی بەرێ کەوتنی شەمەندەفرى ستۆکھۆلم بەرهو مالمۆ و لەوێشەوه حسیبى بەرێ کەوتنی پاصى بەردەم شەمەندەفرخانە بەرهو گەرەکه کهى خۆمانم کردبوو و دامنابوو کاتژمێر سبێ پاش نیوهرۆ بگەمەوه مائەوه؛ بەتەواوەتی کاتژمێر سبێ پاش نیوهرۆ گەیشتمەوه بەر دەرگای شوققە کهم لە مالمۆ.

هەر که بەپەلە پەل دەرگا کهم کردەوه و جانتا گەورە کهى خۆمم راکیشایه ژووهرهوه، تەماشای پشت دەرگا کهم کرد، دیتم: سێ نامە لە پشت دەرگا کهم کەوتوون. دەرگا کهم داخست و بەپەلە پرووزی کەوتە پشکینى ناو نیشانی نامەکان، بەلکو ئەمە خواپە نامەیه کم لە تانیاه بۆ هاتبێ!

نامەى یه که میان لە عیراقه وه هاتبوو، بەلام پوولیتیکی کەنەدای لێ درابوو؛ دیاربوو که لە کەنەداوه پۆست کرابوو. نامەى دووه میان لە برادەریکی نەروێجمه وه، هاتبوو که مپه کهى پيشووم و لەوتیه نیردرا بوو بۆ ئەم ناو نیشانه تازەیه م. نامەى سبیه میشیان لە لایەن کەسبىکی نەناسیا وهوه. لە تورکیا وه هاتبوو.

پیش هەموو شتیک ئەو نامەیه م هەلپچری که لە عیراقه وه (لە هەولێره وه) بۆم هاتبوو. کارتیکى پیرۆزبایی بوو که لە مائە خوشکه که مەوه ناردرا بوو. لەنجەى خوشکه زا که م بوو، پیرۆزبایی لێ کردبووم «بەبۆنەى گەیشتنى تانیا و مندالەکان بۆ ئیتالیا». نووسیبوو «بیس توومانە که تانیا و سەما و سەمیان گەیشتونە تە لات. چاو و دلێ هەمووتان روون!». هەر وهه سالای باو کم و دوو برا بچوو که که مى بۆم ناردبوو، نووسیبوو «هەموویان گلەبى دەکەن و دەلێن: بۆچی نامەمان بۆ نانیرئ».

بە پەلە پەل نامە کهى نەروێجیشم خویندە وه: فەتحوللای کوری که ریم

کہردزی دراوسیمان بو، کہ پیکہوہ لہ ہہولیر لہ دواناوندی (شاکر فہتاح) ماموستا بووین و پاشان لہ یک ہفتہدا و پیکہوہ ہہولیرمان بہرہو ئہستہمبؤل جی ہیشتبوو. لہ ئہستہمبؤل لہیہکتری جودا بووینہوہ، چونکہ ئہو لہگہل ہندئ قاچاچیبی دیکہ بہرئ کہوتبوو. لہ نامہکہیدا نووسیووی کہ دوا سالییک و نیو چاوپروانی لہ نہرویچ، ناچار، چوہ پیرہژنیکی نہرویجیبی مارہ کردوہ و ئیقامہکہی پی وەرگرتوہ. ئیستا ئاسوودہیہ و پەساپورتیشی ہہیہ. ئنجا داوا ئہوہی لی کردبووم کہ - حز دہکا ہہوالی من بزانیٹ و ئاخو من گہیشتووم بہچی؟ - نامہی بو بنوسم!

نامہی سییہم، کہ بہانقہست دوام خستبوو بو کوتایی، لہوہ دہچو نامہیہکی قورس بیت. کاتی کردمہوہ وینہیہکی فوٹوگراف کہوتہ بہرچاوم: تانیا و سہما و سہمیان بوون. گوتم: «وہی گیان سہما». ہہر سیکیان، باش ہہستم پی کرد: سہرہای ئہوہی پوشتہ و پەرداغ، جلوہرگی تازہی تورکیایان لہ بہرخو کردبوو، بہلام لاواز ببوون. زہردہخنہ گہشہکانیانم نا بہسنگی خوہمہوہ: قوربانتان ہم! لہ پشستہوہی وینہکہ ہیچ نہنووسراوو. ئنجا نامہکہم کردوہ، بہکسہر ہہستم کرد: نامہکہ بہخہتی تانیا نہنووسراوو. حزم دہکرد بزائم کئ ئہم نامہیہی بو نووسیوہ؟ لہ خوارہوہی نامہکہدا، لہ کوتاییبہکہیدا، کہسیک بہناوی «گہیلان گہرہنتی» ئیمزای کردبوو. گہیلان گہرہنتی کییہ؟! نووسیووی:

ماموستای خوہویست، برای بہریتیم، ماموستا فہرہیدوون موشیر مستہفا..

ئہم کاتہتان شاد...

من ناوم گہیلان رہسوولہ، خہلکی کہرکووکم، لیرہ لہ ئہستہمبؤل پیتم دہلین (گہیلان گہرہنتی)، ناسیوای خہزووری جہنابتیم. خہزوروت، خالہ حمہ رہحیم، باوکم و برا گہورہکہم لہ کہرکووک باش دہناسیت و متمانہی تہواوی بہمن ہہیہ. ہہر بوہش داوا لہ من کرد کہ کچہکہی خوئی (بہ ناوی تانیا) کہ دہکاتہ خیزانی جہنابت، لہگہل ہہر دوو مندالہکانتان لہ ہہولیرہوہ بگہیہنمہ سوید بو لای خوٹ.

منیش دہمودہست، دوا رییککہوتن لہگہل ئہوان، بہنرخیکی زور کہم (کہ خوا دہزانی تہنیا تہکلیفی پەساپورت و بلیت و مہسرووفاتہکانی ترہ) پەساپورتیکی ئہلمانیم بویان نارده ہہولیر و ہینامنہ ئہستہمبؤل. پاشان خوٹ (با تانیا خان بوٹ بگہرتتہوہ) بزانیہ چ قہدر و حورمہتیکم لییان گرتوہ و چہند خزمہتیان کراوہ! نہمہیشٹ مساوہیہکی زور (وہکسو خہلکی تر) لییرہ بمیننہوہ، ہہر زوو موعامہلاتہکانم بویان جیبہجی کرد.

حز دہکہی بہرسہ لای خوٹ: لہ ئہستہمبؤل ہہموو کہسیک «گہیلان گہرہنتی» بہدہسپاکی و راستگویی دہناسیتتہوہ. الحمد للہ ہہر لہ مندالیبہوہ خانہدان و چاوتیر و بہخشنده پەروہردہ کراوم و ہہرگیز چاوم لہ پارہ نہبوہ. پارہم تہنیا بو ئہوہ ویستوہ کہ خزمہتی خوٹ و میللہتہکہی خوٹ پی بکہم. خوا دہزانی، دہیان جار مال و خیزانہ کوردی وا ہہبوونہ گہیشتونہتہ ئیرہ و پارہیان پی نہبوہ، بیئہوہی بہیلم لیتم بہپارینہوہ، لہسہر حیساب و مہسرفی خوٹ موعامہلاتم بویان کردوہ و بلیتم بویان کرپوہ و بہریم کردوون. وہ ہہرگیز ئہگہر کاریک لہ سہدا سہد نہزائم سہردہکہوٹ، نایکہم. ہہمیشہ - عادہتم وایہ - ئہگہر نہزائم ئہو کہسہ لہ سہدا سہد دہگاتہ جیبی خوئی، نایتیرم. بو ناردنی ہہر کہسیک و ہہر خیزانیک گہرہنتیم ہہیہ. من بہگہرہنتی نہبی ہیچ کہسیک نایتیرم. تا ئیستا زیاتر لہ ہزار خیزانم ناردوٹہ ئہوروپا. ہہمیشہش، کاتی ئہو خیزانہ یان ئہو کہسہ دہگاتہ ئہوروپا و جیبی خوئی، ئنجا پارہکہی لی وہردہگرین.

ئہم قسانہم بوہ بو جہنابت نووسی تہنیا بو ئہوہی دلنیا بییتہوہ کہ خیزانہکەت، تانیا خان، خوشکی خوٹہ و لیرہ ئہمانہتی برای خوہتی و غہمت نہبی! ئہم دواکہوتنہش، باوہرت ہہبی: خہتای ئیمہی تیدا نییہ. خواش دہزانی، ہہرگیز نامہم بو خہلک (بو خزمی ئہو کہسانہی دینہ لام و دہیانہوی بچنہ ئہوروپا) نہنووسیوہ. ئہمہ یہکہم جارہ (لہبہر خاتری جہنابت و لہبہر خاتری خالہ حمہ رہحیم) ئہم نامہیہم بو جہنابت نووسی و دلنیات دہکہمہوہ لہ سہلامہتی تانیا خان و دوو مندالہکەتان.

راستییه کهت دهوئ: تانیا خان زۆر پهله به تی! دهلی: «قهی ناکا به پرتگی ئیتالیاشدا بیت هر بماننیره، براكه له ویتیه و به لکو نه ویش ده بینم و یارمه تیمان ده». منیش، راستییه کهی، حهز ده کهم جارئ نهختیکی دیکه چاوه پرت بکهن بۆ نه وهی به پرتگی فرۆکه خانهی نهسته مبول - ستۆکهۆلم یان (نهسته مبول - وارشۆ - پاشان به پاپۆر - سوید) به شتیوه یه کی باشتر و راسته وخۆ بیاننیرم. به لام تانیا خان، له وه ده چی زۆر متمانهی پیم نه بیت، یانیش په لهی بیت و نه توانی چیتر چاوه پرت بکات. هر داوای نه وهم لی ده کات که بام به پرتگی ئیتالیاشه وه بیت.. هر بیاننیرم.

لیت ناشارمه وه: به پرتگی ئیتالیاه، ئیشه که زۆر زووتر ده کړئ. ته نانهت ده توانم - بۆ ئیتالیا - هر ئیستا ده موده ست به پرتیان بکه م. به لام من ده مه وئ به «گه رهنٹی» بیاننیرم و شهرمه زاری جه نابت و خاله حه مه ره حیم نه یم. جگه له مهش نامه وئ سومعهی کاره کی خۆم بدۆرینم.

که واته، ئینشالا له ههفته یه ی داها توودا کاره که یان به لایه کدا ده خه م و ده یاننیرمه لای جه نابت. هیوادارم به یه کتر شاد بینه وه و به زووترین کات به یه کتر بگه نه وه. پیشتریش تانیا خان - خۆی ته له فونتان بۆ ده کات.

به خواتان ده سپیرم و هر بژین

برات : گه یلان گه رهنٹی - نهسته مبول
Geylan GERENTI
Tarlabsi Cadasi N. 93 / 1
Beyoglu . ISTANBUL

زۆر سهیره! نه م کورده تا ئیستاش فیری نه وه نه بووه که بهرواری نووسینی نامه کهی، له سه ره وهی یان له خواره وهی نامه کهی خۆیدا بنووسیت! ئی بۆ نه وهی خه لک بزانی نه م شتانهی تو نووسیوتن، کهی روویان داوه، «جه ناب»! باشه، من ئیستا، چون بزانه م نه نامه یه کهی نووسراوه و هی کام رۆژه! چون بزانه م نه مهی تو ده یگپرتیه وه، کهی بووه و کهی به ته ما بوویت بیاننیرت!؟

ته ماشای مۆزی به ریده کهی نهسته مبولم کرد که له سه ره پشتی زهرفی

نامه که نووسرابوو؛ سارد بوومه وه. نه م نامه یه ی «گه یلان گه رهنٹی» هه ژده رۆژ پیشتر نیردراوه، واته پیش نه و رۆژهی که تانیا به ته له فون قسه م له گه لم بکات. ئۆف.. که واته، هیچ هه والیکه ی تازهی تانیا و منداله کانه نیسه. دوا نووسینی نه م نامه یه، به چه ند رۆژتیک، تانیا و منداله کانه به پرت که و توون. به ره و کوئ؟ کهس نازانی! چی بکه م خواجه!؟

له سه ره سیسه مه که، هر به جلی سه فه ره وه، سه رم نوشتانده بووه ناو کوشم، هر دوو دهستم له ملا و له ولای لاجانگی خۆم گیر کردبوو؛ پیشم ده خواره وه. چی بکه م! چاره چییه؟

ته نیا به رلین ماوه! تاقه هیوا یه کم به وه یه بجمه به رلین، لای کاک محه مه دی برای تانیا! به لام بجمه کام گه ره ک، کام شه قام؟ له و به رلینه پانوپۆر و فراوانه دا له کوئ به دوا یدا بگه ریم؟ نه خیر، له وانه یه، له هه مووی باشتر نه وه بیت: له کونی ژووره وه دانیشم و چاوه پرت بکه م. هیچ دوور نیسه نه مرۆ یان سه بهی، وه لامیک، هه والیک، ده نگویاسیکم هر پین بگات. بیگومان، نه مرۆ یان سه بهی په یوه ندییه کم هر ده بی پتیه بکرت! کئ نالی هر له م رۆژانه ی رابردودا تانیای به سته زمان ده یان ته له فونئ بۆ کردووم و کهس نه بووه وه لامی بداته وه! به لی، وا باشته نه م ته له فوننه به چی نه هیلم و له م ماله دهرنه چم.

۱۶

چه ند رۆژتیکه، گیروگرفتی تانیای خوشکت و میترده کهی و دوو منداله که یان، به ته وا وه تی ریتی ژیانتی گوپیوه! باش تیبنیت کردووه. به لی، بیگومان. راسته.

جاران، خه ریک بوو ورده ورده ده که وتیه خه ویکه قول له وه: ته نیا بۆ کاتی کارکردنی هوتیله کهت وه خه بهر ده هاتیه ته وه. به لام ئیستا هه ست ده که ییت پیوستیت به بیدارییه کی زیاتر (بیدارییه کی به رده وام) هه یه بۆ نه وهی بتوانیت بزانی تانیای خوشکت و میترده کهی و منداله کانیان چییان به سه ره هاتوه؟ چاره نووسیان به چی گه یشتوه؟ ده گه نه کوئ؟

کہواتہ، ئەمەبە: ئەگەر شتیک یان کەسێک لە ژبانتدا ھەبێ کە خۆشت بویت و پێوەندیت پێبەو ھەبێ، ئەوا ئەو شتە یان ئەو کەسە رزگارت دەکا، ژبانت پێ دەبەخشی؛ ھەمیشە بێدار و زیندووت رادەگری!

بەتانیبە کەت لەسەر خۆت لادا و لەناوجی ھاتیتە دەرەو. جزووی قاوہ کەت لەسەر تەباخە کە ی تەنیشت سیسەمە کەت دەست دایە، قاوہیە کت بو خۆت تی کرد.

لەسەر کورسیە کەت، ئانشکی راستت لەسەر مێز، جگەرەبە کت بە دیار قاوہ کەوہ داگیرساند. بێدەنگ، مات، لەسەر خۆ مژت لە جگەرە کەت دەدا و جار جار (دەرەنگ دەرەنگ) فریکت لە قاوہ کەش دەدا. بیری دە کردەوہ. وەلامدانەوہی مامۆستا فەرەیدوونی زاوات بۆچی دواکەوت؟

دەنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ناوی بەلوووعە کە جارسی کردیت. ھەلسایت چووی شێرە ی بەلوووعە کە توندتر بێستیت. گەر پرایتەوہ سەر ھەمان کورسیە کەت، دانیشتی تەوہ. ئینجا لە ناکا، دەنگی ئحمە ئحمی پیاوہ پیرە ئەلمانیبە کە ی دراوسیت راپچلە کاندیت:

- ئحم. ئحممم..

پاشان تریک...

ئحمە ئحمە کە، لەگەڵ دەنگی ترە کە ی دەنگی دایەوہ. ئنجا خشە خشی سۆلە کە یشی، ھیتواش ھیتواش، لەگەڵ پێی خۆی رایدە کیشا. لە ناکا:

- تەپ..

بەریدی نوئی پاش نیوہرۆ!

چووی تەماشات کرد: کۆمە لیک گۆفاری پرۆپاگانە و ھیچی تر. باشتروا بێ ئەمڕۆش، ھەر کە گەیشتی توتیلە کە، تەلە فۆنیکێ تر بو کاک فەرەیدوونی زاوات بکەیتەوہ. ھەفتە یە ک زیاترە کە تۆ نامەت بو ی ناردوہ، کە چی.. سەیرە.. ھیچ خە بەریکی نیبە!

- تەق.. تەق.. تەق.. تەق..

لە دەرگا درا.

گویم لێ بوو. دیسان، زۆر توندتر، لەسەر بە کتر.. تەق تەق تەق.. لە دەرگای شوققە کەم درا بێوہ.

بێ ئەوہی ھیشتا بچم دەرگا کە بکەمەوہ، دیتم: پیرەژنە سۆتیدیە کە ی خاوەن شوققە کەم (ئەو ریزە شوققە یە کە من لە یەکیکیانیدا بووم و ھەمووی ھی ئەو بوون) ھات وە ک عیسرائیلیکی بچکۆلە لەسەر سیسەمە کەم راوہستا.

پیرەژن، بە توورە یی و گازان دەوہ، ھەردوو دەستی لەملا و لەولای ناوقە دی خۆی گرتبوو. چاوە شینە کانی، وە ک چاوی پشیلە یە ک ی زۆر گەورە، لیم زەق کردبوونەوہ. منیش، وە ک مردوو بێک لەناو تابووتە کە ی خۆم، لەسەر سیسەمە کە ی خۆمەوہ، راکشاو لەسەر پشت، تەماشایم دە کرد، بێ ئەوہی بتوانم ھیچ قسە یە ک بکەم.

پیرەژنە سۆتیدیە خاوەن شوققە کەم، قیژاندی بەسەرما:

- تۆ بۆچی ھەلسایتی؟

من، وە ک مردوو بێک لەناو تابووتە کە ی خۆمدا، لەناو سیسەمە کەم، لەسەر پشت راکشاو، ھەردوو دەستم لە پشت سەری خۆم گرتبوو.

پیرەژنە کە دیسان قیژاندی بەسەرما:

- تۆ بۆچی ھەلسایتیتەوہ؟ ئیوہی پەناھە ندە تا کو کە ی لەم ولاتە ی ئیمەدا ھەر دەنوون و پال دەکەون؟

پاشان توندتر قیژاندی:

- تۆ بۆچی ھەلسایتیتەوہ، ئە ی ھاوار!؟

من تەماشای پیرەژنە کەم دە کرد. بەماندوو بیبە ک ی بە کجار زۆرەوہ گوتم:

- خانمە بەرێزە کەم! تازە لەسەر گەر پراومە تەوہ.. زۆر ماندووم. وازم لێ بێنە!

پیرەژنە کە، سەرەرای توورە بوونی خۆی، ھەستم کرد بەزەبی پیمدا دیتەوہ: روندک زایە ناو چاوە کانی و قولپی گریانیک ی لە ناکاوی دا:

- تۆ بۆچی، ھەمیشە ھەر دەنووی؟

من وە ک مردوو بێک لەناو تابووتە کە ی خۆمدا، لەناو سیسەمە کەم،

لەسەر پشتەم راکشایبوم، بێ ئەوەی هیچ وەلامی پیرەژنە سوێدییه که بدمەوه، تەماشایم دەکرد. ئەم جا .. پیرەژن دەستی کردە گریان، گوتی:
- تانیای ژنەکەت و هەردوو مندالەکەت لە بەحری ئیجە خنکاون. هەستە!

من، وەک مردووێک لەناو تابووتەکەم خۆمدا؛ لە ناکاو - بەبیستنی ئەم هەوالە - راجلەکام و هەستامەوه سەرپێ! شلەژاو، دیتم «تەق تەق تەق تەق...» دەرگایە! رام کرد دەرگاکەم بەپەله کردەوه.
پیرەژنە سوێدییه خاوەن شوققەکەم بوو. هەر که دەرگاکەم لێ خستە سەر گازەرای پشت، بەئینگلیزی پیتی گوتم:

- تۆ بۆچی هەر دەنووی؟

من، خەوالوو، ترساو، لە شلەژانی خۆمدا فربانەکەوتەم وەلامی بدمەوه، بەتایبە تیش کاتی بینیم سێ پۆلیسی لەگەڵ خۆی هیناوه!

- من ئەوا سێ رۆژە هەر دێم لە دەرگاکەت دەدەم، تۆ هەر نوستووی!

- نەخێر نەنوستبووم.

- کەواتە خۆت لێ دەکەوی بەنوستوو.

- لە سەفەر بووم...

- نەخێر. دەزانم: خۆت لێ دەشاریتەوه؟

پیرەژن - خۆی و دوو پۆلیس (ئەوهی دیکەیان لەلای دەرگای دەرەوه راوەستا بوو) لەلایەکی ناو شوققەکە راوەستابوون.

پیرەژن رووی لە پۆلیسەکان کرد و گوتی:

- ئەم پەناھەندە کوردەیه!

پۆلیسەکە، موزوهردیکی چاوشینی دەم و لێو ئەستوو، هەستم دەکرد چاوی لێم زەق دەکاتەوه (بەلام هەر خۆی ئاوها بوو). پیرەژن، دیاریوو پیشتر بەپۆلیسەکەم گوتبوو که جارێ سوێدی فێرنەبوویە. پۆلیسەکە بەدەست ئامازەوی بۆ ئەوه کرد که ناسنامەکەم خۆمی بدمەمی، لە هەمان کاتیشدا بەئینگلیزی لیتی پرسیم:

- ناوت چییە؟

- فەرەیدوون موشیر مستەفا.

ئنجای بەشێوهیەکی ئامۆژگارییانە پیتی گوتم:

- ئەم ژنە، خاوەنی ئەم شوققەیهی تۆیه. تۆ لەوەتە هاتوویتە ناو ئەم شوققەیه، ئەوه دوو مانگە، هیچ پوولتیکت نەداوەتی!

- راستە.

پیرەژن، یەكسەر رووی لە من کرد، گوتی:

- خەتای خۆم بوو. گوتم: «قەمی ناکە؛ مادام پەناھەندەیهکی کوردی بەلەنگازیت، پیتشەکی مەمدەرێ، لە کۆتایی مانگدا بدمەری». بەبیرتە؟

من رووم کردە پۆلیسەکە، بەئینگلیزییه شەرکەم خۆم پیتم گوت:

- جەناب، بەلام من لە کۆتایی مانگی رابردوودا روخسەتیم لێ وەرگرت؛ گوتم «لەبەر ئەوهی ژنەکەم و دوو مندالەکەم لە ئەستەمبۆلەوه لەسەر سەفەرن و دین بۆ لام؛ پارەم پێویست دەبێ... بەلێن بێ: سەرە مانگی داھاتوو، هەر دوو مانگت پیکەوه دەدەمی!».

پۆلیسەکە گوتی:

- ئی، ئەوەتا، ئەوا ئیمە بەرەو سەرە مانگی سییەم دەچین!

من که هەرگیز چاوەرێتی ئەو دەدەکرد پیرەژن پۆلیسم بیتیتە سەر، گوتم:

- بەلێن بێ: سەرە مانگی سییەم، یەعنی ئیتر دە رۆژیکی تر... هی هەر سێ مانگی بەیکەوه دەدەمی!

پۆلیسەکە گوتی:

- شتی وا نییە. لەسەر داخوایێ ئەم خانمە خۆی، که هەقی خۆشیت، ئەگەر سبەهێ ئیوارە پارەێ ئەم دوو مانگەم رابردووی نەدەیت، ئەوا یەكسەر ئەم هاوکارانەم دین بزگور و کەلوپەلەکانت فری دەدەندە دەرەوه.

- ئاخر...

- لە کۆتاییشدا، واتە مانگی داھاتوو، بری ئەو پارەیهی که تۆ قەرزاری ئەم ژنەیت، لە حسیتی بانقەکەت، بەدوو جارن، لە ماوهی دوو مانگدا دەدریتەوه ئەم خانمە. تیگە یشتیت؟

ده‌مویست دهم هه‌لبینم، کابرای پۆلیس گوتی:

- ته‌واو! هیج قسه‌یه‌کی تر ناکه‌یت! سبه‌ی ئیواره دوایین مۆله‌ته که قهرزی رابردووی شوقه‌که‌ت بده‌یته‌وه!

ئه‌م قسانه‌ی کرد و هه‌موویان چونه‌ ده‌ره‌وه.

کاره‌ساتیک که خه‌ریک بوو ورده‌ ورده‌ له‌ ژبانی مندا بیه‌ته‌ پشه‌وه، ئه‌وه‌تا: له‌ ماوه‌ی یه‌ک چرکه‌دا رووبه‌رووی من بووه‌وه و ده‌ستی پێ کرد.

من بیگومان ده‌مزانای پارهم له‌لا نه‌ماوه، حسیبی ئه‌وه‌شم کردبوو که ده‌بوایه‌ تا یه‌ک دوو رۆژی دیکه‌ چاره‌سه‌ری «بێ پاره‌یی» خۆم بکه‌م تا سه‌ره‌ مانگ! به‌لام من هه‌رگیز پیتشبینی و چاوه‌پێی ئه‌وه‌م نه‌ده‌کرد که سبه‌ینێ له‌ شوقه‌که‌م ده‌رده‌کریم و بێ مال ده‌مینمه‌وه.

له‌ ناوه‌راستی ژووره‌که‌م، پیتخاوس، به‌تاقه‌ فانیله‌یه‌کی عه‌للاگه‌وه راپه‌ستاووم. پیتکه‌نینم به‌ تراژیدیای ژبانی خۆمدا ده‌هاته‌وه. به‌خۆم گوت:

- من به‌راستی، سبه‌ینێ ده‌بێ چۆلی بکه‌م! بۆ کوی بچم؟

۱۸

به‌تانیه‌که‌ت له‌سه‌ر خۆت لادا و له‌ ناو جێ هاتیه‌ته‌ ده‌ره‌وه. جزوه‌ی قاوه‌که‌ت خسته‌ سه‌ر ته‌باخه‌ بچووکه‌که‌ی ته‌نیه‌ت سیسه‌مه‌که‌ت.

ده‌نگی تکانی دلۆپ دلۆپ ناوی به‌لووعه‌که‌، دیسان، سه‌رنجی راکیشایته‌وه. هه‌لسایت، چووی شیره‌ی به‌لووعه‌که‌ت توندتر به‌ست.

گه‌راپته‌وه سه‌ر کورسییه‌که‌ت و جگه‌ره‌یه‌کی دیکه‌ت داگیرساند.

له‌ ناکاو، دیسان، ده‌نگی ئحمه‌ ئحمی پیاوه‌ پیره‌ ئه‌لمانیه‌که‌ی دراوسیت:

- ئحم.. ئحمم...

پاشان تریک..

ئحمه‌ ئحمی پیاوه‌ پیره‌که‌ له‌گه‌ل ده‌نگی تریکه‌ی ده‌نگی دایه‌وه. ئنججا خشه‌خشی سۆله‌که‌ی. هیتواش هیتواش، به‌دوای خۆیدا راپه‌ده‌کیتشا. پاشان

له‌ ناکاو:

- ته‌پ..

به‌ریدی نوێی پاش نیوه‌رۆ!

به‌په‌له‌ ته‌ماشای به‌ریدی پشت ده‌رگا‌که‌ت کرد، ته‌نیا نامه‌یه‌ک بوو، له‌ ئه‌سته‌مبۆله‌وه هاتبوو. توانیه‌ت بزانیته‌ کێ ئه‌م نامه‌یه‌ی بۆ نارده‌ووت: گه‌یلان گه‌ره‌نتی! خیرا زه‌رفی نامه‌که‌ت هه‌لپچری. ته‌نیا دوو قسه‌ی تیدا نووسراو:

بۆ به‌ریز، کاک محمه‌دی حه‌مه‌رجه‌یم شوانی..

ئه‌م کاته‌تان شاد،

تکایه، ئه‌گه‌ر ئه‌م نامه‌یه‌تان به‌ده‌ست ده‌گات، به‌زوترین کات ته‌له‌فۆنیک بکه‌ن بۆ ئه‌م ژماره‌ی ته‌له‌فۆنه‌ له‌ ئه‌سته‌مبۆل:

. ۲۱۲ ۲۳۷ ۱۰۶۳

کاره‌که‌ په‌یوه‌ندی به‌تانیا خانی خوشکته‌نه‌وه هه‌یه.

دلسۆزتان: گه‌یلان گه‌ره‌نتی

Geylan GERENTI

Tarlabasi Cadasi N. 93 / 1

Beyoglu . ISTANBUL

۱۹

ناوماڵیه‌کی خۆش و پاک و رازاوه. دیاربوو که ده‌ستی ژنیکی خاتوون و خانه‌دان به‌رپه‌وه‌ی ده‌برد و پیاویکی کاسبی عاقلیش له‌ پشته‌وه‌ی هه‌موو که‌لوپه‌له‌کانی ناو ماله‌که‌ بوو.

مالی سه‌روه‌ت سه‌عیدی بازرگان! تاقه‌ مالیه‌کی کورد بوو له‌ مالۆ که من چاوه‌پێم ده‌کرد یارمه‌تیم بده‌ن. ژن و می‌ردیه‌کی خه‌لکی سلیمانی بوون. هه‌موو جارێ، کاتێ کاک سه‌روه‌تم ده‌دی، پیتی ده‌گوتم:

- ده‌ی، ئیشاللا مندا له‌کانیه‌ت به‌سه‌لامه‌تی ده‌گه‌نه‌ لات و به‌یه‌کتر شاد ده‌بنه‌وه!

ژنه‌که‌ی، خه‌ریک بوو له‌به‌رده‌مم ده‌ست بکاته‌ گریان، گوتی:

- کوێراییم دایه، ئه‌م به‌یانیه‌ راپیتچیان کرد..

- کاک سه‌روه‌تیا راپیتچ کرد؟

- به‌لێ.

گوتم: بۆچی؟

- ئەم عەسرە لەلای بووم. دەیگوت: «دەلێن: تۆ چۆن توانیوتە بیست و پینج ملیۆن کرۆنی سویدی بۆ کوردستان بنیڕیتەوه؟».

- یەعنی.. لەسەر چی گیراوه؟

- لەسەر ئەوهی که بیست و پینج ملیۆن کرۆنی سویدی بۆ کوردستان ناردۆتەوه.

- بەراست؟

- پێیان گوتوه: تۆ ئەم پارەیهت لەکوێ بوو؟ بۆ چیت ناردۆتەوه؟

- خانم.. تۆ دلنای لەسەر ئەمە گیراوه؟

- ئەپەرۆ.. ئەدی لەسەر چی گیراوه، مامۆستا فەرەیدوون؟

- هیچ نییە خانم، ئینشاللا هەر ئەمشەو بەری دەدەن؟

- تۆ بلتی؟

من دەمیتیک بوو شەرەتی پرتەقالەکە بەردەمم تەواو کردبوو. ژنەکەش، چاودرێ، جار بە جار ناودەستی راستی لەسەر پشتەدەستهکە دیکە خۆی دەدا و دەیگوت:

- وەیش! کابرا بۆ خۆی کاسبی دەکا! رەگەزپەرستان! ئەم سویدییاوە رەگەزپەرستان! چاویان بە کورد هەلنایە.

- باوەرناکەن کورد بتوانی بیست و پینج ملیۆن کرۆنی سویدی هەبیت.

- بەلێ، پێیان ناخۆشە کورد پارە بنیڕیتەوه ولانی خۆی!

من دەمزانی: کاک سەرۆت ئەگەر دەمۆدەستیش بەتایەتەوه، من هەر لە رووم نەدەهات که لەم دۆخە غەمگین و ناخۆشەدا تەنانەت داوای بیست کرۆنیشی لێ بکەم. گوتم:

- شەو بوو خان، ئینشاللا کاک سەرۆت ئەمشەو بەردەبیت و.. هیچ نییە. راستییەکە، حەزم دەکرد بچم سەرێکی لێ بەدم.

- نا، کاکە گیان، قەه ناکە. بەتۆ چی دەکرێ! پاشان قەدەغەشیان کردووه هاوڕێکانی سەری لێ بەدن. کوێراییم دایە.

- دەی.. کەواتە با بزانی تا سبەینی چی دەبی!

هاتمە دەرەوه.

بەو درەنگ وەختە ی شەو، بۆ کوێ چوومایە؟ رووم کردایەتە کوێ؟ پیاویکی وەک من، لە دوورە ولاتیدا، لە مالمۆ، سەبارەت بەوهی کرێی دوو مانگی رابردووی خانووم نەداوه، هەموو بزگور و کەلوپەلەکانم فری بەدەنە دەرەوه و خۆشم لە خانووەکە دەریکەن... بێ پارە و پوول.. بێ کەس و تەنیا.. بۆ کوێ چوومایە! رووم کردایەتە کوێ؟

بزگور و کەلوپەلەکانی خۆمم، بەئیزنی پیرەژنە سویدییه خاوەن مالهەکە «لەژیر قالدەرمەکانی ئاپارتمانەکە» کۆکردەوه و بەجیم هیشتن. پێم گوت: «با ئەم کەلوپەلەکانم تاکو سبەینی لیترە بن. سبەینی دیمەوه دەیانەم».

کاتێ، جانتا گەرەکم بەسەر شائەوه، گەیشتمە بەر دەرگای میترووی مالمۆ، هەستم بە برسیتییهکی زۆر دەکرد. لەتاو برسیتی خەریک بوو خەو دەبیردمەوه. دەمۆدەست، «نەوزاد نەجیب رواندزی» م بێرکەوتەوه، برادەرەکە ی محەمەدی ژنیرام، که چۆن لە پاریس لەژیر قالدەرمەکانی ئاپارتمانەکەدا مالمۆچکەیهکی بۆ خۆی دروست کردبوو، ئەو کورە گەنجە تیکسماڕووه لیقەوماوهی که شوفیترە عەرەبە پاریسییهکە پێی دەگوت «کلۆشاغ».

کەواتە.. ئەواتە، بەم شێوهیه دەست پێ دەکات. لە سەرەتادا هەرچی پارەت هەیه خەرجی دەکەیت و هیچ پارەت پێ نامیینی؛ پاشان لە خانووەکەشت دەردەکریت، بێ مال و بێ جێگە دەمییتەوه و شوپینکت نامیینی لێ بنووی؛ ئیتر لە جێگە ی خۆتەوه (لە برسان و لە هیلاکیان، دەپۆرژیت و) سەرت بەسەر شانت شوژ دەبیتهوه و وردە وردە لە جێگە ی خۆتەوه خەوت لێ دەکەوی. کاتێ بەیانیهکە ی چاوەکەیتەوه، دەبینی لەسەر جاده یان لەناو میتروویهک خەوتوویت و بوویته «کلۆشاغ».

کەواتە ئاوهایە که خەلک لە ئەوروپا دەبیته «کلۆشاغ»! لە سەرەتادا پارەت نامیینی، ئنجا دوا ی ئەوه خانووت نامیینی، پاشانی ئیتر وردە وردە بەم جوړه ژیاوە رادییت و دەبیته یه کییک لە ئەوان!

ئۆف! تانیا گیان! خۆزگە چاویکت لێم بووایه! خۆزگە دەتبینی: ئەو هەشت هەزار دۆلاره ی من و ئەو ده هەزار دۆلاره ی تۆش، که بههەمووی

دەکاتە هەژدە هەزار دۆلاری پێک .. چۆن منی کـردۆتە لانهواز و لاکەوتەیهکی ئەوتۆ که خەلک بەزەبیبیان پێمدا بێتەوه! خۆزگە دەتبینی: ئەو هەژدە هەزار دۆلاری هەمانبوو .. منی گەیانداوتە چ زەلکاوتیک! هەژدە هەزار دۆلار! سویدییهکی دەولەمەندیش، مامۆستایهکی زانکۆی سویدیش .. تەمەننای ئەم پارهیە دەکات! هەر سویدییهک، لێرە، لە ولاتی خۆی، هەژدە هەزار دۆلاری هەبێت .. دەتوانی خۆشتەین ژبانی پێ بنیات بنیت و ئاسوودەترین ژبانی لە گەل مآ و مندالی خۆی پێ بەسەر بەریت! کەچی لە دەست ئێمە دا بوو پەشماریک و لە گەردەنمان ئالا.

ئەو تەمەننای مآ، مآ فرۆشتنمان، ئوتومبیل فرۆشتنمان، خانوو فرۆشتنمان .. راکە راکە و جەرەزەبی و خاریج خاریجمان بوو که منی گەیاندا ئەم سەکو ساردەدی بەردەم میترووی مآ!

«ئەوروپا»، «ئەوروپا»، ئەوروپا بوو که منی گەیاندا ئەم ئیوارە برسی و بێ کەس و بێ مآ و حالەیی سوید! ئەوروپا بوو که منی گەیاندا ئەم پۆزە رەشە و تۆشی گەیاندا سەر سنوورەکانی مەرگ و تەنیاپی .. سەرگەردان، کەس نازانی ناخۆ ئیستا چ گەردەلول و گێژەنییک قووتی داوی! ئۆف تانیا گیان لە کوئی؟ لە کوئی! لە کوئی تا پیت بلیم:

- ئەری چی بوو ئەو چیشته حیزە هەر گەرم نەبوو!

لە کوئی تا پیت بلیم:

- ئەو بۆچی دیسان پانتۆلە کەمت ئوتوو نەکردوو؟

لە کوئی تا پیت بلیم:

- دە زووکه، دەی .. ناوچیگا که راخە و خەوم دئ!

لە کوئی؟ لە کوئی تا تۆش دەست بکەیتەوه مەلم و دلم بەیتەوه، پیم بلیمی:

- فەرە گیان توورە مەبه! دەگەرپینەوه .. دەگەرپینەوه ولاتی خۆمان.

لە کوئی تا تۆش سەمیان بخەیتە باوەشمەوه و پیم بلیمی:

- تەواو. بستیک ویرانەکی ولاتی خۆمان بەهەموو ئەوروپا ناگۆرمەوه

.. تۆه!

لە کوئی؟ لە کوئی تا پیت دەستم بگریت و لەم زەلکاوه رەشە ساردەم رزگار بکەیت و دووبارە سەری کاسم بنییتەوه سەر سینهی نەرمی خۆت و لە گەلما بگریت و بلییت:

- غەریبیت دەکەم ..

لە کوئی تانیا گیان، لە کوئی تا پیت بلیم:

- تۆخەیی، تانیا گیان! خۆ دۆزیتەوه!

ئۆف، تانیا گیان، بەس ئەگەر ئەم جارە بتدۆزەوه!

جاننا گەورە کەم بە تەنیشتمەوه، ئانشکم بەسەریدا داوو، لە ژێر قالدەرمەکانی ناو میترووی مآ، لە نزیکی کووشکە، قاجم لێ راکیشابوو، غەریب غەریب، تەماشای ریبوارەکانم دەکرد و غەمگین غەمگین بیرم لە حالی خۆم دەکردوو! بیرم لە دوینی دەکردوو، که چۆن لە ناکا و هەموو شتیکی گۆرا، که چۆن لە ناکا و دەرکرام و بێ مآ مامەوه! بیرم لە تانیا و سەما و سەمیان دەکردوو .. دەبێ لە کوئی بن، گەبشتبە کوئی؟

دوینی بەیانی، پیم ئەوهی شوققە کەم بەیە کجاری بەجی بلیم، هیچ نامەیهکم دیسان بۆ نەهات و هیچ تەلەفۆنیکیش نەکرا. ئەم بەیانیهش، دیسان، سەرکی شوققە کەم دایەوه .. هیچ!

لە ژێر قالدەرمە ناو میترووی مآ، ئانشکم بەسەر جانناکەمەوه، سەرەرای غەمگینی و غەریبی و بێ کەسی و بێ لانهیی خۆم، بەلام هەستم دەکرد باش توانیومە خۆم وا پیشان بەم که چاوەرپی شەمەندەفەری بەرەو شوتینیک .. دەکەم! برسیتی نەبووا، بەهەموو شتیکی دیکەم هەل دەکرد .. چەندی بیرم دەکردوو، جەسارەتم نەدەکرد بچم داوای قەرزێ هەزار کڕۆنیک لە مآ فەلەستینییهکی دراوسێمان بکەم!

باشە، من بۆچی، دوینی، کاتی نامەم بۆ محەمەدی برای تانیا نووسی، نەمگوت «هەندی پارەم بۆ بنێر!»، بۆچی بەراشکاوییهوه بۆم نەنووسی که لەبەرئەوهی کڕی خانووی دوو مانگی رابردووم نەداوو، بەزەبری پۆلیس لە شوققە کە کردمیانە دەرەوه و ئیستا لەسەر جادەم و لەناو میترو دهنووم؟ لە

همه مووی سه بیرتر، من باش ده مزانی ته نانهت بهک کرۆنیش چیه پیم نه ماوه، بۆچی بۆم نووسی که ئەمشه و ته له فۆنت بۆ ده کهم بۆ هوتیه کهت؟ ئەگەر پاره ی کارتیه ته له فۆنیکم هه بووایه، له وانه یه بارمی هه ندیک سوو کتر بکر دایه: ته له فۆنیکم ده کرد بۆ قاسم، قاسمه درێژ، له ستۆک هۆلم. خۆ سالانیکی زۆره براده رین، له رووم ده هات پیتی بلیم: «قاسم، هه زار کرۆنیکه خۆتم، به قهرز، بۆ بخه سه ر حسابه کهم». به لام ئەدی دوا ی ئەوه؟ ئەدی ئەگەر من به وێ سه ریکه ئهسته مپۆل بدهم و بچم سۆراغیکه ئه و مندالانهم بکه م! نه خیر. کاری من به هه زار کرۆن و به دوو هه زار کرۆن مه یسه ر نابیت! نه خیر!

باشترین چاره سه ر ئەوه بوو که ده موده ست سواری شه مه نده فه ر به به ره و به رلین، بۆ لای محه مه دی ژنبراکه م به رێ کهوم. ناو نیشانه کهم لایه، زوو ده مده زویه وه. جانتاکه م فری ده دایه ماله که ی و ده مگوت: «محهمه د گیان، ئەمه حالی منه! چی بکه ین!». نه خیر، هیچ عه یب نییه، ژنبرای خۆمه و له ماله که ی ده مینمه وه.

که واته، هه زار کرۆنیک، تا ده گمه به رلین، چاره سه ریکه باشه، به شی بلیت و به شی ناخواردنی ئەم ئیواره یه شه ده کات. به لێ.

– هه زار کرۆن له کێ به قهرز وه ر بگر م؟

من سه باره ت به وه ی ته نیا دوو مانگ و نیو بوو هات بوومه مالۆ، ته نیا مائی سهروه ت سه عیدی بازرگان و سێ چوار کور ی گهنج و مپرد مندالم له مالۆ ده ناسین. ده مزانی کاک سهروه ت ئەمپرو ش هه ر به رنه دراوه، تازه ئەگه ر به ریش درابیت، له رووم نایه ت دیسان بچمه وه ماله که یان و به م وه زعه ناخۆشه یان داوای قهرزیان لێ بکه م.

له ناو هه موو ئەو کوره گهنجه کوردانه ی مالۆش، بیرم ته نیا له یه کیتکیان کرده وه، ده یگوت «خه لکی کوورانم». پپده چوو منی له هه ولیر، له دووره وه ناسیییت و بزانی که مامۆستا م، چونکه یه کهم جار کاتێ یه کترمان ناسی، به «مامۆستا» ناوی بردم. کاتێ له گه ل گهنجه کانی دیکه ی براده ریشی، له گوگاده که ی مالۆ شه ره تمان ده خوارده وه، ویستی پاره ی شه ره ته که ی منیش بدا. شوقه که ییشی، له هه مان گه ره که که ی من بوو.

شوقه که ییم ده زویه وه و چوومه به رده رگا که ی. کاتێ ده رگا که می لێ کرده وه، دیار بوو تازه له خه و هه ستابوو. گوتم:

– ببووره ئەگه ر له خه وم هه ستان دبییت!

چاوی خۆی هه لده پشافت، گوتی: قه ی ناکه.

گه لیک روو خۆشانه به خیره اتنی لێ کرده م:

– فه رموو! فه رموو مامۆستا!

من حه زم نه ده کرد بچمه ژووره وه، پینشم جوان نه بوو هه موو چیرۆکی خۆمی بۆ بگپیرمه وه و بلیم «له سه ر ئەوه ی کرتی خانووم نه داوه، له شوقه که ده ربان کرده وم». هه ر له به ر ده رگا که، به کورتی براندمه وه و له کۆتاییدا گوتم:

– ئیدی باوکه که م.. توش وه کو کور ی خۆم وایت، تا سه ری مانگ، ئەگه ر له لات هه زار کرۆنیکم به قهرز بده ییت.. سوپاست ده که م!

ئهو کوره گهنجه سویندی به گۆری باوکی خۆی خوارد که ئەمه نزیکه سه ره مانگه و بۆ خۆیشی ته نیا ۱۷۵ کرۆنی له لا هه یه! یه کسه ر باوه ریم پیتی کرد و به جییم هیشته بۆ ئەوه ی بۆ خۆی بچیت بنویته وه.

– چی بکه م؟ هه زار کرۆن له کێ قهرز بکه م؟

چاره سه ری دیکه م نه بوو: ته نیا ماله فه له ستینییه که نه یه! باشتره. ده چم له ده رگای ئەوان ده دهم. ئیستا له ماله وه ن. به بیانووی ئەوه ده چم که ناخۆ هیچ نامه یه کم بۆ نه هاتوه بۆ ئەوی! ئەگه ر دیتیشم روویان له گه ل کرایه وه، ته له فۆنیکیش بۆ ماوه ی یه ک خوله ک هه ر له لای ئەوانه وه بۆ محهمه د ده که م و پیتی ده لیم: «ئهمشه و ده گمه لات». مالتیکی خانه دان و باشن. گفتیان ده ده می، ده لیم:

«به لێن بچ! سه ری مانگ ده تانده مه وه».

ئهم ماله فه له ستینییه، ده میکه ده یاناسم. هه ر له گه ل یه که مین رۆژی گه یشتتم بۆ مالۆ بۆ ئەم گه ره که؛ سه ره رای ئەوه ی دوو مائی سویدی له نیتوان مائی ئەوان و شوقه که ی مندا هه یه؛ خۆیان به دراوسی تی من زانیبوو و هه ر له یه که م رۆژی گه یشتنمه وه، ئەبوو ئەیاد، ئیواره که ی،

جہ میٹک کوبیہی فہلہ ستینی بی بۆ هیئام و گوتی:

- له لای ئیمه عاده ته.

گوتم: چی؟

گوتی: نه گهر مالتیکی تازه بیتته گهرهک، چیتستی بۆ ده بهین.

گوتم: سوپاس. له لای ئیمه ش ههر وایه!

ئه بوو ئه یاد! دلنیام داخوازییه کهم رت ناکاته وه! ئه و په پری ئه گهر نه شیبوو، ده لیم: «باشه پاره ی کارتییکی ته له فۆنم بده ری؛ به لکو ئه مشه و ته له فۆنیک بۆ محمه دی ژنبراکه م بکه م هه ندی پاره م بۆ بخاته سه ر حسابی بانقه که م!»

۲۰

به تانییه که ت له سه ر خۆت لادا و له ناوجی هاتیتته ده ره وه. جزوه ی قاوه که ت خسته سه ر ته باخه بچوو که که ی ته نیشته سیسه مه که ت.

دهنگی تکانی دلۆپ دلۆپ ئاوی به لووعه که، دیسان، سه رنجی راکیشایتته وه. هه لسا یته، چووی شیریه ی به لووعه که ت توندتر به ست. گه رایتته وه سه ر کورسییه که ت و جگه ره یه کی دیکه ت داگیرساند.

له ناکاو، دیسان دهنگی ئحمه ئحمی پیاوه پیره که ی دراوسیت:

- ئحم.. ئحمم...

پاشان تریک..

ئحمه ئحمی پیاوه پیره که له گه ل دهنگی تره که ی دهنگی دایه وه. ئنجا خشه خشی سۆله که ی. هیواش هیواش، به دوا ی خۆیدا رایدده کیشا. پاشان له ناکاو:

- ته پ..

به ریدی نوبی پاش نیوه ریۆ!

به په له ته ماشای به ریدی پشت ده رگا که ت کرد، ته نیا نامه یه ک بوو، له به رلینه وه هاتبوو، له لایه ن مامۆستا فه ره ی دوونی زاواته وه. خیرا زه رفی نامه که ت هه لپچری. نووسیوی:

بۆ به ریز، کاک محمه د حه مه ره حیم شوانی..

کاکه محمه د گیان،

ئه م کاته و هه موو کاتیکی دیکه ت ههر شاد بی!

راسته: من زاواتانم و تۆش برای تانیای خیتزانیته؛ که چی تا ئیستاش یه کتریمان نه دیوه! دیاره، ئه م حاله ته، سه باره ت به زرووفی نااسایی کوردستان، به سه ر زۆر که سی دیکه شدا هاتوو. ههر چۆنیک بی، زۆر خۆشحالم به ناسینی جه نابت و هیوادارم له داها توویه کی نزیکا داومان به یه کتر بکه ویت.

راستییه که ی، من له میژه گه یشتوو مه ته سوید، نزیکه ی سال و نیویک ده بی؛ به لام پیشتتر ههر له که مپ بووم. ته نیا دوو مانگ و شتیکی (ههر چۆنیک بی سئ مانگ ده بی) که مافی په ناهه نده بیم بۆ ده رچوو و په ساپۆرتیان داومه تی. ئیستا له مالمۆ ده ژیم، شاریکی بچکۆله یه له باشووری سوید.

گله بیم لی نه که ی: من ههر له و ریۆ ده وه ی گه یشتوو مه ته سوید تاکو ئه مرۆ زیاتر له حه وت نامه م بۆ ناردووی، بۆ ئیتالییا. به هه مان شتیه، تانیای خوشکیشت، باوکیشت (له هه ولیر و له ئه سته میۆله وه).. ده زانم: به رده وام نامه یان بۆت ناردوو. راستییه که ی، ئیمه که سمان، نه مانده زانی که تۆ ئیتالیات به جی هیشتوو و پرووت کردۆته ولاتیکی دیکه. ئه گه ر نامه و ناو نیشانی تازه ی خۆت بۆ مائی باوکت نارد، ئه مه ناو نیشانه که یه تی:

(هه ولیر. نزیک ته ربیه. به رامبه ر ساحه ی ریمه کانی عه نکاوه

شوققه ی ماله ئاواره کانی که رکوک

قاتی یه که م. مائی حه مه ره حیم که رکوک)

ئه مه ش ژماره ی ته له فۆنه که یه تی: ۲۸۶۳۰

ئه گه ر ویستت راسته وخۆ هه والی بزانیته.

پیتم خۆشه که له به رلین ده ستت ئیشیکی گرتوو و له هوتیلک کار ده که ی. راستییه که ی، باوکت، له وانه یه پیوستی به یارمه تیی تۆ هه بیته. خراب نییه ئه گه ر جار جار، وه ک کوری هه موو خه لک، شتیکیان بۆ بنیترته وه!

بەلێ، دوو مندالمان هەبێ؛ گەورەکیان (سەما) کچە، ئیستا دەبێ تەمەنی شەش ساڵ بێت؛ بچووکەکیان (سەمیان) کورە، تەمەنی ئەویش سێ ساڵە. بێگومان شاگەشکە دەبێ ئەگەر خالی خۆیان ببینن و بە بزانی خالێکیان هەبێ! تانیا هەمیشە دەیگوت: «سەمیان لە محەمەدی برام دەچێ».

کاک محەمەد گیان،

زۆر زۆرم پێ خۆش بوو کە لەناکا و نامە ی تۆم بە دەست گەیشت و هەواڵتم زانی. ناشانم کێ ناوێشانی منی پێ داویت (باخوا خێری بنووسری!)، چونکە من لە ئەوروپا، بە تاییبە تیش لە سوید زۆر کەم خەڵک دەناسم و برادەرم زۆر کەم. تۆ ئەو ناوێشانی منت لە کوێ بە دەست کەوتوو؟

تۆ وا پێ دەچێ ئاگادار نەبیت و نەزانیت: من زیاتر لە دوازدە رۆژە هەر بەدوای تۆدا دەگەریم و دەمەوێ بئێدۆزموه. برادەریکم هەبێ هەبێ ئیبراھیم شەمزی - یە، دوو بەدوور تۆ دەناسیت، پێی گوتم کە کاتی خۆی تۆ لە فلۆرنسا لە گەڵ کورێک بە ناوی رۆژیاری، بە یەکەو شوقە یەکتان بە کرێ گرتبوو. ئەو کاک رۆژیاری خزمی ئیبراھیم شەمزی برادەری منە. ئیتر ئەو کاک ئیبراھیم ناوێشانی رۆژیاری برادەرەکە ی تۆی بۆ ناردم و گوتی: «بچۆرە فلۆرنسا، بۆ لای رۆژیاری.. دلنیا بە دەیدۆزیتەوه!». پاشان دیتم باوکیش هەمان ناوێشانی تۆی لە فلۆرنسا بۆ ناردم کە هەمان جێگە بوو. ئیتر، بۆیە، من هەستام، لە مالمۆه بەرەو فلۆرنسا بەرێ کەوتم، بۆ ئەو ی تۆ بدۆزموه!

بە داخو، کاک رۆژیاری ناوێشانی تۆی نەدەزانی، دەیگوت: چونکە زۆر لە مێژە فلۆرنسای جێ هێشتوو.. بەلام دوا چوار پێنج رۆژ مانەو دەم لە فلۆرنسا و سۆراغکردم لە برادەرە کوردەکان، برادەریک لە فلۆرنسا (خوا خێری بنووسی!) ناوێشانی برادەریکی تۆی دامێ (نەوزاد نەجیب رواندزی) لە پاریس؛ ئەویش باش بوو پێی گوتم کە تۆ ئیستا لە بەرلین دەژیت. کەواتە من، ئەگەر ئەمرۆ ئەم نامە بە ی تۆ ئەگە یشتایە تە دەستم؛ دامنا بوو کە سەبەینی یەکسەر بەرەو بەرلین، بۆ

لای تۆ بەرێ بکەوم. هەرچەندە، سەبارەت بەو ناوێشانی تەوای تۆم لە لا نەبوو، زۆر هیلاک و ماندوو دەبووم هەتا دەمدۆزیتەوه؛ تەنانەت کە ناوی خۆشت گۆزیو، ئەمە مانای وایە هەر زۆر زەحمەت دەبوو بئێدۆزموه. کەواتە ئەم ناوگۆزینی تۆ بوو کە هەموو شتیکی لە ئیمە تێک داوه و هیچ نامە یەکی منیش و تانیاش نەگە یشتۆتە دەستت! جگە لەو ی کە چەند ساڵە تۆ فلۆرنسات بە جێ هێشتوو و ئەم هەموو ولات و ئەم هەموو شارانی ئەلمانیا کردوو؛ ناوی خۆشت گۆزیو! منیش لێرە سوید و ئیتالیا و فەرەنسا ئەم، لە ماوی ئەم هەفتە یەدا بەدواتدا نەگەریم. هەر چۆنیک بێ، وەک دلنیا (لە ئاسمان بەدواتدا دەگەریم و تۆ لەسەر زوی بەردەستم کەوتی).

کاکە محەمەد گیان، ..

ئەو هەموو گەران و سۆراغکردنی من بەدوای تۆدا تەنیا بۆ ئەو بوو کە منیش سۆراغی (تانیا) و مندالەکانی لێ بکەم! بزانی ناخۆ لە کوێن و چیمان بەسەر هاتوو؟ چونکە من، قاچاغچیەکان (ئەوانە ی تانیا و مندالەکانیان لە ئەستەمبۆلەوه بەرێ کردوو) بە هیچ شتێوە یەک ناواسم. تانیا دەیگوت کە یەکیک لە قاچاغچیەکان خالی حەمەرە حیمە و کەرکوکیبە، متمانە یان زۆر پێشەتی. دووینیش نامە ی یەکیک لەو قاچاغچیەکانم لە ئەستەمبۆلەوه پێ گە یشتوو و ناوی «گەیلان گەرەنتی» یە. پێ دەچێ هەمان ئەو قاچاغچیە ی خزمی باوکت بێت. گەیلان گەرەنتی کیبە؟ تۆ دەیناسیت؟ تکایە، ئەگەر راستە کە ئەم قاچاغچیە خزمی ئێو یە و دەیناسیت، بەزوو ترین کات پە یوێندی پێو بکە و سۆراغی تانیا و مندالەکانی لێ بکە! چونکە لە نامە کە ی خۆیدا کە بۆ منی ناردوو، هیچ ژمارە ی تەلەفۆنیکی خۆی بۆ من نەنووسیو. دلنیاشم دەبێ تەلەفۆنی هەبێت! ئەم پیاو قاچاغچیە، واتە گەیلان گەرەنتی، تاقە کە سێکە کە ئەمرۆ بتوانی پێمان بلێ: تانیا و مندالەکان لە کوێن؟ من هەر ئەمرۆ ئیستا - هەر ئیستا - نامە کە ی تۆم بە دەست گە یشتوو و وا دەمۆدەست وەلامت بۆ دەنووسمەوه. دوا تەواو کردنی ئەم نامە یە، خۆیشم تەلەفۆنیکی بۆ باوکت دەکە مەوه و داوی ژمارە ی تەلەفۆنی ئەو گەیلان گەرەنتیە ی لێ دەکەم، بە لکو ئەگەر ژمارە کە ی

له لا بیت و بمداتی. خۆم قسه بهک له گهل گه یلان گهره ننتی خۆی دهکهم و بزائم داخوا تانیا و منداله کان گه یشتوونه ته کوئی و چیبیان بهسه هاتوو؟! توش لای خۆته وه، تکایه، ههمان شت بکه و ههولیک بده!

گه یلان گهره ننتی له نامه که بیدا نه بنوو سیوه ناخۆ تانیا و منداله کانیه به کام ریگه دا و به ره کوئی ره وانه کردوو؛ به لام باوکت، که ته له فۆنی بۆ دهکهم، ههمیشه پیم دلئی «گه یشتوونه ته ئیتالیا، لای محهمه د». ئیتر منیش بۆیه ته نگا و بووم و چوومه ئیتالیا. ته نانهت دواى ئه وهی که له ئیتالیا ش گه رامه وه، له ناو فرۆکه خانه ی پاريسه وه، دیسان ته له فۆنیکم بۆ باوکت کرده وه، که چی دیسان ههمان شتی پین گوتمه وه: «گه یشتوونه ته ئیتالیا، لای محهمه د». باوکت، راستیه که ی، تا ئیستا، له وه زیاتر، نه یستوانیوه هیچ شتیکی دیکهم پین بلتیت! له وانه شه، له وئ، قاچاغچیه کان درۆی له گهل بکه!

من پیش ئه وهی بشجمه ئیتالیا، گومانم له وه ههر هه بوو که به راستی هاتینه ئیتالیا بۆ لای تو. به ههر حال، وه زعه که ئاوايه و تانیا خۆشی ههفته یهک زیاتره هیچ سهروسه دا و دهنگواسیکی نییه. نه ته له فۆنیکی بۆ کردوو، نه نامه یهکی ناردوو. نازانم به خۆی و به دوو منداله وه له کوئین و چیبیان بهسه هاتوو؟ ئایا ریگه یان لئ هه له بووه؟ ئایا گیراون و سنورداش کراونه ته وه؟ ئایا قاچاغچی قۆلی بریون و شتیکی لئ کردوو؟ یان به به حری ئیجهدا هاتوون و (خوانه کا!) له ئیجه خنکاون؟! نازانم. به ته و او ته شیره و به دحال بوویه و نازانم چی بکه م؟ سئ رۆژه، له وه ته ی له فلۆره نسسا گه رامه ته وه، چاره گه سه عاتیکیش چیه له مال نه چوومه ته دهره وه: له ترسی ئه وهی نه وهک تانیا ته له فۆنیکم بۆ بکات! که چی ههر چاوه رئ دهکهم و هیچ خه به ریکیان نییه! له کئ بیرسم؟ چی بکه م! نازانم چی بکه م. وه زعی دهروونی و ماددیشم لیره زۆر خراپه. ههموو شتیکم لئ تیک چوو. کاتی خۆی، ئوتومبیل و خانوو که مان و ههرچی ههمانبوو فرۆشتمان و دامانه په ساپۆرتی ته زویر و پارهی «سه فهر». له ههولیر، وه لحاصل، ئیستا هیچمان نه ماوه. لیره ش، خۆت ده زانی، من ته نیا دوو مانگ و شتیکه په ناهه نده بیم بۆ

دهرچوو. ئه و پارهبه ی که له ماوه ی ئه م دوو مانگه دا له سۆشیالی ئیره وهرم گرت، ته نانهت به شی ئه م سه فه ره شمی نه ده کرد به ره و ئیتالیا و فه ره نسا و گه رانه وه م. ههرچی پارهی هه مبوو، به هه ده ر چوو، له پینا و هیچ.

تکایه ئاگاداریش به: چیت به ناو نیشانی پیشووم نامه م بۆ مه نووسه، چونکه ناو نیشانم گۆراوه و چیت له وئ نازیم. به م ناو نیشانه ی خواره وه نامه م بۆ بنیره که ناو نیشانی ماله عه ره بیکی فه له ستینین، دراوسیتی من، به لام به عه ره بی له سه ری بنووسه (لید الاخ فریدون)، ده مناسن، خۆم هه موو رۆژی جاریک بۆ وهرگرتنی نامه کانم ده چمه لایان و ده گاته دهستم. ئه مه ناو نیشانه که یه:

Fewaz AL_TAMIMI
Vasavagen 19 - B
Malmö

کاک محهمه د گیان،

من ناتوانم هه ندئ شت هه یه ئیستا له باره ی خۆمه وه بۆت باس بکه م، چونکه من و تو ئه مه یه که م جار ه - ئه ویش به نامه - یه کتر ده ناسین و ده ترسم به غه له ت لیم تی بگه ی، به لام ته نیا له وه نده تی بگه که من ئیستا باری دهروونیم زۆر خراپه و وه زعی ماددیشم به ته و او ته تی تیک چوو. ئیراده م به یه ک جاری رووخواوه و نازانم چی بکه م و بۆ کوئی بچم؟! هیچیشم پین ناکرئ. هه ز دهکهم بیمه تنۆکیک فرمیستک و عهرز قووتم بدا.

من هیوام ته نیا به وه هه بوو که هاتیبیتنه بهرلین بۆ لای تو. ئه و ئیستا تو دلنیات کردمه وه که له لای تو ش نین. ئیتر چی بکه م؟ بۆ کوئی بچم؟ له کوئی بگه ریم؟ نازانم. خه ریکه میتشکم تیک ده چن. تیناگه م: چوونه ته کوئی؟ له کوئین؟ بۆچی ته له فۆنیکم بۆ ناکه ن؟ بیر ته نیا له یهک شت دهکهمه وه: فیزیه کی تورکیا وهر بگرم و بچمه ئهسته مبول، بۆ خۆم له ئهسته مبول به دوا یاندا بگه ریم. ئه ویش جاری پیم ناکریت و تا ئیستا بریارم نه داوه. راستیه که ی، ده بی پارهبهک بۆ ئه و سه فه ره م به ره و ئهسته مبول بیتنه دهستم ئنجا ده توانم. جگه له وه ش خۆت ده زانی: ماوه یه کی زۆری پین ده چی تا فیزیه ی تورکیات ده ده نی. ههر

چۆنیک بیت، ئەمشه‌و تەله‌فۆنیکت بۆ ده‌که‌م و به‌تەله‌فۆن هه‌ندی قسه ده‌که‌ین.

من راستییە‌که‌ی، ئە‌م‌رۆ به‌یانی، دوای ئە‌وه‌ی که نامە‌که‌ی تۆم به‌ده‌ست گه‌یشت و خوێندمه‌وه، بۆ ئیوارە‌که‌ی یه‌ک‌سه‌ر ده‌بوایه ماله‌که‌م چۆل بکه‌م و ئە‌م خانووه (ئە‌م ناو‌نیشانه‌ی ئیستام به‌جی بێ‌لم). ئیتر به‌داخه‌وه، تەله‌فۆنه‌که‌شم له‌ قیس چو، ئە‌گینا ژماره‌ی تەله‌فۆنی خۆ‌مت‌م ده‌دای‌ین و ده‌توانی تۆ تەله‌فۆنم بۆ بکه‌یت.

هه‌ر چۆنیک بێ، گه‌رنگه: تۆ خۆشت په‌یوه‌ندی به‌قا‌ج‌ا‌ج‌ی‌یه‌که‌ی ئە‌سته‌مبۆ‌له‌وه بکه، که ناوی گه‌یلان گه‌ره‌نتییه. ئە‌مه‌ی خواره‌وه ناو‌نیشانه‌که‌یه‌تی. ژماره‌ی تەله‌فۆنه‌که‌ی خۆی بۆم نه‌نووسیوه. «له‌وه ده‌چێ ئە‌م قا‌ج‌ا‌ج‌ی‌یه‌یه‌ ژماره‌ی تەله‌فۆنی خۆیان نه‌ده‌نه باوکی خۆشیان!». به‌لام خراپ‌یش نییه، وه‌کو گوتم: ئە‌گه‌ر تەله‌فۆنیک بۆ باوکت بکه‌یت و ژماره‌ی تەله‌فۆنه‌که‌ی له‌ ئە‌و وه‌ر‌ب‌گ‌رت. چونکه وه‌ک باسی ده‌که‌ن، ئە‌و گه‌یلان گه‌ره‌نتییه‌ خزمی خۆشتانه و ده‌بێ تەله‌فۆنه‌که‌ی، له‌لای باوکت هه‌بێ.

Geylan GERENTI
Tarlabasi Cadasi N. 93 / 1
Beyoglu . ISTANBUL

ئیت‌ر تکایه تۆ خۆت تەله‌فۆنیک بکه و بزانه ئە‌و قا‌ج‌ا‌ج‌ی‌یه‌ کێیه که خزمی ئیوه‌یه و جیی متمانه‌یه! چونکه وه‌کو پێم گوتی: ئە‌و گه‌یلان گه‌ره‌نتییه ئە‌م‌رۆ تاکه که‌سه‌یکه که بتوانی پیمان ب‌ل‌ئ‌ی تانیا و منداله‌کان له‌کوێن! ئە‌گینا کێ به‌ر‌ب‌رسیاره له‌ چاره‌نووسی تانیا و ئە‌و منداله‌کانه؟ چییان لێ هاتوه؟ هه‌روه‌ها هه‌ز ده‌که‌م تەله‌فۆنیک بۆ هه‌ول‌ب‌ر‌یش بکه‌یت، بۆ باوکت، به‌ل‌کو بزانیته هه‌و‌الی تازە‌ی ئە‌و‌ی چیه؟ ئیتر، محمه‌د گیان، هه‌رچی شتیکی دیکه‌شت له‌ده‌ست دیت، لای خۆته‌وه بیکه! چونکه من لی‌ره، به‌راستی، هه‌موو شتیکی خۆ‌م له‌سه‌ر دانا و باری ده‌روونی و ماددیم، وه‌کو پێم گوتیت، زۆر خراپه. خه‌وم نه‌ماوه. که ده‌شنووم هه‌میشه‌ خه‌ونی ناخۆش ده‌بینم...

له‌باره‌ی ئە‌وه‌شه‌وه که پیاویک (وه‌ک تۆ ده‌لێی له‌وانه‌یه قا‌ج‌ا‌ج‌ی بیت) هاتۆته لای تۆ و گوتویه‌تی که گوايه (شه‌ش هه‌زار و پینج

سه‌د دۆ‌لاره‌که) تۆ خواره‌وتوه! دل‌نیا به‌کاک محمه‌د گیان: من به‌هه‌موو شتیکی پروا بکه‌م به‌مه‌ پروا ناکه‌م. ئە‌مه له‌ ئە‌خلاق‌ی تۆ و مالی ئیوه ناوه‌شیتته‌وه. به‌لام تکایه، به‌چۆره‌وه لای ئە‌و پیاوه‌ عه‌ره‌به قا‌ج‌ا‌ج‌ی‌یه و لێی بکۆ‌له‌ره‌وه: بزانه مه‌سه‌له‌که‌ چیه؟ چۆنه؟ له هه‌موو‌ب‌شی گه‌رنگ‌تر سۆراغی ئە‌وه‌ی لێ بکه که تانیا و منداله‌کان ئیستا له‌کوێن؟ ئە‌مه، ئیستا، له هه‌موو شتیکی گه‌رنگ‌تره. چونکه من پێم وایه، وا ده‌رده‌که‌وتیت، که که‌سه‌یک (هه‌بێ و نه‌بێ قا‌ج‌ا‌ج‌ی‌یه!) له‌وانه‌شه سه‌ر به‌هه‌مان جه‌ماعه‌تی خۆشیان بیت) قۆلی تانیاش و قۆلی گه‌یلان گه‌ره‌نتی-شی برییت! هه‌رچۆنیک بێ، من وا تی ده‌گه‌م: تانیا و منداله‌کانی من بوونه‌ته قوربانی س‌خ‌افاتی ئە‌و قا‌ج‌ا‌ج‌ی‌یه‌یه‌ که «گه‌یلان گه‌ره‌نتی» له ئە‌سته‌مبۆ‌ل سه‌ر‌کرده‌یانه. به‌لام نازانم چۆن؟! وا پێم ده‌چێ یه‌کیک له قا‌ج‌ا‌ج‌ی‌یه‌کان (هه‌ر له جه‌ماعه‌تی خۆیان) خیانه‌تی کردییت و پاره‌که‌ی خواره‌وتییت! له‌و نیوانه‌شدا تانیا و منداله‌کان تووشی چورتم‌یک هات‌بن! نازانم.

تانیا و منداله‌کانی خوشکی خۆت له‌بیر بیت، تکایه.

چاوه‌ر‌پێی وه‌لامی به‌په‌له‌تم. ئە‌مشه‌و خۆشم تەله‌فۆنیکت بۆ ده‌که‌م.

من جاری خوا حافیز

فه‌ره‌یدوون

۲۱

من له‌ رۆژی (۲۰۰۲/۳/۱) گه‌یشتمه‌ پاریس به‌مه‌به‌ستی تازه‌کردنه‌وه‌ی په‌سا‌پۆرت‌ه‌که‌م، که هه‌ر له‌ سالی (۱۹۹۶) وه‌ کۆتایی پێ هات‌بوو.

له‌ شاری پاریسه‌وه، دوای تازه‌کردنه‌وه‌ی ئیقامه‌که‌م و وه‌ر‌گر‌تنی په‌سا‌پۆرتی نویی فه‌ره‌نسی، گوتم: «فرسه‌ته، با سه‌ر‌ت‌یک‌یش له هه‌ندی له براده‌رانم له سوئیسرا بده‌م و ئنجا بگه‌ر‌پ‌یمه‌وه هه‌ول‌ب‌ر».

دووه‌مین رۆژم له‌ شاری ژنیف، ئیواره‌یه‌کی به‌هاری خۆش بوو، له‌ناو کافیت‌ریا‌یه‌کی جوانی زێ‌ره‌وشاندا، له‌ ته‌ن‌یشت بان‌ق‌یک، پێش ئە‌وه‌ی سواری شه‌مه‌نده‌فه‌ر ب‌م و به‌ره‌و لای (جه‌وده‌تی هاو‌ر‌پ‌یم) به‌ر‌پ‌ی بکه‌وم، دیت‌م

لە بەرامبەرم، پیاویکی سەر رووتاوه، شەپقە یەکی رەشی لەسەر مێزە کە ی بەردەم خۆی دانابوو و بەردەوام تەماشامی دەکرد؛ لێم ورد دەبۆوه.

نیگای ئەو پیاوه نیگایەکی ئەوروو پیاوانە نەبوو؛ تەنانەت ئادگارشی، بەتەواوەتی لە ئادگاری پیاویکی رۆژەهلاتی دەچوو. جگە لەمەش، من - بۆ خۆبیشم، لە شوێنی خۆمەوه کەوتە بیرکردنەوە: من ئەم پیاوهم لە کۆی دیوه؟ بۆچی ئاوا سەیرم دەکا؟ کێیە؟

من بەردەوام بیرم دەکردەوه، لەناکاو بینیم کابرا لە شوێنی خۆی بەرز بۆوه، ورده ورده لە مێزە کە ی من نزیک کەوتەوه و پێکەنی. بێ دل لە دل دان، بەکەیف خۆشیبەوه نەختیک نوشتایهوه و پەنجە ی بۆ من درێژ کرد و پێکەنی، گوتی:

- تۆ دکتۆر فەرهاد نیت؟

گوتم: با

- د. فەرهاد پیریاڵ!

گوتم: بەلێ، با. برای بچووکتەم.

دەستپێکی لەسەر کورسیبە کە ی بەرامبەرم بوو، بە دەستە کە ی دیکە ییشی شەپقە رەشە کە ی خۆی گرتبوو. وەک ئەوێ گالتەم پێ بکا یان بیره وەریبە کە ی خۆشی بیریتهوه، گوتی:

- ئەو دکتۆر فەرهادی داینا بوو خۆی بسووتینی؟

منیش پێکە نیم، گوتم:

- بەلێ..

ئنجای بۆ ئەوێ لەوێ زیاتر تەریق نەبەوه، گوتم:

- فەرموو دانیشە!

دانیشت.

من دەمپێک بوو بیرم لەوێ دەکردەوه: ئاخۆ ئەم پیاوهم لە کۆی دیوه؟ کێیە؟ لە ناکاو بەبیرم هاتەوه! خەریک بوو لە خۆشیان هاوار بکەم:

- ئی.. ئی.. ئی..! چۆنی؟

هەستامەوه سەریی:

- مامۆستا فەرەیدوون!

لەنێوان کورسی و مێزەکانەوه هاتینە دەرەوه و بەشەوقبێکی زۆرەوه باوەشمان بەیەکتەردا کرد. ئەو گوتی:

- ئەوه لێرە چی دەکە ی!

- چۆنی؟

گەراییهوه شوێنی خۆمان و دانیشتین، دوو قاوەمان بانگ کرد. من پێم گوت:

- دەبێ بمبووری، مامۆستا، کە نەتەناسیبەوه!

- ئاخێ تۆش.. زۆر گۆراویت.

مامۆستا فەرەیدوون، لە قوئای ئامادەیی، لە دواناوەندیی (شاكر فەتاح) لە هەولێر، دەرسی کیمیای پێ دەگوتین. گوتم:

- بەبیرمه، جەنابت، تەنیا سی مانگ دەست بەئیمه گوتەوه.

گوتی: لەوانه یه.

ئنجای گوتی:

- بەلام من باش دەتەناسم.

لەم کاتەدا تەماشای تەپلەسەرە رووتاوه کە ییم دەکرد، کە جارێ بەپرچیکی پر و لوولی زەردی جوان داپۆشرا بوو، گوتم:

- دەستت ماچ دەکەم. برای گەورە ی، مامۆستا فەرەیدوون!

بە کەیف خۆشیبەوه گوتی:

- جار جار دەتبینین لە سەتەلایتی پارتی!

- بەلێ.

- وا بزانی بەرنامە یەکت هە یه؟

مەبەستی، بەرنامە ی (رۆناهی) بوو. بیست و سی زنجیرەم لەو بەرنامە یه لە کەنالی ئاسمانیی Ktv پیشکەش کردبوو. گوتم:

- راست دەکە ی، بەلام ئیستا رام گرتووه.

- ئەدی ئیستا چی دەکە ی؟

- لە هەولێرم.

- لە تەلەفزیۆن ئیش دەکە؟

- نەخێر، مامۆستام لە کۆلیژی پەرورده، لە زانکۆی سەلاحەدین لە هەولێر.

بە هەمان تاسووقەو (کە لەوانە بە ئەم تاسووقە، زیاتر بۆ غەریبی کردنی کوردستان بوو) گوتی:

- هەموو جارێ کە لە تەلەفزیۆن لەسەر شاشەی سەتەلایت دەتبینم، لە دڵی خۆمەووە حەسوودیت پێ دەبەم! دەلێم: ئەم پیاووە چۆن توانی بریار بدات و بەیەكجاری بگەریتەووە کوردستان؟

گوتم: چی بکەم! هەر بەکێک لە ئێمە زرووفیکی تاییهتی هەیە.

گوتی: لەم ماوەیە رۆمانیکت بلاوکردبوو و لە سلیمانی شکاتیان لیت کردبوو.

من زۆرم پێ خۆش بوو کە دیتم ئەم مامۆستایە لە ئەورووپا هێندە ئاگاداری ناووەی کوردستانە و بەدوای هەوالە رۆشنیرییهکانیشدا دەچن. گوتم:

- باش ئاگاداری رەوشی کوردستانیت!

- جارەجار لە ئەنتەرنێت لاپەرە رۆژنامە و گوڤارەکان دەکەمەو.

پرسیم: جەنابت لێرە دەژی؟

گوتی: لێرە. لە ئەمستردام. لە ژنیف. لە برۆکسل. لە رۆما... لەم ناوهم ئیتر. دێم و دەچم.

حەزم دەکرد بزانی بەچی و چۆن دەژی. لێم پرسی:

- کارت چیبیە؟

دەستی لەسەر شەپقە رەشەکە دانا:

- کاسی دەکەم.

- ژن و مندالت.. لەگەلتن؟

- تەلاقیان دام.

من باش تێنەگەیشتم مەبەستی چی بوو، گوتم:

- ببورە؟

بەبێ باکی و بێ بایه خییەکی ئەوتۆووە کە لە هەستیکی قوولی بێهوودەیییەووە هاتیبیت، گوتی:

- دەبێ بلێم «ژنەکەم.. تەلاقێ دام».

هەندیک شەرمم کرد لێی بپرسم «بۆچی»، گوتم:

- چۆن؟

بەناو دەستی، تۆبەلە دوو کەلەکانی جگەرەکەمی منی لە خۆی دوورخستەووە:

- کاک دکتۆر، من یازدە ساڵ زیاتر لە سوید ژیا. هەست دەکەم کەس وەک من ئەم ئەورووپایە نانا سیت.

مامۆستا فەرەبیون دیار بوو گری کۆتیرەیهکی قورس لەسەر دڵی هەبوو، دەبیست بیکاتەو! من بێدەنگ بووم، هەستم دەکرد نازاریکی گەورە چنگی لە رۆحی ئەم پیاووە ناسکە گیر کردبوو. ماوەیەک بێدەنگ، هیچ قسەئێ کرد. هەستم کرد دەیهوی بگری. لە ناکاو گوتی:

- سۆزانی..!

من لەودیو ئادگار و دل لەرزین و قولپی گریانی مامۆستا فەرەیدوونەو، هەستم پێ کرد: زولمیکێ گەورە دەرەق بەم پیاووە بێ تاوانە کراو! هیچم نەگوت.

قسەکانی، دەتگوت خۆتێکە و لە برینیکی قول دادەچۆرێ:

- من هەرچی مال و مۆلک و سامان و هیزی خۆم هەبوو (لە کوردستان و لە سویدیش) لەسەر ژنەکەمی خۆم دانا. هەمووم بەهەدەر دا لە پێناو ئەوێ کە ژنەکەم لە هەولێرەو بەگاتە سوید. ئەو کاتە، لە مالمۆ دەژیام.

- ئەمە کە؟

- یازدە ساڵیک پێش ئەمە. ئێستەش هەر ماندوویی و هەلاکەتی ئەو سالی سەختانەم هەر لە گیان دەرەنەچوو. بەکارکردن، بەقەرەزوقۆل، بەمەناساتیکی زۆرەو.. هەر چۆنیک بێ توانیم لە رێگەئێستەمبۆلەووە بیانگەیهنمە مالمۆ بۆ لای خۆم. سێ سالان بەرەووام ناو میترۆ و ئاودەسخانە و گۆرستانەکانی مالمۆ پاک کردەو.. ئنجا دوای ئەو هەش

چووم، وهک زندانکراوه موئه‌به‌ده‌کان، بلۆکم ده‌کیشایه‌وه، کریکاریم ده‌کرد: به‌س له‌پیناو ئه‌وه‌ی بتوانم له‌ژیر ئه‌و قهرزه زۆره بیه‌مه‌ده‌روه که «تانیا خان» و دوو منداله‌که‌مم بچ گه‌یاندبووه لای خۆم.

مامۆستا فه‌ره‌یدوون، نا‌ئارام، هه‌ر ده‌مه و چاوی بۆ لایه‌ک ده‌گی‌را. به‌سه‌ری په‌نجه‌ی شایه‌تانی، ده‌یکوتیه به‌رده‌م می‌زه‌که. چاوه پر فرمیسه‌که‌کانی کرده من:

- بۆچی لیم ناپرسی «ئه‌ی پاشان»؟

من به‌هیچ شتیه‌یه‌ک نه‌مده‌زانی بتوانم دلێ ئه‌م پیاوه برینداره بده‌مه‌وه. به‌تاییه‌تیش له‌به‌رئه‌وه‌ی کاتی خۆی مامۆستام بوو، شه‌رمم ده‌کرد لیبی بپرسم:

- خۆی دا‌وای لیت کرد ته‌لاق‌ی بده‌یت؟

گوتی: نه‌ء.

- ئه‌ی؟

- پێش ئه‌وه‌ی ته‌لاق‌یشی بده‌م، ده‌ستی له‌گه‌ل «سویدییه‌ک» تیکه‌ل کردبوو.

- ناخۆشیتان له‌گه‌ل یه‌کتر هه‌بوو؟

- من هه‌رگیز بچ دل‌یی ئه‌وم نه‌ده‌کرد.

- له‌گه‌ل یه‌کتر نه‌ده‌گونجان؟!

- نا‌زانم.

- ئه‌دی چی بوو؟

- پۆژیک له‌نا‌کاو گوتی: «ده‌زانی فه‌ره‌گیان؛ ئه‌لقه‌ی زه‌واج ده‌تبه‌ستیته‌وه‌؟!».

گوتم: «چۆن؟».

گوتی: «ژیان لیره‌ له‌ ده‌روه‌ی ئیلتیزاماتی زه‌واج و می‌رد، خۆشتره».

گوتم: «ئاخ...».

گوتی: «ئاخ‌ری بچ نا‌وێ...»، «ژنی کورد به‌راستی که ده‌گاته ئه‌وروپا ئنجا له‌وه‌ تێ ده‌گات که له‌ ولاتی خۆی چ زولم و زۆریکی لێ ده‌کریت. که

ده‌گاته ئه‌وروپا ئنجا له‌وه‌ تێ ده‌گات که ئه‌وروپا چ ماف و ئازادییه‌کی ره‌ها و بچ سنووری بۆ ئافره‌ت دا‌بین کردووه‌!».

فه‌ره‌یدوونی که‌ونه مامۆستای کیمیام، غه‌مگین غه‌مگین، درێژه‌ی به‌قسه‌کانی خۆی دا و گوتی:

- من ده‌مزانی: دۆسته سویدییه‌که‌ی، ئه‌ندامی ده‌سته‌ی بالایی ریک‌خراویکی فه‌مینیسته‌کانی سوید بوو. من ئه‌وپه‌ری ئازادیم پیتی به‌خشیبوو: ته‌نا‌هت ئه‌گه‌ر هاموشۆی ریک‌خراوی فه‌مینیسته‌کانیش بکات. دۆسته سویدییه‌که‌ی خۆشی هه‌ر له‌وێ دۆزیبووه.

مامۆستا فه‌ره‌یدوون، ئنجا قورگی پر له‌ گریانیکی زۆر کۆن، که‌وته‌وه هه‌ل‌پشتنی سکا‌لا‌کانی:

- تانیا ده‌شیزانی که من جارێ هیشتا قهرزی سالانی رابردووم به‌ته‌واوه‌تی نه‌داوه‌ته‌وه: ئه‌و قهرزه قورسانه‌ی که بۆ هینانه‌ده‌روه‌ی ئه‌وان، له‌ ماله‌کوردیک و له‌ ماله‌ فه‌له‌ستینییه‌کی دراوسیمانم وه‌رگرته‌بوو. که‌چی ئه‌و زۆر به‌جورئه‌ت و راستگۆیییه‌وه گوتی:

- ده‌مه‌وێ شتیکت پێ بلێم.

- چیه‌؟

تانیا گوتی:

- چه‌ز ده‌که‌م له‌مه‌ودوا هه‌ردوو‌کمان ئه‌لقه‌کانی په‌نجه‌مان فری بده‌بین.

- ئه‌ی پاشان؟

- دا‌وای ته‌لاق؟

- به‌لێ؟

- دا‌وای ته‌لاق و جو‌دا‌بوونه‌وه‌مان به‌سج مانگ، می‌ردی به‌سویدییه‌که‌ی دۆستی خۆی کرد.

- ئه‌دی منداله‌کانتان؟

- دوو منداله‌مان له‌ یه‌کتر هه‌بوو. سه‌ما و سه‌میان. جار به‌جار ده‌چم ده‌یانبینم.

من سه‌بیریکی کاتژمی‌رم کرد، ته‌نیا چاره‌گه‌ سه‌عاتیکم ما‌بوو؛ ده‌بوا‌یه

بگەمە وێستگە و سواری شەمەندەفەر بێم: بەرەو لای جەودەتی ھاوڕێم بەرێ بکەوم. مامۆستا فەرەیدوون، پێش من، هەستایەووە سەر پێ و گوتی:

- دکتۆر فەرهاد؛ زۆر خۆشحال بووم کە ئەم چەند دەقیقەیه لە ژنیف پێکەووە بووین..

هەستامەووە. بەشێوەیەک کە دلی بدەمەووە و هیوای بەهێزبوونی ئیرادەی بۆ بخوازم، توند دەستیم گوشتی:

- هیوای بەختەوهریت بۆ دەخوازم.

لە پێش دەرگای کافیتریاکە، پێی گوتم:

- تۆ پۆمان دەنووسیت.

گوتم: جار بە جار.

گوتی: بۆچی ئەم بەسەرھاتە راستەقینەیهی من ناکەیتە ناوەرۆکی رۆمانیکت؟

من لچک و لیبوی پالتۆکەیی خۆم دەهینایەووە بەرێک، گوتم:

- ئەگەر بشیکەمە چیرۆک، لە کوردستان کەس باوەرێم پێ ناکا..

- بۆچی؟

- دەلێن «ئەوروپا ئەمە نییە کە د. فەرهاد باسی دەکا...».

لە پێش دەرگای کافیتریاکە، دووبارە، لەگەڵ مامۆستا فەرەیدوونی دەرسی کیمیا، باوەشمان بەیەکتەردا کردەووە و توند توند دەستی یەکترمان گوشتی:

- خوا حافیز..

کاتی مامۆستا فەرەیدوونم بەجێ هێشت و بەتەواوەتی لیبی دوور کەوتەووە؛ لە ناو شەمەندەفەرە کەمدا، سەرلەنوێ، دیمەنی مامۆستا فەرەیدوون دەهاتەووە پێش چاوم: شەپقە بەکی رەش و پالتۆیەکی رەش و پیتاویکی شینی پۆشیبوو؛ غەریب غەریب، خواحافیزی لە رۆژانی رابردووی خۆی دەکر. پیاویکی شەپقە رەشی پالتۆرەشی پیتاوشین، بەسەر ئەم شەقامە ئاوارەیهی ئەوروپاوە، دەمدیت: هەنگاوەکانی، ئاوریان لە رابردوو دەدایەووە و هۆن هۆن دەگریان...